

81 Evidas





ഭാവനയുടെ വാതിലാച്ച് ഈ താളുകളീലുടെ പോക്കുത്...
കണ്ണതല്ല, കാണാത്തതിനമുള്ളിലാണ് പോയൻ.

നീ കണ്ണ കിനാവ് വെറും ഭേദമല്ല:
ചങ്ങലപൊട്ടിച്ചാർത്തു വരിക നീ,
പുതിയ കാലത്തിൽ തിരക്കെട്ടിയാടാം!





*His Highness Major General Sree Padmanabhadasa Vanchipala Sir Balarama Varma III,
Kulasekhara Kiritapathi Manney Sultan Maharajah Raja Ramaraja Bahadur, Shamsher
Jang, Maharajah of Travancore, GCSI, GCIE*

"THIRU-18"

All rights reserved

Fourth Edition

Published By

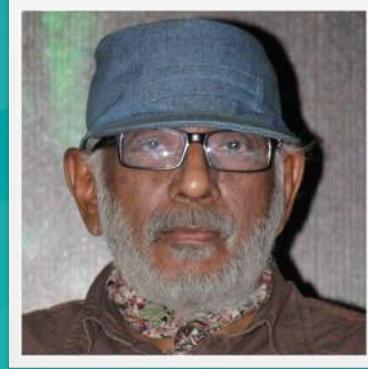
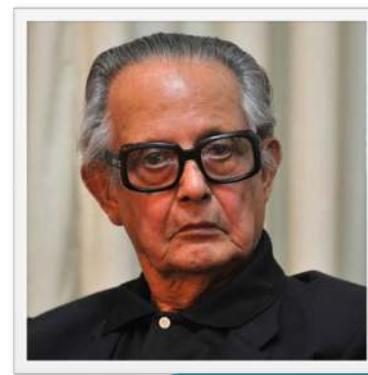
: June 2015

SREE CHITRA THIRUNAL COLLEGE OF ENGINEERING
PAPPANAMCODE
THIRUVANANTHAPURAM-18
KERALA
PHONE: 0471-2490572
principal@sctce.ac.in

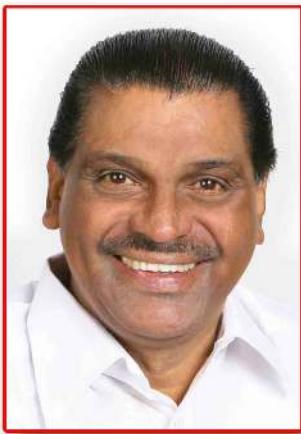
Printed at

:

Koppara Enterprises
Kollam



കാലത്തോട് കലവിച്ച് മണ്ണാട് ചേർന്നവരേ!
മതവുന്ന നിങ്ങളീ മനസ്സുകളിൽ,
ഇരുളിനിയും പുൻകാത്ത കോണൈകളിൽ...



THIRUVANCHOOR RADHAKRISHNAN
MINISTER FOR FOREST, ENVIRONMENT
TRANSPORT, SPORTS & CINEMA
KERALA

10-04-2015

I am extremely happy to see that Sree Chitra Thirunal College of Engineering, Pappanamcode, Thiruvananthapuram is bringing out an elegant and informative College Magazine for the year 2014-2015.

It gives me great pleasure to gather that the college is performing excellently both in academic and co-curricular activities.

My good wishes for the success of this noble endeavour.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Thiruvanchoor Radhakrishnan".



PRINCIPAL'S MESSAGE

Prof.(Dr.) Shaji Senadhipan
Principal

It is delight to see that SCTCE is publishing its College Magazine for the year 2014-15, titled "Thiru-18". As yester years, this year's edition would also definitely unfold the artistic, literary, innovative and creative talents of our students. I wish all success to this endeavour with the prayer -

' അന്നോ ഭ്രാ ക്രതവോ യസു വിശ്വതः '

(ഔഗ്രോ)

- Let the finest and noblest thoughts may come towards us from everywhere by all means.

Prof.(Dr.) Shaji Senadhipan

മുഖ്യക്രമാലിക്ക്

ജീവിതമൊരുക്കനവരോട്...

ഇത് ഒരു പരീക്ഷണമാണ്.

അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു, അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു തിരിച്ചറിവിൽ ഒരു വായ്യായമുണ്ട്. ആത്മാവിൽ നന്നതു സ്വർഗ്ഗമുള്ള മഹിക്കാണ്ട് ചിക്കപ്പേട്ട് വെളിച്ചതിന്റെ സവിശേഷമായ ഒരംശം.

ഇൻ്റർനെറ്റ് എന്ന ആശയവിനിമയ മാർഗ്ഗം സ്വീച്ച്, നീല ഭിത്തിയുള്ള, അനന്തമായ സമയരേഖയുള്ള, മതിലുകൾക്ക് ഉയരമില്ലാത്ത, എല്ലാമുർപ്പുള്ള ഒരു സകലപ്രകാരമാണ് മുഖ്യക്രമാലിക്ക് നമുക്ക് തരുന്നത്. അവിടെ നമ്മൾ പ്രതികരിക്കുന്നു, പ്രതിശേധിക്കുന്നു, പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.

എന്നാലാ പ്രതിശേധങ്ങൾ ജലരേവ പോലെ മാഞ്ഞില്ലാതാക്കുന്നു. യുവതാം, മരപ്പാവകളാകാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ മുഖിയെ സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതിയിൽ അസ്വസ്ഥാനവർ. ഓരോ ചലനത്തിലും അദ്ദേഹമായോൽ ചങ്ങലക്കിലുകൾ അവർ കേൾക്കുന്നു.

പ്രതികരിക്കാൻ മറന്നാപോയ വർത്തമാനകാല സമൂഹത്തിന് ഈ താഴ്ക്കൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. ഇതിലെ ഓരോ ദളങ്ങളും ഭിന്നമാണ്. എന്നാലോരുദ്ധൈമായ ചരടിനാൽ അവ കോർത്തിനകിയിരിക്കുന്നു. ആ ചരടകാണാൻ കഴിഞ്ഞാൽ, അർമ്മത്തിനള്ളിലെ അർമ്മം തിരിച്ചിട്ടാൽ, ചില യമാർമ്മങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഉറക്കം കെടുത്തുമെന്നാലും.

ഇത് തിരു 18. നിങ്ങളാദ്യം കണ്ണത് 81 ചെക്ക്‌താനാരയാക്കം.

അല്ല, ഇതിന്റെ അന്ത്: സത്ത മരുന്നാണ്. വായനയും പുനർവ്വായനയും കഴിയുന്നോൾ അനുവാചകാ, നീ തന്നെ നിശ്ചയിക്കുക, ഈ ഉള്ളടക്കത്തിനെന്ത് നിർവ്വചനം നല്കുന്നുമെന്ന്.

പിഴവുകളുണ്ടാക്കിം. പരീക്ഷണങ്ങൾ നിങ്ങളെ ചൊടിപ്പിച്ചുക്കും. സദയം ക്ഷമിക്കുക. ഈ ചുമരിലെ ചിത്രങ്ങൾക്ക് നിറം പകരാൻ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് ഇത്തിരി നേരം കടം തന്നാലും.

സ്വാഗതം, തിരു.18 ലേഡീസ്



Dileep M V
Staff Editor



Baaji K
Associate Staff Editor



Syama R
Associate Staff Editor

ജൂൺ.18

എല്ലാ തെറ്റിനം ഒരു നല്ല
വസ്തുണ്ടാകാം; തിരിച്ചു.
ജീവിതം പലപ്പോഴും
തെറ്റിലേയ്ക്ക് ചായുമോൾ ആ
തെറ്റിനള്ളിലെവിടേയോ നാം
കണ്ട ശരി തന്നെയാണതിന്
നൃയൈകരണം നല്ലന്നത്.
അതുപോഴും അങ്ങനെയാണ്
ശരിയും തെറ്റും മഹികമായി
നിർവ്വചിക്കാൻ, ഒരു
ദണ്ഡാലടനയും വാസ്തവത്തിൽ ഒരു
ലിവിത നിയമം മാനവരാഗിയ്ക്ക്
നല്ലിയിടില്ല. എൻ്റെ ശരി
പിലപ്പോൾ നിന്നക്ക് തെറ്റായി
തോന്നാം.

81 ചെക്കത്താമാരെ
നിങ്ങൾ കണ്ടുവരണ്ടു..? അല്ല
അത് ചെക്കത്താമാരല്ല.
നിങ്ങൾക്കാണ് തെറ്റിയത്.
നിങ്ങളുടെ വിക്ഷണം
തെറ്റാണേങ്കിലോ?

കാഴ്കയ്ക്കുന്നുള്ള കാഴ്കപ്പാടിലാണ്
വാസ്തവം. അതെ, ആ
പൊടിപ്പിടിച്ച കണ്ണട മാറ്റ...
ഇപ്പോൾ പിടിക്കിട്ടിയോ?

CHIEF EDITOR

Prof. Dr. SHAJI SENADHIPAN

STAFF EDITORS

Mr. DILEEP M V

Mr. BAJI K

Mrs. SYAMA

STUDENT EDITOR

ANANTHA KRISHNAN

EDITORIAL BOARD

DEEPAK MENON

RAJEEV CHANDRAN

SITHILA S

ANANTHAJITH THENAN

BABILU B

ARJUN M A

JITHIN MOHAN

GOVIND S

YASIR HAREED

VIJIN V L

ZENITH S

POORNIMA K G

UTHARA GOPAN

HAROLD W

DESIGN & LAYOUT

SAVIO MENIFER

ARJUN GS

ABHIJITH S J

ILLUSTRATIONS

ARAVIND NATH

SYAM S KUMAR

COVER DESIGN & GRAPHICS

ANANTHA KRISHNAN

SAVIO MENIFER



ആത്മാവിനുള്ളിൽ...

ജൂൺ.18

അവിവ്
ഹറാമാക്കലപ്പട്ടഗോൾ...

14



A Journey Of a Thousand
Miles Begins With a Full Tank
Of Petrol And a Kick-Start...
84

ജീവിതം കരുതുമ്പോൾ അനുഭവം തന്നെ...
അനുഭവം തന്നെ മാറ്റുമ്പോൾ...
108

“സൗഹ്യത്വം ഉദ്യോഗത്വം ലോറേറ്റോടു തുല്യമല്ലോ...
സൗഹ്യത്വം ലോറേറ്റോടു തുല്യമല്ലോ...”

CONTRAPTION
WHY DID WE HAVE
A LOT OF BEGGARS?

72



76

“ആ വെള്ളത്ത മെത്തീക്കു റിമേലെ ഒരു കറുത രൂപം കുത്തിയിരിക്കുന്നത് സംശിഷ്ടാണോ...?”

112

“മലയാളികൾ മാത്രം വേങ്കക ശ്രീലംതയിലൂടെ വർഷം എന്ന് ഞാൻ പറയും”

34



59

ഒന്നാം ചെത്തുതും ആശാനക്കാരുടെ പുനരുപയോഗം മനസ്സിലും
ഉച്ചാരണം ചെയ്യുന്നതും ആശാനക്കാരുടെ പുനരുപയോഗം മനസ്സിലും
ഉച്ചാരണം ചെയ്യുന്നതും! വിനോദത്വാർഹത്വം കുറഞ്ഞതും...
ഈ കൊച്ചുപാടുകൾക്കും തുല്യമല്ലോ...
തിരഞ്ഞെടുക്കാം...”

64

THE GOVERNMENT AND SOCIETY'S GRIEVANCES
WHY IS IT THAT WOMEN CAN'T WEAR WHAT THEY WANT?
41

മനസ്യ നന്ദാവെട്ട്

NSS REPORT

48



COLLEGE UNION 2015



ANIRUDH R NAIR

CHAIRMAN



LAKSHMI DHANESH

VICE-CHAIRPERSON



NAVANEETH P NAIR

GENERAL SECRETARY



CHRISTIE JACOB

UUC 1



AJMAL MOHAMMED

UUC 2



MIDHUN JOSE

ARTS CLUB SECRETARY



ANANTHA KRISHNAN

MAGAZINE EDITOR



ANAND R

SPORTS CLUB
SECRETARY



SRUTHIN

MTECH 2nd YEAR
REPRESENTATIVE



AJIN

MTECH 1st YEAR
REPRESENTATIVE

YEAR REPRESENTATIVES

SREE CHITRA THIRUNAL COLLEGE OF LADY ENGINEERING REPRESENTATIVES



KARTHIK M
FIRST YEAR, P12



SARATH MOHAN
SECOND YEAR, R4



KEERTHI PUSHPARAJAN
R6



APARNA
B8



AKHIL CHANDRAN
THIRD YEAR, U6



RAHUL R V
FOURTH YEAR, M8

CLASS REPRESENTATIVES



ARATHI UNNI
R8



SHYAM P
P8



SIBI ARNOLD
T8 B



AJAY S DAS
P6



HARIKRISHNAN
T6 B



RESHMA KRISHNAN
T4 B



ANUSREE RAVIKUMAR
T4 A



ARUN KRISHNAN
R12



THEJUS JOSEPH
U12



LAISHAH ABDUL LATHEEF
T12 B



GOKUL AJITH
T12 A



LIFAIN FATHIMA
B12



ASHIK MUHAMMED
M12



അരിവ് ഹറാമാക്കപ്പട്ടേംബർ...

2015 - അന്തർദ്ദേശീയ പ്രകാശവർഷമായി കൊണ്ടാടുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ പ്രകാശ തത്കാലിക വേഗത്തിൽ അസ്യകാരം ഇരുണ്ട ഭൂഖ്യാത്മിൽ നിന്നും പടരുകയാണ്. ആ ഇരുട്ടിൽ സ്വന്തം പെൻഡക്കാൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള 226 പെറ്റമ്മാരുടെ രോദനം എങ്ങുമെത്താതെ പോകുകയാണോ...?

ലോകത്ത് ഒപ്പചാരിക വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കാത്ത 5.7 കോടി കുട്ടികളിൽ ഒരു കോടി പേരിൽ ഒരു ജനത്തെ മുഴുവൻ അരിവില്ലാത്തതുടെ അസ്യകാരത്തിൽ കൂച്ചുവിലങ്ങിട്ടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ‘ബോക്കോഹറിം’ ആ സരസ്വതി ക്ഷേത്രത്തെ ചുടലകളുമാക്കിയപ്പോൾ അവിടെ തീരാരോദനങ്ങൾ തുടർക്കമെയാകുകയായിരുന്നു.

മതത്തിനും ദൈവത്തിനും വേണ്ടി എന്ന പേരിൽ ഒരു ജനത്തെ മുഴുവൻ അരിവില്ലാത്തതുടെ അസ്യകാരത്തിൽ കൂച്ചുവിലങ്ങിട്ടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ‘ബോക്കോഹറിം’ ആ സരസ്വതി ക്ഷേത്രത്തെ ചുടലകളുമാക്കിയപ്പോൾ അവിടെ തീരാരോദനങ്ങൾ തുടർക്കമെയാകുകയായിരുന്നു.

ആ വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്ന് 2014 ഏപ്രിൽ 14-ന് 226 വിദ്യാർത്ഥിനികളെ ബോക്കോഹറിം തട്ടികൊണ്ടു പോയി. ഇവരിൽ 50 വിദ്യാർത്ഥിനികൾ ഭാഗ്യംകൊണ്ടു മാത്രം രക്ഷപ്പെട്ടു. ബാക്കിയുള്ളവരെക്കുറിച്ച് നാളിതുവരെ ഒരു വിവരവുമില്ല. യു.എസ്സിന്റെയും, ബീഇഇന്റെയും, ഫ്രാൻസിന്റെയും ചെചന്യുടെയും മൊക്കെ സഹായമുണ്ടായിട്ടും ഒരാളെപ്പോലും കരണ്ടുകൊണ്ടുപോയവരെ ഹിടിക്കും കണ്ണാനോ, തട്ടികൊണ്ടുപോയവരെ ഹിടിക്കും കണ്ണാനോ കഴിയുന്നില്ല എന്നത് വികസിത സമൂഹത്തിനാകെ നാണക്കേടു തന്നെയാണ്.

ഇരാവിലും സിറിയയിലും ഇസ്ലാമിക് സൈറ്റ് ശക്തിയാർജിച്ചതോടെ പാശ്ചാത്യ ശക്തികളുടെ മുഴുവൻ ശൗഖ്യം അങ്ങോട്ടുമാത്രമാ



“യു.എസ്സിന്റെയും, ബൈറ്റൻ്റയും, പ്രാസ്സിന്റെയും ചെചനയുടെയുമൊക്കെ സഹായമുണ്ടായിട്ടും ഒരാളുപ്പോലും കുണ്ടത്താണോ, തട്ടികൊണ്ടുപോ ചെവരെ പിടികുടാണോ കഴിയുന്നില്ല എന്നത് വികസിത സമൂഹത്തിനാകെ നാണ്കേടു തന്നെയാണ്.”

ഡി. എന്തിനേരെ; മനുഷ്യാവകാശ ധാരംസന്ദേശക്കെതിരെ പോരാട്ടനു മുഖ്യധാരാ സംഘടനകൾപോലും ചിംഗോക്കിൽ നിന്ന് തട്ടികൊണ്ടുപോയ വിദ്യാർത്ഥിനികളെ കൈവിട്ടുണ്ട്.

മതപരവും സാംസ്കാരികവുമായ അസ്ഥതകളെയും ഭൂരാചാരങ്ങളെയും വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ട് തുടച്ചുനിക്കാൻ പരിശമിച്ച ഇവരെ നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനയിലൂടെ ഇന്റലാം മതത്തിൽ ചേർത്തും, ചിലരെ സംഘടനാംഗങ്ങൾ വിവാഹം ചെയ്തെന്നും, മറ്റുള്ളവരെ അടിമച്ചതയിൽ വിററന്നും ബോക്കോഹറാം ഉംറ്റും കൊള്ളുന്നോൾ പിംഗോമനകൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള പെറ്റമമാരുടെ മുറവിളി പ്രതികരിക്കാം, പ്രവർത്തിക്കാം, പ്രത്യാശയോടെ കാത്തിരിക്കാം.

മതാസ്ഥതയിൽ മനസ്സുമർഖിച്ച അറിവ് ഹരമാക്കിയ കൊലയാളികൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ഏതിരിക്കുകയും സ്വന്തം നിശ്ചിന്നോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന കാലത്തേരാളം ബോക്കോഹറാമും, താലിബാനും, ഐറ്ററസും പോലുള്ള ടീക്കരസം ഘടനകൾ ജനിക്കുകയും, വളരുകയും, സാഹരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നതിൽ ശക്ത്യക്കുവകയില്ല. കൊല്ലും കൊലയും, തട്ടികൊണ്ടുപോകലുമൊക്കെയായി തുടരുന്ന ‘വിശ്വാസയുദ്ധത്തിനു’ തടയിടാൻ അറിവും അതിലും കൈവരുന്ന തിരിച്ചറിവിനും മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളതു എന്നതാണ് സത്യം. ആ സത്യം ധാമാർത്ഥ്യമാക്കുന്ന നല്ല നാളേയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രതികരിക്കാം, പ്രവർത്തിക്കാം, പ്രത്യാശയോടെ കാത്തിരിക്കാം.

Vijin V L
U4



The weapon

Do you know what the greatest weapon in this world is? Do you know from where do we get it? No, I guess.

The most shocking thing is, it is there with each and every one of you. Even the small kids have this weapon. They use all other stuffs for a while.

The middle also use this, but for two different purposes: One is to just renew a previous contact. This is almost 90% safer and eco-friendly. But the second is for securing selfish deeds. It is always a mirage in the desert, can even cause total destruction. The old people help kids and middlemen to energize the weapon by moral, physical and social spiritual fuel supports.

So what do you think, isn't it powerful? How can we do it? Just use 14 facial muscles in your pretty face. Hey, then what is it? It is just a simple SMILE. When you give one, you get one back and when you know that you are the reason for someone's smile, then you will be the happiest person in the world, so keep smiling.

Carishma P
P4





Vincy
B4

പ്രതീക്ഷ

ഭീതിതം ഈ പകലുകൾ
അതിഭീതിതം കൊടുക്കുരം ഈ രാത്രികൾ
സുരക്ഷയുടെ ചുവരിൽ നവങ്ങൾ കോറി
മലീമസ രക്തം ഉളർന്നൊഴുകനം...

അടക്കാളയിൽ നിന്നന്നങ്ങതെത്തന്തിയപ്പോൾ
അരങ്ങിൽ പ്രളയം
അടക്കപ്പുട സുരക്ഷാപഴുകൾ...
തകർക്കപ്പുട സ്വാതന്ത്ര്യം

തിരിച്ചറിവിശ്രേ നാളുകൾക്കായി
പ്രതീക്ഷ വൈക്കേടു നാൻ
ഹ! നാനാരെന്നോ!
നോവ് തിന ഒരവള്ളുടെ പെണ്ണിൽനാം.

illustration:
ABY SEBASTIAN, T6-A

വിശ്വാസ
നിന്മ
പാരി വന്ന
വെത്തവേദി !

“സുറൂമയെഴുതിയ മിഴിക്കേ പ്രഥമ മധ്യ തേൻ തുള്ളുപ്പും സുര്യക്കാൽ പുഷ്ടിയേ...”

ഒ മനോഹരമായ ഗാനത്തിനൊത്ത് ചുണ്ണു കൾ ചലിപ്പിക്കാത്ത മലയാളി ഇല്ലെന്നതു തീർച്ച പിറവിക്കു ശേഷം ഇതെല്ലാം വർഷങ്ങൾ പിനിടിച്ചും ഇന്നും ഇംഗ്ലീഷിൽ ഇംഗ്ലാന്റെ നിത്യ ഹരിതമായി വിഹരിക്കുന്നുണ്ടായി അതിന്റെ കാരണം ഇംഗ്ലീഷ് നാമനാലും മറ്റാർ? മലയാളി മനസ്സുകളിലേക്ക് തുവൽ വിരിച്ച് പറന്നിരഞ്ഞിയ അനുശാര കവി- ശ്രീ യുസഫലി കേച്ചേരി.

എ പെൺകോടിയുടെ കല്ലുകളെ സുരൂ കാന്തിപ്പുവിനോടുപമിക്കാൻ പാടിന് സുരൂമയെഴു തിയ ഇംഗ്ലീഷുക്കാൽ മറ്റാർക്കാണ് കഴിയുക?

പണ്ട്, കേരേച്ചരിപ്പുംയുടെ ഓളങ്ങൾക്ക് മാപ്പിളപ്പാട്ടിന്റെ താളമായിരുന്നു. ആ താളം പിനിട് കവിതയായ്, സംഗീതമായ് മലയാളത്തിന്റെ മുഖ്യാരായിൽ ലഭിച്ചപ്പോൾ കേരളീയരിൽ ആദ്ദേതയുടെ ഒരു പിടി നല്ല ഗാനങ്ങൾ അലയടിച്ചു.

കമരയ പ്രേമിച്ച കവിതയുടെ യുസഫലി വായനക്കാരനെയും അനുരാഗത്തിന്റെ നിർവ്വാതിയിലാഴ്ത്തി. ബെളിപാടിന്റെ വാക്കുകൾപോലെ അദ്ദേഹം കാതിലോതിത്തന സരങ്ങൾ മല്ലിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യന് വിശ്വിൽ നിന്നിരഞ്ഞി വന്ന വഴിക്കാട്ടികളായി...

“പേരിയാത്താരു നൊന്നരത്തെ പ്രേമമെ നാരോ വിളിച്ചു
മല്ലിൽ വിനൃതയുന്ന തേൻകുടത്തെ കല്ലു
നീരെന്നും വിളിച്ചു...”

ഈ വരികൾ കേൾക്കുന്നേം കല്ലുനിറയാത്തവർ ഉണ്ടാവില്ല. ഒരുമാരയിൽ തന്ന ഏതൊന്തും വ്യത്യസ്തങ്ങളുമായ ആശയങ്ങൾക്കാം ഒരു പുസ്തകങ്ങളാണ് ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുപോലെയാണ് യുസഫലിയുടെ പ്രഭാവവും സംസ്കൃത ഭാഷ മന:പാഠാക്കിയ വേറെ ഏതൊരു ഇസ്ലാമാണ് ഉണ്ടാവുക? കവിതയോടും സംഗീതത്തോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുന്നം ഭാഷയുടെ അതിർവരവുകൾക്കുപുറം നിൽക്കാണ് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.

“ജാനകി ജാനേ...
രാമാ.... ജാനകി ജാനേ...”

എന്ന സംസ്കൃതഗാനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുലികയിൽ നിന്നു പിറക്കാൻ ഏതെന്നെന്നും വെക്കിയില്ല. “കൃഷ്ണക്കുപാ സാഗരം...” എന്ന വരികളിലൂടെ ഹൈന്ദവ സമൂഹത്തിന്റെ തന്ന പ്രിയപ്പെട്ടവനായി മാറുകയായിരുന്നു യുസഫലി.

എതു ശ്രദ്ധിയിലൂടെ ഗാനങ്ങളും തന്റെ താളത്തിനു പാകമാണെന്നു തെളിയിച്ചു കൊണ്ട് അദ്ദേഹം വിണ്ണേം എഴുതി.

“വടക്കു നിന്നു പാരി വന്ന വാനസ്പാടി....
തെക്കു നിന്നൊരാറോമൽ വർശവു നേടി
വടക്കു നിന്നു പാരി വന്ന വാനസ്പാടി...
കുടാരുക്കി കാത്തിരിച്ചു നിന്നെന്നും
തേടി...”

ബോംബെ രവിയുടെ ഇംഗ്ലങ്ങളിൽ യുസഫലിയുടെ തലോടലായപ്പോൾ സംഗീതത്തിന് ഏഴു സ്വരങ്ങൾ മതിയാവാതെ വന്നു എന്നാരോ പറഞ്ഞത് ഏതെ ശരിയാണ്. വേറിട്ട് ശ്രദ്ധിയിലൂടെ, വേറിട്ട് ഗാനങ്ങളിലൂടെ വ്യത്യസ്തമായ ആശയങ്ങളുടെ ലോകത്തിലേക്ക് നൃതനമായ വാതിലുകൾ തുറന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മലയാള ഗാനശാഖയെ ചലനാത്മകമാക്കി നിലനിർത്തി.

മലയാളികളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഒട്ടരെ ഗാനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുലികയിൽ നിന്നു പിറന്ന വയാണ്. ‘പതിനാലാം രാവുംചുത്തു മാനതേരാ...’ എന്ന സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് മഹാകവി തന്ന യാണ്, ‘അഞ്ചു ശരങ്ങളും പോരാതെ മമഭൻ നിന്ന് ചിരി സായകമാക്കി, നിൻ പുണ്ണിരി സായകമാക്കി’ എന്നും നമുക്ക് പറഞ്ഞു തന്നത്.

ഗാനശാഖയിലും കവിതാഭ്രംജങ്ങളിലും എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങളുണ്ടായാലും നല്ല ഗാനങ്ങൾക്ക് മരണമില്ല. ചെയിതാവ് മല്ലിന്തൊലും ആ ഇംഗ്ലാന്റെ വരിനും പറന്നു നടക്കും. കാരണം താരമനോ ഹരമായ ലിപിയിൽ ഏഴുതിയ പ്രേമ കവിതകൾ നെഞ്ചോറു മനുഷ്യൻ മരിന്നാലും പ്രകൃതി എന്നും അത് കേൾക്കുകയും അതിനൊത്ത് താളമിട്ടുകയും ചെയ്യും.

Sithila S
B8

Harijith R
P8



രൂ തലമുറ പുക്കുന്ന്

ങ്ങ തുള്ളി വെളിച്ചും കൊണ്ട് ഒരു തലമുറയ്ക്ക്
വളമേകാം... നൈങ്ങളുന്ന കരന്നകൾക്ക്
നൈങ്ങളാൽ കഴിയുന്ന പോലെ പെൻസിലും
ബുക്കുമെക്കു സമ്മാനിച്ചപ്പോൾ, ആ
കണ്ണകളിൽ കണ്ട തിളക്കം!

നമുക്കുമെക്കു ഒത്തപാട് സൗകര്യങ്ങളുണ്ട്..
പഠനം, കൈയിലിരിക്കുന്ന സ്കൂൾട്
ഹോണിലുടെ സ്കൂൾട്ടാക്കി മാറ്റിയ തലമുറയാണ്
നമ്മുടെ. എന്നാൽ, എല്ലാവർക്കും ഇതിനു
കഴിയുന്നതോ? നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ
തന്നെ പുസ്തകങ്ങൾ പോലും വാങ്ങാൻ
ത്രാണിയില്ലാത്ത പാവങ്ങളുണ്ട്.

ഇന്നും ഉച്ചക്ക്രമത്തി കൊണ്ട് വിശപ്പടക്കാൻ
വേണ്ടി മാത്രം ഏപ്രമൻ സ്കൂളിൽ
പോകുന്ന ക്രമത്തുങ്ങളിലിട്ടും. ഇനിയും
നീകു തത്ത സ്കൂൾ തത്ത, സു ഹ തത്ത എ സ്കൂൾ
അംഗാധ ശരത്തങ്ങളിൽ പിന്നു വീണു
മിന്നാമിനങ്ങുകൾ.

മാറിമാറി വരുന്ന ഗവണ്മെന്റുകൾ വിദ്യാഭ്യാസം
രംഗത്ത് വിപ്പവകരമായ മാറ്റങ്ങൾ സൂഷ്ടിക്കുന്നു.
അബ്ലൂഷിൽ ആ പ്രതിതി ജനിപ്പിക്കുന്നു.
സൗജന്യ വിദ്യാഭ്യാസം നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും
അത് എല്ലാ തട്ടിലേയ്ക്കുമെത്തിയിട്ടില്ല.

പുസ്തകങ്ങളും യൂണിഫോമും സൗജന്യമെന്നു
പറഞ്ഞ നല്കുന്നത് മേലെത്തട്ടിലുള്ളവർക്കാണ്.
കടിലിൽ നിന്ന് പറിക്കാൻ വരുന്നവർ ഇന്നും
ഉള്ളത് കൊണ്ട് ഉണ്ടോനും.

ഒത്തപാട് അനജയായും അനജത്തിമായും
പാരിയ്യാനള്ളു പണം കണ്ണഭത്താൻ
വിഷമിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ രാജ്യത്ത് ദാറുഡം
അംബാനിയും ബിർലയുമെക്കു ചവച്ചത്തുന്ന
ഉച്ചിഷ്ടങ്ങളുടെ ഒരംഗം മതി ഇന്ത്യയുടെ
വിദ്യാഭ്യാസ രംഗം ഭയപ്പെട്ടതാൻ.
അതോക്കെ വലിയ കാര്യങ്ങളാണ്.

അന്ന്, പുശിക്കുന്ന എൽ പി സ്കൂളിലെ
ക്രമം പുവുകൾക്കുപോലും ഒരു ദിവസം
ചെലവഴിക്കാൻ സാധിച്ചത് ഭാഗ്യമാണ്.
അബ്ലൂഷിൽ ഇതോടെ നിയോഗമാണ്.
ഈ കലാലയത്തിന്റെ നല്ല മനസ് ചുറ്റിള്ള
സഹജീവികൾക്ക് തന്നുകാണള്ളു
നിയോഗം. നമ്മുടെ മതിൽക്കെട്ടിനകത്തെ
സൗഹ്യം, ആഹ്വാദം, ആശോഷം ഇതോക്കെ
നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ തുപ്പെട്ടത്തുന്നു. ആ
തുപ്പെട്ടത്തലിന് പുറംത ലഭിക്കുന്നത്
നാട്ടിലെ അവശ വിഭാഗത്തെ സഹായിക്കാൻ
നമ്മുടെ കൈകൾ തയ്യാറാക്കുന്നാണ്.

പഠനാൽസവം കൊണ്ട് നൈങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചത്



**ഇത് യാമാർമ്മുണ്ട്. ഒരു വിഭാഗം ജനത് പണ്തുവാരത്തിനും ആധിക്യവരത്തിനുമിൽ
മതിമറക്കേണ്ടി, അതിന്റെ നിശ്ചലിൽ നിലയിൽ വിബോക്സ് കീടക്കന്ന ചില്ലറയ്ക്കൾ കൊണ്ട്
വിശപ്തക്കന്ന നാടിന്റെ നേർക്കപിടിച്ച കണ്ണാടിയിലെ ഉടഞ്ഞ ചില്ലാണ്.**

ങ്ങ വലിയ മാറ്റമൊന്നമല്ലായിരുന്നു. നൈജുടെ ജീവിതചെചുവുകളിൽ നിന്നും മിച്ചംപിടിയ്ക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ വിഹിതം കൊണ്ട്, പാനത്തിന്റെ ആദ്യ പടികൾ ചവിട്ടുന്ന പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരങ്ങൾക്ക് പഠിയ്ക്കുന്ന ഇത്തിരി കൈസഹായം, കോളേജിലെ വിദ്യാർമ്മകളിൽ നിന്നും ശേഖരിച്ച നോട്ടുക്കങ്ങൾ പെൻസിലിം ക്രയോൺസുമാരുക്കയായി അന്ന് ആ മലർവാടിയിലെത്തിയപ്പോൾ, അതാണ് ഏറ്റവും വലിയ സന്ധാദ്യമെന്ന് വിശ്വസിച്ച് അവർ കൗതുകത്തോടെ നോക്കിനിന്നു. പഠനോപകരണങ്ങൾ നല്കി കടമ തീരുത്തു തിരിച്ച് വരാം എന്ന് കത്തിയാണ് നൈജു പോയത്. പക്ഷെ മനസിലുണ്ടിക്കിടന്ന ബാല്യം കണ്ണാടിയിൽ കണ്ടതു പോലെ ഒരു തോന്തൽ.

ആ ദിവസം മുഴുവൻ അവർക്കായി നൈജു മാറ്റിവെച്ചു. തികച്ചും എദ്യഹാരിയായ ഒരന്തുടിയായിരുന്നു അത്. കട്ടിനിക്കുറം പാവാടയുമാക്കയിട്ട് കസുതികൾക്കിടയിൽ പണ്ഡങ്ങോ നമ്മൾ മറന്നു പോയ നിഷ്ടളങ്കത് തജ്ഞം കെട്ടി നിൽക്കുന്നു. ഇവരാൽ വായിൽ വെള്ളിക്കരണിയുമായി ജനിച്ചുവരല്ല. അനന്നതെത്തു അന്നത്തിനായി നേട്ടോട്ടുമോട്ടുനു പാവപ്പെട്ടവരുടെ മകളുണ്ട്. അവർ കരണ്ടു വാശി പിടിക്കുന്നത് പുതിയ ഷേണ്ടുക്കുന്നു,

ബുന്നും ടീ ഷർട്ടിനോ വേണിയല്ല. ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിനാണ്. എഴുതിപറിക്കാൻ ഒരു നോട്ടുക്കുകിനാണ്. സൗജിൽ പോകാൻ ഒരു കീറാത്ത യൂണിഫോം യൂസ്റ്റിന് വേണിയാണ്. ആശ്വര്യം തോന്നുന്നണോ? അതെ, പ്രിയപ്പെട്ട മലയാളി, ഒരു ശതമാനം സാക്ഷരതയുള്ള നിന്റെ നാട്ടിൽ ഇന്നും ഉച്ചക്കേഷണം ലഭിക്കുമെന്ന സൗജന്യം കണ്ണുമാത്രം മക്കളെ സർക്കാർ സൗജിലയയ്ക്കുന്ന ആച്ചന്മാരുമാരുണ്ട്. ഇത് വെറും ഭാവനയല്ല, യാമാർമ്മുണ്ട്. ഒരു വിഭാഗം ജനത് പണ്തുവാരത്തിനും ആധിക്യവരത്തിനുമിടയിൽ മതിമറക്കേണ്ടി, അതിന്റെ നിശ്ചലിൽ നിലയിൽ വിബോക്സ് കീടക്കന്ന ചില്ലറയ്ക്കൾ കൊണ്ട് വിശപ്തക്കന്ന നാടിന്റെ നേർക്കപിടിച്ച കണ്ണാടിയിലെ ഉടഞ്ഞ ചില്ലാണ്.

നൈജുടെ ഉദ്യമത്തെ വാനോളം പുക്കളി, പുഴിക്കുന്ന സൗജിലെ ഹൈഡ്രിസ്റ്റസ്. അത് നൈജുടെ ഒരഭാര്യമായിരുന്നില്ല... കടമയായിരുന്നു. നൈജുടെ സഹോദരങ്ങളും പഠിക്കുന്നു. ഇല്ലായും കൊണ്ട് ഒരാളും വളരാതെ വരുത്തു.

ഇനിയും പാനോസവങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. വിരിയാനിരിക്കുന്ന ഇത്തിരിപ്പുവുകൾക്ക് വെള്ളവും വളരുമോകാൻ.

മനമേ പാടുക

നിൻ വികാര വിചാര
ഭാവങ്ങളിൽ തീർത്ഥ
തന്നിയിൽ മീടുക....



Lekshmi N Potti

T6-A

എരിവും ചെല്ലാൻ
നിറ്റാം കുകയാണു നീ...

മുകാനകേ...

മനമേ പാടുക

എകുക വാക്കും
എന്നാണു നിന്നുള്ളും ചൊല്ലാൻ
ഭക്തിയോ വിരക്തിയോ...

മോഹമോ മമതയോ..

കരുണയോ കാമമോ...

മോദമോ... പ്രണയമോ?

മനമേ പാടുക
നിൻ വികാര വിചാര
ഭാവങ്ങളിൽ തീർത്ഥ
തന്നിയിൽ മീടുക....

എരിയുണ്ടെങ്കിലും ചൊല്ലാൻ
നിറ്റബ്ദയാകുകയാണു നീ...

മുകാനകേ...

എകുക വാക്കുകൾ

എന്നാണു നിന്നുള്ളും ചൊല്ലുന്നത്
ഭക്തിയോ വിരക്തിയോ...

മോഹമോ മമതയോ..

കരുണയോ കാമമോ...

മോദമോ... പ്രണയമോ?

എന്തിനെന്തിനെന്നുതേണ്ടു ഞാൻ?

എന്തിനെന്നുതേണ്ടു ഞാൻ?

എകാന്തതയുടെ പടിവാതിലിൽ നിന്ന്

എന്തെങ്കിലും ഒന്നു മുള്ളു...

ധൂസര സകലപങ്ങൾക്കുമുന്നിൽ

തീക്ഷ്ണമാം ഭാവങ്ങൾക്കുമുന്നിൽ

വിജനമാം മാനസത്തിൽ വാതിൽ

മുട്ടിത്തുറന്നുകൊണ്ട്...

വീണ്ഡും പാടുക...

നിൻ വികാര, വിചാര...

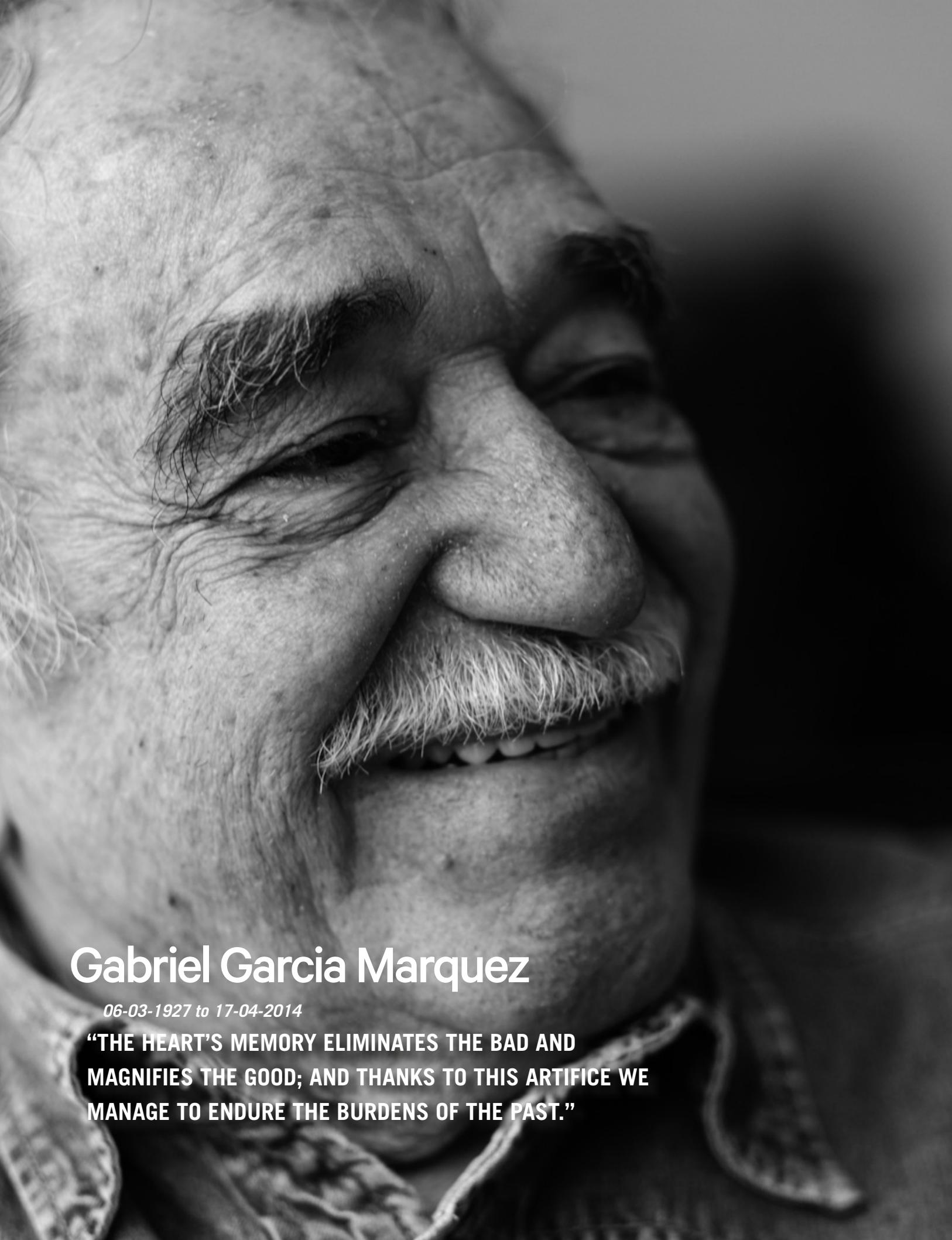
ഭാവങ്ങളിൽ തീർത്ഥ തന്നിയിൽ

ഓരുപാട് സുന്ദര രാഗങ്ങൾ ...

മീടുക...

ഭാവങ്ങളിൽ തീർത്ഥ തന്നിയിൽ

അരുപാട് സുന്ദര രാഗങ്ങൾ ...



Gabriel García Marquez

06-03-1927 to 17-04-2014

**“THE HEART’S MEMORY ELIMINATES THE BAD AND
MAGNIFIES THE GOOD; AND THANKS TO THIS ARTIFICE WE
MANAGE TO ENDURE THE BURDENS OF THE PAST.”**

യുണിയൻ റിംഗ്സ്

കേരളത്തിലെ പ്രധാന ഷണ്ടിൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ തേജസ്സുറ്റ മുഖമായ ശ്രീ ചിത്ര തിരുനാൾ കോളേജ് ഓഫ് എൻജീനീയറിംഗ്, ഉത്സാഹം രിതവും വൈവിധ്യതിൽ ഭരവും സംഭവബഹുലവുമായ മാറ്റാരു അധ്യയനവർഷം പിന്നിടുകയാണ്.

ജനാധിപത്യപരമായി SCT യിൽ നിലവിൽ വന്ന മുന്നാമത്തെ റ്ലൂഡ്യസ്റ്റ്‌സ് യുണിയൻ ഇല്ല വേളയിൽ, SCT വിശ്വസ്ഥയോടെ ഏൽപ്പിച്ചു തന്ന ചുമതലകൾ ഭാഗിയായി നിരവേറ്റാൻ കഴിത്തെതിരെ കൃതാർത്ഥതയിലാണ് 2015 ഒക്ടോബർ ഒന്നിന് നടന്ന ഇലക്ഷനിലാണ് ഈ യുണിയൻ നിലവിൽ വന്നത്. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാൽ 29 അംഗ സെനറ്റ് രൂപീകൃതമായി.

പുതിയ യുണിയൻ ആദ്യത്തെ പരിപാടിയായി “HAILSTONES” എന്ന പേരിൽ ക്രിസ്തുമല്ലാം ആദ്ദോഷം സകടിപ്പിച്ചു.പേരിനുമാത്രം ക്രിസ്തുമല്ലാം ആദ്ദോഷിച്ചിരുന്ന നമ്മുടെ കോളേജിന് ഇത് ഒരു പുതിയ അനുഭവമായി. പുതിക്കുട്ട് മത്സരം,ക്രിസ്തുമല്ലാം കാർഡ് മത്സരം,കരോൾ തുടങ്ങിയ വൈവിധ്യങ്ങളോടെ മറക്കാനാകാത്ത അനുഭവമായി മാറി “HAILSTONES”.

സഹസ്ര: ഒരു പുതിയ തുടക്കം...

2014-15 അധ്യയനവർഷത്തെ കോളേജ് യുണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒപ്പചാരികമായ ഉദ്ഘാടനം 2015 ജനുവരി നേരം ബഹുമാനപ്പെട്ട എം.എൽ.എ ശ്രീ

ബി.ശിവൻകുട്ടി ഭദ്രാപിംഗ് കൊളുത്തി നിർവ്വഹിച്ചു. ചടങ്ങിൽ പ്രിൻസിപാൾ പ്രോഫ.ഡോ.ഷാജി സേനാധിപതി,പ്രോഫ.ശ്രദ്ധകുമാർ എന്നിവർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

RUN KERALA RUN

ദേശീയ ഗൈയിംസിലേറ്റ് പ്രചരണാർത്ഥം സംഘടിപ്പിച്ച മാരത്തണിൽ എസ് സി ടി തങ്ങളുടെ മുട്ട പതിപ്പിച്ചു.

അയിരിത്തിൽ പരം വിദ്യാർത്ഥികളും അധ്യാപകരും അഭ്യന്തരം വലിയ ജനാവലി SCTയുടെ മുറ്റത്ത് നിന്നും, പ്രിൻസിപാൾ പ്രോഫ.ഡോ.ഷാജി സേനാധിപതി ഫോഗ് ഓഫ് ചെയ്യുന്ന തുടക്കം കൂടിച്ചു മാരത്തണിലേറ്റ് ഭാഗമായി. കൈമനം വനിതപോളിടേക്നിക്, നീറമൺകര എൻ.എസ്.എസ്.എസ് വനിത കോളേജ് തുടങ്ങിയ കോളേജുകളിൽ നിന്നും വിവിധ റ്ലൂളുകളിൽ നിന്നുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളും അധ്യാപകരും നാടുകാരും SCTയുടെ പകുചേരിനും റിസ് കേരള റിസ് റെറ്റ് കേരളത്തിലെ എററവും വലിയ പോയിഡ്രൂകളിൽ നേരായി മാരാൻ നമ്മുടെ കോളേജിനു സാധിച്ചു.2015 ജനുവരി 20നാണ് നാഷണൽ ഗൈയിംസ് കമ്മിറ്റിയും കോളേജ് യുണിയനും സംയുക്തമായി മാരത്തണം സംഘടിപ്പിച്ചത്.

SCT എന്നാൽ-സർപ്പം ചിത്രം താഴെ

കലാലയജീവിതത്തിലെ എററവും ഉള്ളജ്ഞമായ നിമിഷങ്ങൾ സമാനിക്കുന്നത് കലോത്സവങ്ങളാണ്.

SCTയുടെആര്ഥിക്കാവിനെതൊട്ടുണ്ടാക്കി,പ്രതീക്കെളുവുള്ളതേതുകൾ കൊണ്ടുവരിക എന്ന്
ഉദ്ദേശനേതാവും നടത്തുന്ന ആർട്ടിസ്റ്റ്
ഹെൻറി,ഇത്തവണ വിഷ്വവക്രമായ മാറ്റങ്ങൾക്ക്
വിധേയമായി. MECH, MECH PRODUCTION, MECH AUTOMOBILE, ELECTRONICS A, ELECTRONICS B, CS, BT & M.TECH എന്നീ ബോഞ്ചുകൾ തമ്മിലാണ്
മത്സരങ്ങൾ നടന്നത്. വളരെ ഉത്സാഹപൂർവ്വം
വിദ്യാർത്ഥികൾ ആ മാറ്റത്തെ വരവേറ്റു.

ജനുവരി 20ന് മലയാളത്തിൽ പ്രിയകവി ശ്രീ. മുരുകൻ കാട്ടാകട്ട്, 'സർഗ്ഗം ചിത്രം താഴെ' എന്ന
കലോത്സവം ഉട്ടലാടനം ചെയ്യു.

മലയാളത്തിന് സംഭാവനയായി നൽകിയ
അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ
ശ്രദ്ധയിൽ തന്നെ ശ്രവിക്കാൻ നമ്മുകൾ
ഭാഗ്യമുണ്ടായി.

എസ്.എ.റിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇതു വരെ
കണക്കില്ലാത്ത വിധം വളരെ ആവേശഭരിതമായ
രൂപ മത്സരാന്തരീക്ഷം ഇല്ല കലോത്സവത്തിനു
കൈവന്നു.

കലാമുല്യമാർന്ന നുറായിരം വിസ്തയക്കാഴ്ചകൾ
കൊണ്ട് ഇല്ല തിരുമുറ്റം ധന്യമായി.
നാശേ വിശ്രാന്തിക്കുന്ന മൊട്ടുകൾ ആ
സുരൂപകാശത്തിൽ വെച്ചിത്തിള്ളെണ്ണി.

19% ശതമാനം പോയിറ്റുകളുമായും BT ഡിഷാർട്ട്മെന്റ്
നോമത്തത്തിയശോർഡ് 18% പോയിറ്റുകളുമായി
ഓട്ടോമോബൈൽ ഡിഷാർട്ട്മെന്റ് രണ്ടാം സ്ഥാനം
നേടി.

SCT FILM CLUB

കഴിത്തെ രണ്ടു യുണിയനുകളുടേയും
സ്വഭാവിരുന്നു ഫിലിം കൂൺ. ജനുവരി 20ന്
ആർട്ടിസ്റ്റ് ഡേ ഉട്ടലാടനത്തോടൊപ്പം നടന്ന
ചടങ്ങിൽ സുപ്രസിദ്ധ ചരായാഗ്രാഹകൻ ശ്രീ എം
ജേ രാധാകൃഷ്ണൻ ഫിലിം കൂൺ ഒപ്പചാരികമായി
ഉട്ടലാടനം ചെയ്യു. ഫിലിം കൂൺ മേസ്സബുക്ക്
പേജ് പ്രാചീത നടൻ ശ്രീ.സുരേഷ് ഗോപി
പ്രകാശനം ചെയ്യു.

ഇല്ല കലാലയത്തിലെ, അദ്ദേഹാളി സ്വഭാവികകൾ
രൂപ ചവിട്ടുപടിയാണ് SCT ഫിലിം കൂൺ. തുടക്കമെന്ന നിലയിൽ, കോളേജ്
ഹെൻറിനോടനുബന്ധിച്ച് രൂപ ഷോർട്ട്
ഫിലിം കോസ്റ്റിഷനും, രൂപ തമിഴ്-മലയാളം
ദിഭാഷാചിത്രത്തിൽ ഓഡിഷനും നടത്താൻ
സാധിച്ചു. പ്രാചീതനീരുപണങ്ങൾ, സിനിമ

അപ്പോൾഡുകൾ, ചാർച്ചകൾ
സിനിമാമേഖലയുമായി
അപ്പോൾഡുകളുമായി ഫിലിം കൂൺ മേഖലയിൽ
പേരും സബ്സക്രിപ്റ്റും, പേജ് ആക്രീവ് ആണ്

ഫൂഡ് ഹെൻറ്

'സർഗ്ഗം ചിത്രം താഴെ'ത്തിന് മാറ്റുകൂട്ടി ഫൂഡ്
ഹെൻറ് വിജയകരമായി സംഘടിപ്പിക്കാൻ
യുണിയന് സാധിച്ചു. പ്രാചീത താരവും
പാചകവിദഗ്ധനുമായ ആനന്ദ് വിഡിനിർബന്ധയം
നടത്തി. നാവിൽ വെള്ളമുറുന്ന നുറുക്കണക്കിനു
വിഭവങ്ങളുടെ വൈവിധ്യവുമായി ഫൂഡ് ഹെൻറ്
'15 വേരിട്ടാരനുഭവമായി. എൻജീനീയറിങ്ങിലെ
പ്രോഫഷണലിസം പാചകത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിച്ച്
SCTയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അക്കിമാനത്തോടെ
പുതിരിച്ചു.

അനന്തപുരിയിലെ ട്രിജീവികൾ

ഉള്ളിലെ സഹാനുഭൂതിയും മനുഷ്യരേഖയും
പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഇല്ല കലാലയജീവിതം
തന്നെയാണ് എറ്റവും മികച്ചത്. മാനവികതയുടെ
മഹാസന്ദേശമായി സംസ്ഥാനവ്യാപകമായി
രൂപ അവയവഭാവ കർമ്മം BIG FM, NSS SCT
Unit എന്നിവയുമായ് ചേർന്ന് സംഘടിപ്പിച്ച്
വിജയിപ്പിക്കാൻ യുണിയന് സാധിച്ചു.
ചടങ്ങിന് ശ്രീ.സുരേഷ് ഗോപി ഉട്ടലാടനം
നിർവ്വഹിച്ചു.

ഗണേഷ് സ്നാരക ഡിവേറ്റ് മത്സരം.

യുണിയൻ കീഴിലുള്ള Literary and Debate
(L&D) കൂൺ മേഖലയിൽ ഇല്ലർകോളേജ് ഡിവേറ്റ്
മത്സരം. ജനുവരി 31ന് കോളേജിൽ വെച്ച് നടന്ന
മത്സരത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം നേടിയ ശീമിന് 10,000
രൂപ സമ്മാനത്തുകയും ഭോപിയും കഴിത്തെ വർഷം
നമ്മ വിട്ടു പിരിത്ത ഗണേഷിന്റെ സ്നാരണാർത്ഥം
നൽകയുണ്ടായി.

ഗണേഷിന്റെ സഹപാർക്കളായിരുന്ന R4 കൂൺ
വിദ്യാർമ്മികൾ ഇല്ല സംഭദത്തിനായി നൽകിയ
സഹായങ്ങളും സംഭാവനകളും റ്റൂത്യർമ്മമാണ്.
കേരളത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും
നിരവധി കോളേജുകൾ പങ്കെടുത്ത ഇല്ല മത്സരം
മികച്ച നിലവാരം പുലർത്തി. യുണിയൻ ഫാം
വിനിയോഗിച്ച് നല്ല നിതിയിൽ പരിപാടി നടത്തി
സംഘാടനമികവ് പുലർത്തിയ L&D കൂൺ
യുണിയൻ കൃതജ്ഞത്തെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

സ്നോർട്ട് കൂൺ

കുയിക്കുത്തിഭകൾക്ക് ഉദ്ദേശ്യവും ഉത്സാഹവും
പകർന്ന് സ്നോർട്ട് കൂൺ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ഇക്കുറിയും വളരെ വിജയകരമായി നടത്താൻ യുണിയന് സാധിച്ചു. പരിത്രന്തരിലാദ്യമായി നേന്നാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സ്കീകരണം നൽകിക്കൊണ്ട് നടത്തിയ, 1-2 വർഷ വിദ്യാർത്ഥികൾ തമിലുഞ്ച് “Welcome Cup” football മത്സരം വൻ വിജയമായി മാറി. പ്രവീണർ മെമോറിയൽ ഘുട്ടബോർ ടുർണ്ണമെന്റ്, ഷാരോൺ മെമോറിയൽ ക്രിക്കറ്റ് ടുർണ്ണമെന്റ്, ബാധ്യമീറ്റൺ, വോളിബോൾ, ചെസ്സ്, കാരംസ് എന്നീ മത്സരങ്ങൾ വിജയകരമായി പുതിയാക്കാൻ സാധിച്ചു.

TCS FIT 4 LIFE Marathon

2015 FEB 8ന് സംഘടിപ്പിച്ച ‘Fit 4 Life’ മാരത്തണം മത്സരത്തിൽ കോളേജിൽ നിന്ന് 1100ക്കാലം വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചതിൽ യുണിയൻ അഭിമാനിക്കുന്നു. മാരത്തണിൽ ഇരുവിഭാഗങ്ങളിലും നേന്നാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കി SCTയുടെ യശസ്വീയർത്തിയ അഭീപ്ത് കുഞ്ചി (S6) ഫ്ലോ വിന്റസി (B4)ഫ്ലോ യുണിയൻ അഭിനന്ദനങ്ങൾ നേരുന്നു.

CULT A WAY

മാറ്റം, അതാണ് മനുഷ്യരാശിയുടെ മുന്നേറ്റത്തിനാധാരം. മാറ്റം ആളുവാക്യമാക്കിയ Cult A Way 2015, കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച കോളേജ് ഹെല്പായി മാറി. യുണിയൻ നേതൃത്വത്തിൽ, കോളേജിലെ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളെയും ഒരേ കുടകൾിൽ കൊണ്ടു വന്ന്, SCTയുടെ തന്ത്രവികാരം, കനകക്കുന്നിരുൾ അടുപാളിയിൽ വർദ്ധിച്ചുണ്ട് വിതരിയപ്പോൾ, അനന്തപുരി മനഹസിച്ചു- ഇതാണ് മാറ്റം.

February 19,20,21,22 തിയതികളിൽ നടന്ന മെല്ലി സുപ്രസ്തുതി വയലിനിസ്റ്റ് ബാലഭാസ്ത്ര, കമ്മിഷണർ H.വൈക്കേഴ്സ് IPS, പ്രിൻസിപ്പാൾ പ്രോഫ.ഡോ.എം.ഷാജി സേനനാധിപൻ, എന്നിവർ ചേർന്ന് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യു. പ്രസ്തുത ചടങ്ങിൽ സിനിമാതാരം അനുഭവി, വയലിനിസ്റ്റ് ബാലഭാസ്ത്ര, പ്രോഫസർ റാഡിക്കുട്ടൻ, ആർട്ടിസ്റ്റ് കീഞ്ച് സെക്രട്ടറി, ചെയർമാൻ, ജനറൽ സെക്രട്ടറി എന്നിവർ സന്നിഹിതരായി. പ്രശ്നങ്ങൾ സംശീത ബാൾഡായ 'Thermal and a Quarter', ബോളിവുഡിരുൾ പ്രിയഗായിക ജോണിറ്റ് ഗാസി എന്നിവരുടെ പ്രോ-ഡ്രോ വളരെയധികം പ്രശ്നങ്ങൾ പിടിച്ചുപറ്റി. 'CULT A WAY'യെ ജനകീയമാക്കി, ജനപകാളിത്തം കൊണ്ട് മഹത്തരമായ ഒരുസ്താവമാക്കി മാറ്റാൻ സഹായിച്ചു, യുണിയന് കീഴിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ മെല്ലി വിജയിപ്പിക്കാൻ സഹായിച്ചു എല്ലാ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കും കൃതജ്ഞത്തെ വേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

യുണിവേഴ്സിറ്റി യുവജനോസ്വം

ഇത്തവണ, എല്ലാ ചെലവുകളും വഹിച്ച്, SCT കലാപ്രതിഭകളെ യുണിവേഴ്സിറ്റി പങ്കെടുപ്പിച്ചു വെട്ടിത്തിളങ്കുന്ന വിജയം കൊയ്യാൻ സാധിച്ചതിൽ യുണിയൻ അഭിമാനിക്കുന്നു. കോളേജിരുൾ പരിത്രന്തിലാദ്യമായി ഒപ്പന, മാർബംകളി, ശുപ്പ് സോംഗ് തുടങ്ങിയ ശുപ്പ് ഇനങ്ങൾക്ക് അധ്യാപകരെ വച്ച് പരിശീലനം നടത്തി, യുവജനോസ്വംവത്തെ അതിശ്രദ്ധിതായ ഗതരവത്തിൽ കണ്ണ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഏറ്റവും മികച്ച പിന്തുണ നൽകാൻ യുണിയന് സാധിച്ചു. കൊണ്ട് നഗരത്തിലെ വിവിധ വേദികളിലായി നടന്ന 81 മത്സരയിനങ്ങളിൽ 75 ഇനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത് 58 പോയിന്റോടെ അഞ്ചും സ്ഥാനം SCT പിടിച്ചെടുത്തു. കലേജത്തെ വേദികളിലെ സ്ഥിരം സാന്നിധ്യമായി SCT മാറിക്കഴിത്തു. നുറിലധികം കോളേജുകൾ പങ്കെടുക്കുന്ന വേദിയിൽ, ഒരു ബാധിറോടിയം പോലും സ്വന്നമായി ഇല്ലാതെ, വളരെ പരിമിതമായ സാഹചര്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട്, വിസ്തൃതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ SCTയിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് താങ്ങായി നിന്നുതും ആ ഉദ്യമം വിജയിച്ചതും ഈ യുണിയൻ ഏറ്റവും വലിയ വിജയമായി കാണുന്നു.

യുണിയൻ ഒരു പൂർണ്ണമോം ആണ്. സയം വികസിക്കാനും സൗഹര്യത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കാനുമുള്ള ഒരു പൂർണ്ണമോം ഉള്ള ലോകത്തിൻ്റെ കയ്യാർന്ന പാഠങ്ങൾ നമ്മൾ കളരിയിൽ അഭ്യസിക്കുന്നു. ആ വെളിച്ചും മനസ്സിലെന്നും കാര്യസൂക്ഷ്മക്കുക. കാലം നിങ്ങൾക്കൊപ്പും നടക്കാം.

ദ്രോഹാദിവാദ്യങ്ങളോടെ,

നവനീത് പി നായർ
ജനറൽ സെക്രട്ടറി

സർഗ്ഗം ചീത്രം താളം

arts fest'15

പുത്തൻകെട്ടിത്തുന്നിലെ മത്തുതുള്ളികൾ ഒരു മോഹം.

മാനന്തവ തൊടണം.

കണ്ണ് നിന്ന പുന്വാറു, അവളുടെ ചിരകിലേറ്റി

മത്തുതുള്ളിയെയും കൊണ്ണ് പറന്നു..

ഉയരെ ഉയരെ ഉയരെ...



THE
SIGNIFICANCE
OF ARTS IN A
TECHNICAL
INSTITUTION
MAY BE
QUESTIONED
BY MANY
PEOPLE IN THE
SOCIETY...



BUT ARTS,
ISN'T
SOMETHING
THAT
CAN BE
ISOLATED,
ARTS IS
LIFE.



IT IS AIR.
IT IS
NATURE.



IT IS
UNIFYING.
IT IS
UNDYING.



***IT WAS
HISTORY.
IT IS THE
PRESENT.***



***IT WILL
BE THE
FUTURE.***



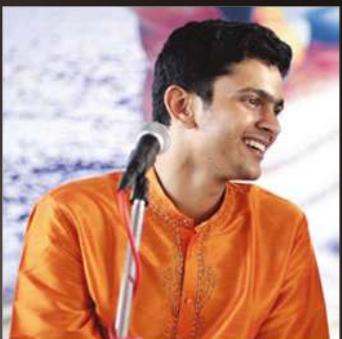
ARTS, IS REVOLUTION.



കുവജനോത്തരം



ക്രോഡ്സ് വിജയികൾ



ABHILASH V,P8



ARJUN KRISHNA,T8-A



AKHILA ASHOK,T8-A

WESTERN SOLO GROUP



KARUN JOHN SANTHOSH
ARJUN KRISHNA
MADHURI SAJITH
SOUMYA HARIRAM
AIMEE RACHEL MATHEW
NOYNA SUSAN JOHN



LEKSHMAN S,P6



NOYNA SUSAN JOHN,T6-A



LAKSHMI N POTI T6-A SYAMA S MOHAN T6-B ANANTHA KRISHNAN U4



SITHILA S B8

30 മാസഫുലി



Sreelakshmi P

B12



Out went another **LIFE**



There

are many strange things in which people find pleasure. Like that, watching candle flames has always been a great pleasure of mine. Just lighting it and watching continuously for nothing was something which I enjoyed. My eyes swayed along with the flames. I watched it flicker with different intensities and sometimes struggling for survival. Once during a power cut, as I could not find a candle, I went around the house with a torch searching for one. At last I got a candle, or rather what was left of a candle (barely two inches). I was up to make the best out of the least and have my daily pleasure, as it was a time when there were thirty minutes blackouts around the city at different timing for the so called project of "conserve electricity". I never used a candlestick as I always felt that it can stand on its own. So I placed it on my bedside table and started the usual gazing. All I could see was the flame and nothing else, as if being hypnotised. Apparently I lost the track of time as suddenly the flame increased in the intensity and for the first time in the past few minutes I noticed the candle. Well, I am not sure if I can call a puddle of melted wax with a flaming wick, a candle. The wick slowly started tilting into the puddle and slowly the flame started to disappear as if it was sinking under a pool of wax just like a sun set. And darkness everywhere. I lay there on my bed blindly staring at the now empty table top, feeling myself being awakened from a beautiful dream. I returned to reality with a longing, heavy heart and whispered without a listener "Out Went Another Life".



ഇരുപ്പാട്ടു പ്രമാണയും ...

വസുധയുടെ വസ്ത്രമുരിയുന്ന ആധുനികലോകം ഓരോ തളിരിലയിലും ഒരു വസന്തം ഒളിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നു തിരിച്ചറിയാതെ പണക്കുന്നവാരങ്ങൾക്ക് പിന്നാലെയോടുന്നു. ഇവിടെ ചിലരാകട്ടു, ഭൂമിയുടെ ശ്രാസം നിലനിർത്താൻ നമ്യുടെ സകീർത്തനങ്ങൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ടെയിരിക്കുന്നു....

സുഗതകുമാരി ടീച്ചർക്കൊപ്പം ഒരു സാധാരണം.

"ബലയാളിക്ക് മാത്രം വേദകളിലും തളളയില്ലാത്ത വർഗ്ഗം എന്ന് ഞാൻ പറയും"

ഈ ഏഴത്തുകാരൻക്ക് അരെയും ഉസ്സുചുത്താത്ത രീതിയിൽ സ്വന്തം ചെന്നെയ വിത്തത്തുപുട്ടതേണ്ടി വരുന്നു. സത്യങ്ങൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞ പെരുമാൾ മുതക്കൾ ഏന്ന ഏഴത്തുകാരന് ഒരപാട് വിവാദങ്ങൾ നേരിട്ടേണ്ടി വന്നു. ഒട്ടവിൽ തന്റെ ത്രാവിക ഉപോക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു. ഈ സാഹചര്യങ്ങളോട് ടീച്ചർ ഏങ്ങനെ പ്രതികരിക്കുന്നു? ?

ഏഴത്തുകാരൻ സ്വാത്രന്ത്യത്തിൽ തൊടാനാർക്കും അർഹതയില്ല. ഒരാളെ ദേഹാട്ട് വേദനിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഏഴത്തിയാൽ അധാർ ചിലപ്പോൾ കോടതിയിൽ പോയെന്നു വരാം... അത് പക്ഷേ ഏഴത്തുകാരൻ്റെ തല വെട്ടിക്കളുയേണ്ട കാര്യമാനമല്ല. മതങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന തൊട്ടുപോയാലിപ്പോ ഏല്ലാർക്കും ഭ്രാന്ത പോലെയാണ്. ഹിന്ദു മതത്തെ പറ്റി ഏഴത്തു പറഞ്ഞാൽ, അത് വളരെ വിശാലമായ കാഴ്ചപ്പാടുള്ളതാണ്. അതിനകത്ത് നിരീശവാദം പോലുമുണ്ട്. അതൊന്നം ആരും പണ്ട് ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടില്ല. ഏല്ലാ മതങ്ങളും ദേഹപോലെ കാണാം മെന്നു പറിപ്പിച്ചത് ഹിന്ദുമതമാണ്. ഇതുയും പറയുന്നു ശ്രീ ഞാൻ ഹിന്ദുമതത്തിനു വേണ്ടി വാദികക്കയാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടു. ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ദോഷം, അനന്തരത തൊട്ടുകൂടായും, തീണ്ടിക്കൂടായും, ക്രഷ്ണമാക്കയാണു. ധാമാർത്ഥമുണ്ടുള്ളതു മാറ്റിനിർത്തി കടന്നുവന്നു ആചാരങ്ങളാണ് ഹിന്ദുമതത്തിന് ഇതുയും ദോഷമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അല്ലാതെ സ്വാത്രന്ത്യത്തിന് ധാരാത്തായ വിലക്കും കര്ത്തുപ്പിക്കുന്നില്ല. ഒരു തന്ത്രിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ തത്പര്യം അഭിസ്ഥാനത്തെ തത്പര്യം. പെണ്ണങ്ങൾ മിണ്ടാൻ പാടില്ല, മുഖം മറച്ചുവെയ്യിണും ഏന്നൊക്കെ പറയുന്ന ഹിന്ദു വിഭാഗക്കാരുമുണ്ട് ഇന്ത്യയിൽ. വടക്കു ഇന്ത്യയിൽ, മതങ്ങളെ പറ്റി പറഞ്ഞാൽ മനസിന് വിഷമം തോന്നുന്ന ദേഹാട്ട് കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഇവിടെ അതുനേരുള്ള ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ശിശ്രൂ വിവാഹമേ സതിയോ ഒന്നാം ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഏറെ അമു 1920കളിൽ മദ്രാസിൽ പോയി പറിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ഒരു നാടുന്മുഖത്ത് നിന്ന് അന്ന് മദ്രാസിൽ പോയി പറിക്കുക ഏന്നത് ഇവിടെ

ഒരു തന്നെ മനോഭാവം അനേ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. പെണ്ണങ്ങൾ പറിച്ചാൽ ഏല്ലാം അവസാനിച്ചു എന്ന് പറയുന്ന വടക്കേ ഇന്ത്യൻ നീതി ഇവിടെ ഇല്ല. മറ്റൊരു ശ്രദ്ധയമായ കാര്യം അന്ന് ഇവിടെ ഏസ്റ്റാണ്ടിപ്പശ്ചയ് ആയ ഒരു വനിതാ കോളേജ് ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നതാണ്. അതായിരുന്നു കേരളം. ഇവിടെ സ്ത്രീയം നമില്ലായിരുന്നു. പരിപ്പം ശ്രേഷ്ഠവ വിവാഹവുമില്ലായിരുന്നു. പെണ്ണിന് അവളുടെ കുടുംബസ്വത്തിൽ പൂർണ്ണ അവകാശ മുണ്ടായിരുന്നു. പെണ്ണ് പിന്നും പൊന്ന് ഏന്നായിരുന്നു. പിന്നീടാണ് അതോടെ പ്രസ്തുതാം എന്ന മനസ്മിതി യിലേഴ്ത്തു കാര്യങ്ങൾ എത്തിയത്. പൂജാരിപ്പെണ്ണിനെ സ്ത്രീയനു കൊടുത്ത് അങ്ങൾ ഇറക്കിവിട്ടു. പിനെ തിരിഞ്ഞുനോക്കില്ല. അങ്ങനെന്നൊയിരുന്നു പഴയ നസ്തി രിക്കട്ടംബങ്ങളിലെ നിയമം. അതോക്കെ ഇംഗ്ലീഷ് ധാരാ മാറിയത്. ഇന്ന് ഇതുനോക്കുന്നതു പൂരോഗമിച്ച കേരളം വിശ്വം സ്ത്രീയന്ത്രിയ്ക്കുന്ന് പിടിയിലു മർന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുപരി തന്നെ പറഞ്ഞാൽ, എത്ര ത്രാവാ കിട്ടു, എത്ര സ്വത്തണ്ഡാവണം പെണ്ണിന്, എന്നൊക്കെ ഇപ്പോഴേ കണക്കുടലുണ്ടാവാം. അത് ഭാഗ്യക്കു പോലെ ചുമ്മാ കിട്ടുന്നതാണ്. എന്നു തു അത് പെണ്ണിന്റെ മാനം കളയുന്നു. അവളുടെ അഭിമാനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണത്. നിന്നെ ഞാൻ കല്പ്പാണം കഴിക്കണമെങ്കിൽ നീ ഏനിക്കെത്തു ത്രാവാ തങ്ങം എന്ന ആനാണം കെടു ചോദ്യം പെണ്ണിനോട് ചോദിക്കാൻ മലയാളി തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. അങ്ങളുടെ ചെറുപ്പകാലത്ത് അങ്ങനെ ദോഷം തയ്യാറായിരുന്നു. It was copied from North India.

മലയാള കവിത, അതിന്റെതായ ഇംഗ്ലീഷിലും മാധ്യരൂത്തിലും പറിപ്പിക്കേണ്ടതല്ലോ സൗക്രാന്തിക? അതിനു പകരം കവിതയിലെ വരികൾ കാണാസ്പാദം പറിപ്പിക്കുന്നത് കവിതയ്ക്ക് ദോഷം ചെയ്തില്ല?

സൂജകളിലിപ്പു കവിത പറിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ വലിയ അവഗണനയുടെ ഭാവത്തിലുണ്ട്. കവിത, മലയാളത്തിന്റെതായ തന്ത്രശാസ്ത്രം സൈറിയിൽ പാടിപ്പിപ്പിക്കാൻ ഇന്ന് വളരെ ചുതകം അധ്യാപകർക്ക് മാത്രം അണിയാം. മലയാളത്തിന് സ്വന്തമായി മനോഹരമായ ഈ സംജ്ഞയും ഭാവങ്ങളുമൊക്കെയുണ്ട്. ഇതൊന്നുമറിയാതെ, അബ്ലൂഷിൽ ഓർക്കാതെ മികവെങ്കം ഇന്ന് കവിത ചെയ്യാനുമാറ്റുന്നു. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ കവിതകാണാതെ പാഠക്ക്രമം ആവശ്യമില്ല. വാക്കകളുടെ അർമ്മമല്ലാതെ കവിതയുടെ സൗഖ്യമോ സൗഖ്യമോ മലയാളത്തിന്റെ മാധ്യരൂപമോ ധാരതാനാം ഇന്നതെത്തു കട്ടിക്കശ്ശരിയില്ല. ആശാദ്ദീയോ വൈലോപ്പിള്ളിയുടെയോ ഇടയ്ക്കുന്നതു നാലുവരി ചൊല്ലാൻ പറിഞ്ഞാൽ വലിയ കൂസുകളിലെ കട്ടിക്കൾക്ക് പോലും ഇന്ന് അറിഞ്ഞുള്ളടക്കാ.. പരക്ഷ എല്ലാവർക്കും സിനിമാപുംഡിയാം.

മലയാളത്തിനോട് നാം കാണിക്കുന്ന അവഗണന, നിന്ന്; മറ്റൊരു രാജ്യത്തും ആരും സ്വന്തം ഭാഷയോട് കാണിക്കുന്നില്ല. എല്ലാർക്കും അഭിമാനമാണ് സ്വന്തം ഭാഷയെപ്പറ്റി. എന്നാൽ മലയാളികൾ മാത്രം വേദകളില്ല. തള്ളയില്ലാത്ത വർഗ്ഗം എന്ന് താൻ പറയും. മലയാളത്തിനോടും കേരള സംസ്കാരത്തോടും കാണിക്കുന്ന കുറുതയും അവഗണനയുമൊക്കെ അടുത്തുനിന്നും അണിയുന്നുണ്ടോ.

സൃജനത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രതികരിക്കാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു വാക്കുവര്ത്തം മറന്നുപോകുന്നതു പോലെ... അതിനെ പുറി എന്നാണ് ‘ചീചുർക്ക് പരിയാനള്ളത്’?

ഈ അടുത്തകാലത്ത്, ഒരു പത്രത്തിൽ താൻ ‘മുന്ന്

കരഞ്ഞാർ’ എന്നൊരു ലേവന്നും എഴുതിയിരുന്നു. അത് ഈ മിബാധയേപ്പറ്റിയാണ്. ഗാന്ധിജിയുടെ മിറയിലിരുന്ന ആ മുന്നു കരഞ്ഞാരുടെ പ്രതിമ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഗാന്ധിജി ഉദ്ദേശിച്ചത് ‘See no evil; speak no evil; hear no evil’ എന്നായിരുന്നു. പരക്ഷ ഇന്ന് കണ്ണ് വരുന്ന ഒരു അവസ്ഥ, എന്ത് കണ്ണാലും മിബാ തത്ത്, കേരക്കുത്ത്, കാണാത്ത് എന്നാണ്. അവരാക ഒട്ട പുതിയ ദൈവങ്ങൾ. താങ്ങൾ കൈയ്ക്കുന്നുടെ നിന്ന് എല്ലാം സഹിച്ചുകൊള്ളാം എന്ന ഭ്രാവന്മായെപ്പറ്റിയാണ് താനെന്തുതിയത്. വളരെ അമർഷം തോന്തി എഴുതിപ്പോയതാണ്. മദ്യത്തെയും മദ്യവിൽപ്പനയെയും ചൂഡിപ്പറ്റി നടക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ കോലാഹലങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് എഴുതിയത്. എന്നാലും ആർക്കു പ്രതികരിക്കുന്നു എന്ന മനോഭാവം. സ്വന്തം കാര്യം നോക്കി അങ്ങ് നടക്കുക. ഈ രാജ്യത്ത് നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ യാതൊരു താൽപര്യവുമില്ലാതെ, പണ്ടുണ്ഡാക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം നേട്ടോടുമുട്ടുക. അതാണ് ഇന്നീരു ജൂതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഭോഷംമായിട്ട് വനിരിക്കുന്നത്. ഈ അതിസന്ദര്ഭത്ത് ഒരവശത്ത് അവഗ്യസാധാരണങ്ങളുടെ വിലക്കൂട്ടുന്നു. മറവശത്ത് പണം കമിണ്ടുള്ളടക്കാം. എല്ലാവർക്കും വലിയ ശമ്പളങ്ങളാണ്.

താങ്ങളുടെ ‘അഭയ’ പോലൊരു ചെറിയ സംഘടന ഫ്രേഡീസ്പുട്ടുള്ളൂ. 5000 ഫ്രോണ്ടേൻസുകൾ കുക്കുക് വലിയ തുകയാണ്. താൻ തന്നെ ഒറ്റ തുക ശമ്പളം പറ്റാതെയാണ് ഈ സ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. വളരെ കുഴുപ്പുടാണ് ‘അഭയ’യുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഫണ്ട് കണ്ട്രൈന്റുന്നത്. മറിച്ചൊരു മതത്തിന്റെ പേരിലുള്ള സംഘടനയായിരുന്നു ഇതെങ്കിൽ പണം ഇവിടെ ഒഴുകിയെത്തിയേനെ. സർക്കാർ



തയന ചെറിയ സഹായം മാത്രമാണും. എന്നി ക്കറിയാവുന്നവരും എന്ന വിശ്വസി ക്കുന്നവരും സേളു ഹിക്കുന്നവരുമോ കുട തയന സഹായങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് പിടിച്ച് നിൽക്കുന്നത്.

ഈന് നമ്മുടെ നാട്ടം നാട്കാം പഴയ ആ ജാതിവ്യ വസ്ത്വത്തിലേയും മട അഞ്ചാനാഗ്രഹിക്കുന്ന വരദപ്പോലെ പൊതമാറുന്നാണെന്നു തോന്നാണോ?

നമ്മുടെ വർത്തമാനമൊക്കെ ഒരു വശത്ത് സെക്കൂലർ ആധിക്കാരിയാണും എന്ന ദിനിയിലാണ്. പക്ഷെ നേരേ തിരിച്ചാണ് കാര്യങ്ങളുടെ കിടപ്പ്. വളരെയധികം വർദ്ധീയത പടർന്നു സെക്കൂലരിയാണിൽ. ഒരു കൂട്ടാംശും കൂട്ടിക്കാലത്ത്; സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിന്റെ കാലത്ത് ഇങ്ങനൊന്നുമായിതന്നില്ല. അന്ന് എക്കും നിലനിന്നിരുന്നു. നീ ഹിന്ദുവാണോ മുസല്ലാണോ ക്രിസ്ത്യാണോ എന്നാൽ ചോദ്യം അഥവാ വനിക്കില്ല. ഈപ്പോൾ എല്ലാം വലിയ മതിൽക്കെടുകളാണ്. ഈ വിടെ തിരുവന്നുപറത്തു വലിയത്തിൽ കടപ്പുറത്ത് ഫിസ്കളുടെ മുസ്തിലും കട്ടികളേണ്ടാത്ത് കളിക്കില്ലോരു! പാപപ്പെട്ട മീൻപിടിത്തക്കാരുടെ മകളാണ്.. വിവിധ മതത്തിൽപ്പെട്ട കട്ടികൾ ഓനിച്ച് കളിക്കില്ല എന്ന് പറയുന്നതിനേക്കാളും വലിയ അധികാരിക്കുന്ന വേരേ ഇല്ല. കൂസ്സിലാകട്ടു, ഒരേ മതത്തിൽപ്പെട്ട കട്ടികൾ ഓനിച്ചിരിക്കുന്നു, മറ്റൊരുവരോട് ഇടപഴകാൻ പോകാതെ. ഇവിടം വരെയെതിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ.

ഇതിനു ഒരു പരിധി വരെ കാരണം വിദ്യാലയങ്ങളിലും കലാലയങ്ങളിലും ചട്ടമുള്ള രൂപീകരണമല്ലോ...?

തിരിച്ചയായും. ഓരോനും ജാതിയും മതവും പറഞ്ഞാണ് എല്ലാവരും നേന്തരെയുടെ മുൻഭേദം ആണെന്നത്. ഇവിടെ മെരിറ്റ് അല്ല നേരുക്കുന്നത്, ആർക്ക് പണ്മുഖങ്ങളാണ്. അവർക്കുള്ളതാണ് സീറ്റ്. ഇന്ന് പ്രവർത്തി മെഡിക്കൽ കോളേജുകളിൽ MD ട്രൂ ഒരു സീറ്റിന് ഒരു കോടി രൂപബന്ധങ്ങളാണ് ചോദിക്കുന്നത്. MBBS പ്രവേശന പരീക്ഷയ്ക്ക് 8 മാർക്ക് വാങ്ങിയവരെ മാർക്ക് തിരുത്തി 80 മാർക്ക് ആക്കി അരക്കൊടി രൂപ കൊടുത്ത് സീറ്റ് വാങ്ങിയ കമ്പ എന്നിക്കറിയാം. ആ മാർക്ക് തിരുത്തേണ്ടിവന്നയാൾ എൻ്റെ മനീലിൽ



നു കരണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവർ പതനം കഴിഞ്ഞ യോക്കായി ഈ അദ്ദേഹം എന്നാർത്ത് നോക്കും!

കവിതയെഴുതാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, ഇന്നു വരുന്ന തലമുറയിലുള്ളവരോട് ടീച്ചർക്കുന്നു സന്ദേശമാണ് നൽകാനെങ്കിൽ?

വായന വ്യക്തിപ്രകാരം വികസനത്തിനു അത്യാവശ്യമാണ്. കവിതയെഴുതാൻ ഒരു നക്ഷത്രത്തിലുള്ള പോലെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടുകൂടി അത് വികസിപ്പിക്കുന്നു. ഇന്ന് ശദ്ധത്തിൽ അഞ്ചു ദിവികളെഴുതി വെച്ചിട്ട് അത് കവിതയാണെന്നു യാക്കുന്ന നവരാണി അധികം കട്ടികളും. ഒരു കൂട്ടാംശും വളരെയധികം വർഷങ്ങളും ഒരു വായനക്കാണ്ടും എഴുതിക്കൊണ്ടും മാത്രമെ നല്ല കവിയാകാൻ സാധിക്കും.

കലാലയങ്ങൾ ‘കലാ ഒഴിവു ആലയ’ അള്ളായി മാറുന്നു. അധികാരികൾ വരച്ചിട്ടുന്ന ചട്ടമുള്ളിന്പുറം വെളിച്ചു കാണുന്ന നാകാരത വിദ്യാർമ്മികളിലെ സർല്ലാഹകത മഹിക്കുന്ന എങ്ങനെന്നും മുഖ്യമായി മുഖ്യമായി അതിനെ നേരിട്ടേണ്ടത്?

അതോന്നും വക്കവയ്ക്കുതെ അതിന്പുറം അവനവരെ വ്യക്തിയും വളർത്തിയെടുക്കുന്നു. എല്ലാവരുടെയും അഭിപ്രായ തതിനുസരിച്ച് നമുക്ക് നീങ്ങാൻ പറ്റില്ല. നമുക്ക് വ്യക്തമായി ഒരു നിലപാട് ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. എല്ലാ കാര്യത്തിലും അങ്ങനെ വേണും. അബ്ലൂഷിൽ ഇന്ന് ഒരു കൂട്ടാംശും എറു ആത്മഹത്യ ചെയ്യേണ്ടവരാണും!

കവയിറ്റി എന്ന നിലയിലാണോ, സാമൂഹിക പ്രവർത്തക എന്ന നിലയിലാണോ അംഗീകരിക്കപ്പെടുവോൾ ടീച്ചർക്ക് എറ്റവും തുടക്ക സന്ദേശം തോന്നുന്നത്?

എനിക്ക് സന്തോഷിക്കാനറിയില്ല കണ്ണത്... ഒരപാട് ദുരിതങ്ങൾക്കിടയിൽ കഴിയുന്നതുകൊണ്ടാകാം, എൻ്റെ മുമ്പിൽ ദുഃഖവരേ വരാറുള്ളു. മാനസിക രോഗികളും വിട്ടിൽ നിന്നൊഴിംക്കുവരുകയും മദ്യപാനികളുടെ ഭാര്യമായം രീയ്യ് വിക്രൂംസും അങ്ങനെ ഒരപാട് ദുഃഖവരും ഉള്ളവയുടെ ആ വലിയ കൂട്ടത്തെയാണ് ഞാൻ എപ്പോഴും അഭിമുഖിക്കാറുള്ളത്. പിന്നെ പ്രക്രമിയുടെ നാശം, ഇവിടെ വയലുകൾ നികത്തപ്പെടുന്ന, മലയിടിക്കന്നു, കളം നികത്തുന്ന, അനുബന്ധങ്ങളിൽ ചെന്നാൽ ആനകളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു, അവയുടെ കാലുകൾ മുറിവേറ്റ് പഴത്തൊലിക്കന്നു... അങ്ങനെ നാ



ലുഭാഗത്തു നിന്നും പ്രയ്ക്ഷജ്ഞരാണ്. ഇതിനെല്ലാം ഒരു പ്രതിവിധി തേടാൻ ഇവിടെ കഷ്ടപ്പെടുകയാണ് ഞാൻ. അതാക്കെ നിങ്ങൾക്കിയാവുന്ന കാര്യമാണ്. ഈ നാരാവിലെയും ഒരിടത്ത് മലയിടിക്കുന്നതിനെതുടർന്നു വിളിച്ച് പരാതി പറഞ്ഞിട്ടിരിക്കയാണിവിട.

ടീച്ചുറടെ സ്വദേശമായ ആറുള്ളു, ഒരു വിമാനത്താവളം തിരിക്കേ പേരിൽ വലിയ വിവാദങ്ങളുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. എവിടെയാണ് ആ പ്രധാനത്തിലെ ശരി? ആറുള്ളു വിമാനത്താവളം, വികസനത്തിനു പച്ചക്കൊടിയാണോ, അതോ നമ്മുടെ പച്ചപ്പ് ശവക്രിയയും കാര്യാഭാക്കാനുള്ള മറ്റൊരു രിയൽ എസ്സേറ്റ് തന്മാന്നോ?

ടെക്നോളജിക്ക് ഒരപാട് കാര്യങ്ങൾ പറിക്കുന്നവരുമുണ്ടോ? നിങ്ങൾ തന്നെ ആലോചിച്ച് നോക്കു. 600 കിലോമീറ്റർ തികച്ചു നീളമുള്ളതു ഈ കേരളം പോലെ ഒരു കൊച്ചു ഫ്രൂവത്തു എത്ര വിമാനത്താവളങ്ങൾ വേണു? ഇപ്പോൾ തന്നെ ആവശ്യത്തിലെ കം അന്താരാഷ്ട്ര വിമാനത്താവളങ്ങളിലും? അപക്കാരത്തിന് ഒരു അറുതി വേണും. പൊതുഗതാഗത ക്രമീകരണം; ടെഹ്നോളജിക്ക്, ബന്ധുകൾ, അതാക്കെ വിപുലമാ

ങ്ങങ്ങയല്ലോ വേണ്ടത്? രോധുകൾ നല്ലതാക്കണം. അതിനു പകരം എല്ലാ സമലാളം എല്ലാ വയലുകളും നികത്തി. വയലുകൾ ഇവിടെയുള്ള കേരളത്തിൽ? 10% . ബാക്കിയെല്ലാം നികത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ആ നികത്തുന്ന മണ്ണവിട്ടുന്നാണ്? വലിയ കുന്നികളിട്ടിട്ടുണ്ട്. കുന്നാകൾ ജലസംഭരണികളാണ്. അടിവെള്ളം പിടിച്ച് നിർത്തുന്നവയാണ് ഇതെല്ലാം. ഇതൊക്കെ ഇടിച്ച് നികത്തി കോൺക്രീറ്റ് നേരുമോ ശവൈള്ളം അക്കത്തെ ഫീറണ്ടില്ല. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ നികളും കായലുകളും കിണറുകളുമെല്ലാം നശിക്കും. അനഭവിക്കാൻ പോവുകയാണ് മലയാളി..! എല്ലാം കോൺക്രീറ്റ് നേരു, ഷോപ്പിങ്ങ് മാളുകൾ, എന്തിനും? അനാവശ്യമായ ഒരു കോടി സാധനങ്ങൾ കൊണ്ട് കത്തിനിറച്ച്, അത് നമ്മെല്ലാക്കണ്ട് വാങ്ങിപ്പിക്കുന്ന പുതിയ ഉപഭോക്തൃ സമ്പ്രദായം. അതിന്റെ അടിമകളാണ് നമ്മൾ. ഭൂമിയും തിനുള്ള കഴിവുണ്ടോ? ഗാന്ധിജി പറഞ്ഞതുപോലെ, ഈ ഭൂമിയിൽ നമുക്ക് ആവശ്യത്തിനുള്ളതുണ്ട്. അനാവശ്യത്തിനുള്ളതില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് വേണ്ടത് നമ്മൾ?? എന്നൊക്കെയാണ് വേണ്ടാത്തത്? ഇതൊക്കെയാണ് വികസനം എന്ന പറഞ്ഞാൽ, അതിനു പെട്ട നായിരിക്കും ഒരു തകർച്ച വരാൻ പോകുന്നത്. തിരുത്താൻ കഴിയാതെ വരും. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഷോപ്പിങ്ങ് മാളുകളും റിസോർട്ടുകളും ഭരണമണ്ണപങ്കളും എല്ലാം നശിക്കും.

കൂഷി നശിക്കുന്നതിന് പ്രധാന കാരണം നമ്മുടെയോ



ക്കെ മാനസികാവസ്ഥ തന്നെയല്ലോ?

ലോകത്ത് ഏതെങ്കിലുമൊരു തൊഴിലിന് അധികപ്രാധാന്യം നൽകുന്നതിൽ അത് കൂഷിയ്ക്കായിരിക്കുന്നു. എത്ര ലക്ഷം ത്രാവ ശമ്പളം വാങ്ങിയാലും ജീവിയ്ക്കുന്ന കെഷണം കഴിയുണ്ടോ, പച്ചക്കറി വേണും, അരി വേണും, പാൽ വേണും. മറ്റൊരു തൊഴിലിനാക്കാനുള്ള പ്രാധാന്യം എന്നിട്ടും കൂഷിയ്ക്ക് മാത്രം

കൊടുക്കുന്നില്ലോ. കൂഷിക്കാരൻ കൊള്ളേതെന്നുവൻ എന്നാൽ വിചാരണയാണ്. കൂഷിക്കാരന്മാരുമായിരിക്കണം ഒരു രാജുത്തെ ഏറ്റവും വലിയ തൊഴിൽ ഭാതാവ്. അങ്ങനെ യല്ലക്കിൽ, നാരൈ ഒന്നം ഇല്ലാതായിപ്പോകും നമ്മൾ. ഷോപ്പിങ് മാളിലും റേഷൻ കടയിലുമൊക്കെ അഞ്ചി എ തീണ്ടുമെക്കിൽ വയൽ വേണം. ആസ്യയിൽപ്പോലും വയ ലുകൾ നികത്തപ്പെട്ടുകയാണ്. മുഴവൻ കച്ചവടമാണ്. എ തിനാണിതുവും കച്ചവടങ്ങൾ? കട്ടിക്കഞ്ഞാക്കു ബ്രാൻഡി സ്റ്റേ പിരുക്കുന്നാണ്. ഇതൊന്നാം കേട്ടാൽ സഹിക്കാനോ കാത്ത അവസ്ഥയാണെന്നേത്. ഒരു നേരം ആഹാരം കിട്ടാതെ കണ്ണുങ്ങളാൽപ്പാട്ടം ഈ രാജുത്ത്. കേരള തിലതയിക്കമില്ല.

ബംഗാളിനെപ്പറ്റി ഒരു ലേവനം ഇന്ത്യൻ മാതൃദ്രോഗി തു വായിക്കാനിടയുണ്ടായി. പട്ടിണിക്കോലങ്ങളാണുവിട. അങ്ങനെയും രാജുത്തുമാണ് പലതു പത്ത് നാൽപ്പത് നിലകളുള്ള കൊട്ടാരങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതും, അവയുടെ ചെറു വിമാനങ്ങളിൽ അവിടെ പറന്നിരിക്കുന്നതും. ലോകത്തെ ഏറ്റവും വലിയ വീട് അംബാനിയുടെതാണെല്ലോ. അവി എ നിന്നു നോക്കിയാൽ മുംബെവയിലെ ചേരികളുടെ ഒരു പ്രളയം തന്നെ കാണാം. അവർക്കുന്നു അത് കാണാൻ കഴിയാത്തത്? ജനാധിപത്യമാണെന്ന് പറയുന്ന ഒല്ലോ. ആദ്യം തിരുത്തേണ്ടത് ഇതൊക്കെയെല്ലോ? കേരളത്തിൽ മുന്ന് വർഷം മുൻപ് 13 ലക്ഷം മീറ്റുകൾ ഒരു നീതി കിടക്കുന്നായിരുന്നു. ഇപ്പോഴെന്നു കണക്കാണി കരിഞ്ഞുള്ളാം...

പരിസ്ഥിതിയും വേണ്ടി ഒരപാട് കുഴുപ്പുക്കുന്നുണ്ടോ, എ പ്രോഫഷണലിലും ദ്രോഗ്രൽ അനുഭവിയ്ക്കുന്നു വന്നിട്ടോ?

എപ്പോഴും ദ്രോഗ്രൽ ഉണ്ടോ? ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് തന്നെള്ളട കൂടു? ആദ്യമേ ദ്രോഗ്രലുണ്ട്. എ നാലും ആറുഞ്ചു സമരത്തിൽ എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടി കുള്ളും ഒരുമില്ലിക്കാൻ സാധിച്ചു. അതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. അയ്യായിരത്തൊള്ളം എക്കർ കൂഷിയിടം വെട്ടിനിരതി അവിടെ എയർപ്പോർട്ടും ഷോപ്പിങ് മാളം അടങ്കുന്ന ഒരു പാക്കേജാണ് അവർ വിഭാവനം ചെയ്തു. ആർക്ക് വേണ്ടി? മനോഹരമായ ഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമം. അതാണെന്നതെന്നു നിലനിൽക്കുന്നതെല്ലാം നല്ലത്. ആ പ്രതിഷ്യത്തിൽ എല്ലാ തുറയിലെയും ആർക്കാരു ഒരുമിച്ചു കൊണ്ട് വരാൻ സാധിച്ചതിൽ അഭിമാനമുണ്ട്.

അവസാനമായി, വരുന്ന തലമുറയോട് ടീച്ചർക്കുന്നു സന്ദേശമാണ് നൽകാനുള്ളത്?

60 വർഷമായി നോന്നി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നു. അരുന്ദാം ദാഖായി എൻ്റെ ശബ്ദം നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു. 30 വർഷമായി ‘അഭ്യ’ ത്രാഞ്ഞയിട്ട്. ഇന്നി എന്നിക്ക് പുത്രതായി ഒന്നം പറയാനില്ല കണ്ണുങ്ങളും... ഇതുവും നാശം നോന്നി പറഞ്ഞതെന്നുള്ളും നിങ്ങൾക്ക് ഓർത്തെടുക്കുന്ന കഴിയുന്നാണെങ്കിൽ അതാണെന്നേന്നു സന്ദേശം.



SITHILA S
VIJIN V L
KISHORE NARAYANAN
ANANTHA KRISHNAN



SREERAJ B

ज़दिगी न कुछ करते, न सुनते
 पर लूटते-चुराते हैं बहुत,
 एक ही तो वह हाज़िलि न कया।
 मेरी छाया ही है, और क्या?
 ज़दिगी तो ऐसा बन गया था,
 छाया तो मुझे ऐसा पीछा कया।
 कभी तो छाया से भी लगता हर
 आखरि मेरी तो ज़दिगी है, कैसे जाने दूँ।

माँ की आँचल को पकड़ने नन्हा-सा
 कोमल तो था मैं बचपन में,
 फरि मृत्युनाम कसी को सुना
 कहता था उसने माँ को ले गया।
 पर कौन था मृत्यु पता नहीं
 अगर आज होता तो ‘गूगलि’ में ‘सेरच’ करता।
 ‘फेसबुक’ में अपने नया ‘स्टेटस’ बनाता।
 आखरि मेरी तो ज़दिगी है, कैसे जाने दूँ।



Syama S Mohan
T6-B

छाया

कभी कभी मैं ने अपने आपस ही पूछता
 कब आएगा मेरे जीवन में बसंत
 पर सच तो यह था की मेरे जीवन
 में तो बसंत का रंग ही न थी।
 पहली तो माँ की छाया को छीन ली
 अब मेरी तो पीछा कर रही है।
 कभी तो छाया से भी लगता दर
 आखरि मेरी तो ज़दिगी है, कैसे जाने दूँ।

इब गया है मैं इस नसीले लोग में
 छाया तो कभी कभी लंबी होती तो
 कभी छोटा, कभी तो नसिचल हो नसिचल
 पर मैं तो इबती हूँ इस गहराई में।
 क्या इस छाया को छीनने को ही
 सचमुच मृत्यु कहलाते हैं, पता नहीं।
 शायद मुझे खोना पड़ेगा छाया की
 आखरि मेरी तो ज़दिगी है, कैसे जाने दूँ।



THE GOVERNMENT AND SOCIETY'S GRIEVANCES



Mary Prarthana
R12

A few days ago, a headline in the newspaper triggered my curiosity. It read, "Holy cow! Meat prices in India beefed!". On further inspection, I came to understand that it was about the ban on beef in Maharashtra. President Pranab Mukherjee finally gives his assent to the Maharashtra Animal Prevention bill, 1995. The simple fact that it took a solid 19 years after the Maharashtra assembly passed the bill during the Shivsena rule, to get its approval, shows the inefficiency of our government and the triviality with which it addresses national matters.

The statement that a 5 year imprisonment and an Rs. 10,000 fine will be imposed on a person in possession of beef made me laugh. A country where murderers get out of jail on bail, and every rapist, scoundrel and thief walks with his head held up high in broad daylight, is going to imprison a person just for eating beef? ROFL. The entire concept portrays the idiocy of how things work in India.

Recently there was a ban on Leslee Udwin's documentary, "India's daughter". The documentary is based on the December 16, 2012 rape and murder of "Nirabaya", the controversy that shook India a few years back. The film gives an insight into the rape accused Mukesh Singh's mind. He says in his interview, "You can't clap with just one hand, it takes two. A decent girl won't roam around at 9 o'clock at night. Housework and housekeeping is for girls, not roaming in discos and bars at

night doing wrong things and wearing wrong clothes".

In my opinion this film needs to be aired in India. People need to be aware of how perverted, conservative and immature a rapist's mind is. The government needs to expose the local public to such issues, not hide it from them and paint pretty pictures and tell them everything is alright.

Why is it that women can't wear what they want and go out when they want? Why is it that late night taxis and trains are unsafe for working women and students? Women are also humans. They also have their needs to express themselves and take a break from reality once in a while. Just like men, women also have their dreams, aspirations and goals. How dare society curbs their freedom and brutally punishes them for this?

Instead of telling girls how to talk, walk, dress and behave, teach men how to respect women. Teach men to look at women as unique individuals and not as mere sex objects. After all, how will a man feel when his own mother, sister, daughter or wife gets fingered or commented on?

I am every bit an Indian, my heart beats with every pulse of India, but what our people are doing today fills me with shame, anger and remorse.



മലബാറിൽ നിന്ന് നിന്ന് നിന്ന് നിന്ന് ...

അംഗീകാരം തേ, നമ്മൾ ഭാവിയുടെ വാദത്താനങ്ങളായ എല്ലാം അഭിരൂപിച്ചാണ്. അതിലുപരി മണ്ണിലും, തോട്ടിലും ഇരഞ്ഞിയാൽ പാനി വരുന്ന സമുഹത്തിലെ നൃത്ക്ക്രമാനുകൾ കൂഷിയെന്നാൽ നെറ്റി ചുള്ളിക്കുകയും, അമേരിക്കൻ കമ്പനികൾ എന്നു കേട്ടാൽ അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന വിധ്യാക്കുശ്രമാഖ്യാനങ്ങൾ. എന്നാൽ ആ ഏഴ് സുന്ദരിനരാത്രെങ്കിൽ എന്നെ മറ്റൊരാളും മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. എൻ.എസ്.എസ്. കുട്ടാം ബത്തിലെ ഓരോ അംഗത്വത്തിലും മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഈ മാറ്റം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു? വരു നമുക്ക് കുറച്ച് പിന്നിലോട് സഖ്യരിക്കാം.

ശ്രീ ചിത്തിര തിരുനാൾ എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജിലെ എൻ.എസ്.എസ്. കുട്ടാംബം എന്നും വ്യത്യസ്ത വഴികളിലും സഖ്യരിച്ചു പ്രസ്താനമാണ്. കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ മഹാവിജയമായ ‘കതിർ’ എന്ന യജമാനത്തിൽ ചുവട്ടുപിടിച്ച് ഈ വർഷവും വളരെ ആനുകാലിക പ്രസക്തിയുള്ള വിഷയമാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ദിനംതോറും നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പള്ളിച്ചതിൽ തോടിന്റെ ഇരുവശവും മുള കൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു ഈ വർഷത്തെ ദാത്യം. അതുവഴി കല്ലിയുർ ശ്രമപ്രായത്തിലെ വെള്ളപ്പൊക്കവും വെള്ളായണിക്കായലിന്റെ പ്രധാന ഉപശ്രേഷ്ഠത്തായ പള്ളിച്ചതിൽ തോടിന്റെ സംരക്ഷണവുമായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. ഇതുവരെ തോടുകൾ കാണാത്തവരും, അഡിയാത്തവരും തോട്ടിൽ ഇരഞ്ഞി മുളംതെക്കൾ നട്ടുപിടിപ്പിച്ചു. തുടക്കത്തിലെ ആശങ്കകളെ കാറ്റിൽ പറിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് താങ്ങൾ മുന്നേറി ചെളിയേയും, ചേരകളെയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് താങ്ങൾ അണ്ണുരോജം മുള തെക്കൾ തോടിന്റെ

ഇരുക്കരകളിലും വച്ചു പിടിപ്പിച്ചു. ഈ കൂന്ന് എന്ന പ്രകൃതി സംരക്ഷണവും അതിന്റെ ആവശ്യകതയും മാത്രമല്ല പറിപ്പിച്ചത്: ഒരുമയുടെ പാംങ്ങളുമാണ്. എൻ.എസ്.എസ്സിന്റെ ആപ്തവാക്യമായ ‘സാന്നി പക്ഷേ നീയാണ്’ എന്നതിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണമായിരുന്നു കൂനിയിൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. കൂനിലെ യോഗാഭ്യാസങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ജീവിത ശൈലികളെ മാറ്റി മരിച്ചു. ക്രിസ്തുമസ് രാത്രിയിലെ കരോൾ ശാന്താർ ഇപ്പോഴും കാതുകൾക്ക് ഇന്നമാ കുന്നു. ബൈഹനായകം സാറിരുത്തും വാവ സുരേഷി രൂപയും കൂനിലുകൾ പുത്തൻ അറിവുകൾ തങ്ങൾക്ക് പകർന്നു തന്നു.

താങ്ങളുടെ ജീവനും പ്രകൃതിയും വിഭിന്നമല്ലോ തിരിച്ചറിഞ്ഞ പഴയ തലമുറകളുടെ നയകളെയല്ലോ എറിഞ്ഞെടുച്ച് ലാഭത്തിന്റെ കണ്ണിലും മാത്രം പ്രകൃതിയെ നോക്കിക്കണ്ണവർ വിതച്ചുത് വിനാശത്തിന്റെ വിഷവിത്തുകളായിരുന്നു. ഒരു നടുക്കത്തോടെ അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകൾ ഇന്നും നമ്മൾ തിരിച്ചറിയുകയാണ്. ദുര മുതൽ മനുഷ്യരും കാൽക്കീശിൽ പിടയുന്ന പ്രകൃതി സമ്മാനിക്കുന്നത് ദുരന്തങ്ങളുടെയും ദുരിതങ്ങളുടെയും പെരുമാക്കാലത്തെയാണെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ കൂന്ന് യുവതലമുറയെ പ്രകൃതിയുമായി ഇണ്ണണിച്ചേരാൻ ഒരവസ്തു ഒരുക്കുകയായിരുന്നു. ഏഴ് ദിനംതോറെങ്കിൽ കൂനിനോട് പിട പറയുന്നോൾ ഒരു പിടി നോമ്പരവും, അതിലുപരി ആവോളം നയകൾ സ്വാധീനമാക്കിയ തിന്റെ സന്നോഷവുമായിരുന്നു മനസ്സിൽ.

Adarsh K P
U4



SPORTS



**AMAL VISHNU, U4
CHESS CHAMPION GANAPATHI, T8-A
CARROMS CHAMPION**



**SARAN GIRI, R8 & SUMESH, U8
CARROMS DOUBLES**



**SCT OPEN
BADMINTON TOURNAMENT**



WELCOME CUP CHAMPS-M12



CRICKET CHAMPIONS -U8



SENATE ELECTION



HAILSTONES '15

Her.



Far far from the prying eyes of the society, far from the clutches of peer groups, we built a home, a world of our own in the dark electrically recesses of a server located somewhere in Silicon Valley. Desperate for companionship, desperate for understanding, desperate for a friend, we grew closer and between us blossomed something pure, intense and magical. I do not wish to degrade it by calling it love because this was much more pure. We built an entire world, a world where we were accepted for what we are, a world where we felt we belonged to, a world where things were not measured by money, a world where no one would judge you for what you are, a world where there were purple trees on which grew blue mangoes. There was plenty of sunshine, nature, colours and laughter. There was us, in our cottage, where we would lay flat on the terrace at midnight and count the million bright stars visible. There was the beach nearby where we would spend whole days making sandcastles and playing in the water. There was music everywhere exclusive for us. We could hug, kiss and do a million other things expressing our love for each other wherever and whenever we wanted. We would spend days making love on the beach, in the shower, under the bright stars on the night sky becoming one underneath the full moon. We were happy and we were very happy. The society outside our e-World frowned upon our obsession with our world. They would often try to peek in or be a part of it. But our world remained our own. It still is our own.

But no matter how hard we tried, the society's influence worked. The colours of our world faded. The nice pleasant sunshine suddenly became harsh. Making love became a rather painful reminder. A painful reminder of how far we are from each other. The society outside cheered as bits and parts of world came undone vanishing into the depths of our brains being erased from the dark recesses. The love, happiness, colour and joy in our world slowly turned sour and bitter and fermented into hate, sadness, darkness and despair. And somewhere in between, at some point of time, that I can't possible comprehend, she quietly slipped away from our home, from the world we built while I was asleep. I don't know why. I don't know what prompted her to leave me alone in our world, in our home without any hint of returning. Maybe she got tired. Maybe she had enough. Maybe she found another world far better than what my imagination could conjure up. Maybe she found in reality what we found in our imagination. Whatever the reason is, I am still not aware of it. It took a long time for me to get out of the house we built, and it took a longer time to get out of that world. But I dint destroy the world like she did. Even now, on days where I feel exceptionally lonely, trapped in a house where I don't belong, if I get the time, I visit our old world where there is absolutely no more colour and everything remains in rumbles and in a total state of destruction. I pick up our framed photo, brush it off its dust and ask her, why leave me alone baby? The question doesn't bother me any more. But during life's most alone, during life's darkest moments, I still feel the absence of her arms around me, I still feel the absence of our breaths mixing, I still feel the void that was left me by her...



RUN KERALA RUN

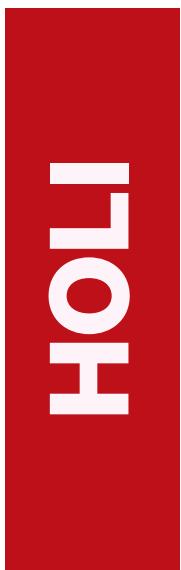


BICYCLE STUNT





പോന്തംവും







NSS റിപ്പോർട്ട്

**Eldhose Baby
U6, NSS Secretary**



നമ്മുടെ നന്ദാവകുട്ടികൾ, മനസിൽ നിന്നു നമ മാത്രമല്ല, സ്വന്നഹാവും, സേവനവും സമൂഹത്തിലേക്ക് പകർന്നു നൽകുവാൻ മുന്നി ട്രിഡിയിരിക്കുന്ന ശ്രീ ചിത്തരിര തിരുനാൾ എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജിലെ എൻ.എസ്.എസ്. യുണിറ്റ് എന്നും അഭിമാനവും മാതൃകയുമാണ്. സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളിലും നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ കൈക്കരുംപു ചാർത്തിയിട്ടുണ്ട്.എവർക്കും നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ സുപരിചിതമാണെങ്കിലും ഈ കഴിഞ്ഞ അഭ്യർത്ഥന വർഷത്തിൽ നമ്മുടെ യുണിറ്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് ഒന്നിട്ടിരുചെല്ലാം.

“വെദ്ധുന്”എന ലാറ്റിൻ പദത്തിനർത്ഥം ജീവൻ പകരുക എന താണ്. ജീവൻ പകർന്നു കൊടുക്കുക എന ആശയത്തോടെ എൻ.എസ്.എസ്. യുണിറ്റ് തുടക്കം കുറിച്ച “അവധിവാനവും അതിന്റെ ബോധവൽക്കരണവും” എടുത്തു പറയേണ്ട പ്രവർത്തനം തന്നെ യാണ്. വെദ്ധുന് എന പേരിൽ നമ്മൾ നടത്തിയ രണ്ടാമത്തെ സംസ്ഥാനതല കിൻ വിജയകരമായിത്തീരുകയും അതിൽ “യുവ ജനങ്ങളിലെ മദ്യപാനവും ലഹരി പദാർത്ഥങ്ങളുടെയും വർജ്ജനം സമൂഹത്തിന് മാതൃകയായിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ കലാലയം മാറിയതിൽ അതിയായ സന്ന്മാനമുണ്ട്. ജീവൻ പകർന്നു നൽകുക എന ലക്ഷ്യം മുന്നിൽ കണ്ണുകൊണ്ട് കോളേജിലെ രണ്ടായിരത്തോളം വിദ്യാർത്ഥികളും അഭ്യാപകരും അവധിവാനശരി ദാനം ചെയ്യാൻ തയ്യാറാവുകയും അതിന്റെ സാക്ഷ്യപത്രം കേരളാ നെറ്റ്‌വർക്ക് ഫോർ ഓർഗാൻഡ് ഐഡാനേഷൻ (KNOS) എന കേരള സർക്കാർ സ്ഥാപനത്തിന് കൈമാറുകയും ചെയ്തു. ഈ ചരിത്ര മുഹൂർത്തത്തിൽ പകാളിയാകുവാൻ സിനിമാതാരം ശ്രീ. സുരേഷ് ഗോപിയും ഉണ്ണായിരുന്നു എന്നത് നമുക്ക് പ്രയോജനം നൽകു നതാണ്. സിനിമാതാരം എന്നതിലുപരി സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുള്ള ഒരു കലാകാരൻകൂടിയായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം

to be continued on page 52



LE IDIOT BOX!

John baird must never have thought that his invention would one day become an indispensable household appliance. He also must never in his wildest dreams imagine that an addiction would be developed by its usage. Arvind Kesh dives into the darkness of one of the first modern first world problems, TV addiction.

Arvind Kesh

P6



The advent of the television in modern age — a boon for humanity; an endless source of entertainment; an unending array of current affairs; a companion to every loner. Let us ponder over the above. Is it really a source of entertainment or is it actually a distraction from our most entertaining adventure called life? As current affairs, isn't it actually pumping our minds with all the evils and the worthless part of society and blowing it out of proportion? Isn't it actually disconnecting a person, not only from others but more importantly from himself and thus making him something worse than a loner? Therefore, my dear friends, isn't the television actually a bane than a boon? Or rather a bane disguised as a boon which is even more dangerous!

Now, there is a section of society consisting mostly of younger generation who spends hours together watching movies, serials, game shows, sitcoms and the like. All these shows inflict a lot of ideas, mostly worthless in our minds without our knowing and they restrict our power to think beyond limits. Moreover, it is a known fact that the sole aim of these shows is to bombard us with ads during the short breaks. These ads are actually intended to brainwash us into buying things which we seldom want. Given our ability to think which makes us smart and thus more superior to other animals, I wonder why we still take the bait. Speaking of movies there are ones that promote individual (and thus creative) thinking. They have the potential to change our lives in a really positive manner... but these accounts to just one in a hundred and interestingly are rarely shown in this idiot box. Soap serials and TV game shows have managed to tie us up to a particular time period consistently every single day. Such is the power of this drug, that the addicted ones don't even realise that they are under its spell.

Then comes the older section or rather the "wiser" section of society who is just interested in more "important" things like what is going around in the world – the NEWS. Sadly, all they ever get is the wrongdoings in this world. Almost all of it constitute to scams, allegations, disasters, murders, robbery, rape and all sorts of abuse in society. Aren't we polluting our very minds and thus our homes with such retrograde material? Aren't we actually polluting the very food we eat while watching this bullshit? Isn't the TV actually a lens which converges all the negative emotions in society into one single point — our peaceful home, the temple of gods in human form? But now, where is the peace? This temple is no more a temple as these gods have forgotten their very own divine existence.

Things have come to a stage where friends and relatives

spend time together by watching the TV. What they fail to realise is that they aren't even spending time with themselves. They are instead just spending time with a zombie self. Their subconscious mind is taken captive and is abused beyond measure! The best part is that the mind doesn't even get to know about it. Such a wonderful invention the TV is, isn't it? By disconnecting the mind from the self and through the bombardment of unwanted vibrations in the form of sound and light energy or rather dialogues and scenes, the TV has succeeded on a large scale to exponentially multiply the things which we want to eradicate from society. And alas! The peace from our very hearts has been eradicated instead.

The state of mind will be similar to the state of an alcoholic who is not able to get his daily dosage of pint.

So how do we actually escape from the clutches of this obnoxious monster present in our very own living room? The answer is simple. Observation!

Observe how the TV takes control. When you observe, there is clarity. When there is clarity, consciousness takes over and then you are no more under its control, in fact then you will get to control it. Observe your emotions when you fail to see that one show which you watch every day. Observe your mindset when you miss the daily news. Observe your feelings when you missed that family entertainer or sci-fi thriller with your loved ones. The state of mind will be similar to the state of an alcoholic who is not able to get his daily dosage of pint. You have fallen in this trap my dear friends. Arise! Arise from this bottomless pit. NOW is the time to break free from this bondage.

Then will rise the man, you, who can use the TV and yet not get affected; the man who is in control of it or rather so much in control of himself such that it cannot control him. Such a man can watch any channel without harming himself and can consciously choose to sieve only the good aspects which accounts to very less. But then, such a man wouldn't want to, because he is the man who has unlocked within him the eternal vision of the mind. He has the unlimited mind-vision which keeps him entertained, informed and connected (to himself and thus his fellow beings) in a way which is so profound and rich such that whatever the TV has to offer is nothing compared to it. Why would he want a tele-vision then?

സമൂഹത്തിന് പ്രോത്സാഹനമാണ്.



രക്തദാനം എന്ന മഹത്തായ സേവനത്തിൽ എല്ലാ ദിവസവും നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ സഹകരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അതിനു പുറമേ മുന്നോള്ളം രക്തദാന ക്യാമ്പുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ നമ്മുക്കു സാധിച്ചു. തല ചായ്ക്കാൻ ഒരിടം എന്നത് മനുഷ്യരെ അവകാശമാണ്. സമൂഹത്തിലെ നിർധനരായവർക്ക് വീട് പണിതുകൊടുക്കുക എന്ന ആശയത്തോടെ Homes for Homeless എന്ന പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി വെള്ളായണിയിൽ നമ്മൾ തുടക്കമിട്ട വീടു നിർമ്മാണത്തിന്റെ ആദ്യാലട്ടം വിജയകരമാവുകയും അടുത്താലട്ടം തിലേക്ക് കടക്കുകയും ചെയ്തു.

സപ്താദിന ക്യാമ്പ് എന്നും ആശോഷവും അതിലുപരി സമുഹത്തിലേക്ക് ഇരഞ്ഞിചെല്ലാവാനുള്ള ഒരവസരവും കൂടിയാണ്. ഇതുവണ്ണം ജലസംഭരണികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി വെള്ളായണി കായൽത്തീരത്ത് മുള്ളംതെക്കൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുക എന്ന വേറിട്ടാരാധനയമായിരുന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ഏകദേശം 3.5 കി.മീ.-ൽ അഞ്ചുരോളം മുള്ളംതെക്കൾ നടുകയും അതുവഴി മണ്ണിടിച്ചിൽ തടങ്കൽ കായലിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകൂടാതെ “പുതിയ സാങ്കേതികത കൂട്ടികളിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം” എന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു സർവ്വേ പരിസര പ്രദേശങ്ങളിൽ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ബൈഹമനായകം സാറിന്റെ കൂസ്സുകളും ചിത്രകളും നമ്മുടെ യുണിറ്റിന് എന്നും ഒരു മുതൽക്കൂട്ടാണ്. ശാന്തിവിള യു.പി.സ്കൂളിൽ വച്ച് ഡിസംബർ 22 മുതൽ 28 വരെയായിരുന്നു സപ്താദിന ക്യാമ്പ് നടന്നത്.

പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഉൾക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് നമ്മുടെ എൻ.എസ്.എസ്. യുണിറ്റ് പ്രവർത്തനിക്കുന്നത്. ലോക പരിസ്ഥിതി ദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് ബോധവൽക്കരണ പരിപാടികൾ നടത്തുകയും കോളേജും പരിസരവും വൃത്തിയാക്കുകയും അവിടെ പച്ചക്കരികളും ഓഷ്യയച്ചടികളും നട്ടുപിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. “വിഴിഞ്ഞം തുറമുഖവും പരിസ്ഥിതിയും” എന്ന വിഷയത്തിൽ ജില്ലാതല സെമിനാർ സംഘടിപ്പിച്ചു. സാത്രയും റിപ്പ്ലൈം ദിനവും ‘സഹജിവനി’-ലെ കൂട്ടികൾക്കൊപ്പം ചെലവഴിക്കാനും കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിക്കാനും സാധിച്ചു. അധ്യാപകദിനത്തിൽ അവരെ ആദരിക്കുന്നതുപോലെ, എല്ലാ വിശിഷ്ടദിവസങ്ങളിലും ആ ദിനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മറുള്ളവരിലേക്ക് എത്തിക്കാൻ നമ്മുടെ യുണിറ്റ് ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ട്. നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുള്ള അംഗീകാരമായിട്ടാണ് സംസ്ഥാനതല സ്വീകരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അപീസിയേഷൻ അവാർഡ് നമ്മുടെ എൻ.എസ്.എസ്. യുണിറ്റിന് ലഭിച്ചത്. ഏഴു മാസത്തിനുള്ളിൽ മുപ്പതിലേറെ സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയതിനുള്ള അംഗീകാരവും പ്രചോദനവുമാണ് ഈ അവാർഡിലും ലഭിച്ചത്. ഇനിയും മനുഷ്യനും സമൂഹത്തിനും ഗുണപ്രദമായ ഒട്ടരു പ്രവർത്തനങ്ങൾ നയിക്കുവാൻ നമ്മുടെ യുണിറ്റിന് സാധിക്കും.

അരന്റാവിനി

നിരയുന്നിതായെന്ത്
മിഴിയിലും മൊഴിയിലും
നീയെന്നയെൻ ഹ്യതേത വ്യമാ...!!
പുക്കുന്നിതാ സുർഖേദകളായ്
മനമലർ പ്രിയേ
നിന്ന നിസ്യന്നക്കേൾക്കാനാക്കാതികളോടെ.
അരുളു നീയെന്ന നിന്നേതായ്...
നിന്നേതുമാത്രമായ്.
ആരോഗ്യമറിയാതെ ചുരുന്നതെന്തെ?
തനീല താൻ പ്രിയേ
നിനക്കാനും എഴുളാളം
എക്കിലും തന്നു നീയെന്നിൽ സഹരഭം, നിറം, മൃദുമർമ്മരം...!!!
അർക്കനോരുവട്ടം ഇന്പംതുള്ളുവി നൽകിയ പുലരികളും,
ശ്രേകാധാരിയാം ഇന്തുകാന്തത്തെ നോക്കി നിന്ന രാവുകളും...
പറഞ്ഞിരുന്നു കണ്ണാടരണ്ണം, ധാരം
നാദസ്യരം...
ഹായ്...!!!!



Kishore Narayanan
B4

illustration:
RESHMA S M, T12-B

റീജൻ

രഹസ്യത്തിന്മാർക്ക്

സർവ്വതും നശവദമാണ്. മണ്ണം മനഷ്യനും പ്രക്തിയും...അങ്ങനെ എല്ലാം. ചില നഷ്ടങ്ങൾക്ക് പകരമായി അവ നൽകിയ ഓർമ്മകളെ തുടര്ക്കുന്നു. ആ ഓർമ്മകളുടെ പശ്ചാത്തലവും നമ്മുടെ സ്വന്തമായി തോന്നിയേക്കാം. അതിജീവനം. ആതും ആരംഭമായാൽ ഈ ലോകത്ത് ഒഴുക്ക് തീരുമാണ് വരെ ഒഴുക്കുക എന്നത് മാത്രമാണ് ശാശ്വതം.

റീജനുടെ തീരത്തിന് ഇന്നും തണ്ടപ്പുണ്ട്. വെള്ളി അരഞ്ഞാണും പോലെ മലബാറിന്റെ മാറ്റത്തുകൂടി അവളിനും ഒഴുകുന്നു. അച്ചുണ്ട് ചിത്രങ്കൾ രണ്ടു വ്യാഴവട്ടക്കാലം മുൻപ് തീ കൊള്ളുത്തുനോൾ, നിളയ്ക്ക് ചെറുപ്പമായി രുന്നു. എനിക്കും.

അച്ചുനായിരുന്നു എന്തേ എല്ലാം. പത്താം പിറന്നാളും വരെ കവിതയ്ക്കു കിട്ടിയിരുന്ന ചുംബനങ്ങൾക്ക്, ഇന്ത് എന്തേ മുപ്പത്തിനാലാം വയസ്സിലും നന്ദിപ്പാണും. അച്ചുണ്ട് കുഞ്ഞുവിരലിൽ തുണി ആരാട്ടുകൾക്ക് നടക്കുനോ പുഴയിലെ നന്ദിൽ അന്ത് മുങ്ങിനിവരുന്നതായിരുന്നു മനസിൽ.

“കൃഷ്ണാ, എഴുനേക്കുന്നില്ലോ? അച്ചുണ്ട് വിളിക്കുന്നു. അനുലതിൽ രാവിലെ കൊണ്ടുപോണംനും ഇന്നലെ നീയല്ലോ വാശിപിടിച്ചത്?”

അമ്മയാണ്. കണ്ണുതിരുമ്പി നോക്കിയപ്പോൾ കൈയിലെലാരു കോപ്പ് ചായയുമായി നിൽക്കുന്നു. വാങ്ങിക്കുടിച്ചപ്പോ അച്ചുണ്ട് വിളി. ‘വാ കണ്ണാ... പോകോ?’

ഓടിച്ചേരുന്ന് അച്ചുണ്ട് തോളുത്തുകയറി. ‘കുളിച്ചിട്ട് വാ, അനുലതിലും പോകാം..’

‘അച്ചും.... പുഴയിലും പോയി കുളിക്കാം....’ കേട്ടപാടെ അച്ചുണ്ട് ചിരിച്ചു. മറുപടി തന്ത് അമ്മയായിരുന്നു.

‘എന്തിനാ ഇപ്പോ... കണ്ണ പുഴവെള്ളത്തിലെലാക്കെ കൂളിച്ച് ചെക്കുന്ന വല്ല അസുവോം വന്നു കെടന്നാ... ആരു നോക്കാൻ?’ അപ്പോഴും അച്ചുണ്ട് മുവത്ത് ചിരിയായിരുന്നു. ഒരു കണ്ണടച്ച് അച്ചുണ്ട് ‘കൊണ്ടോവാം’ എന്ന് രഹസ്യം പറഞ്ഞു.

പുഴയിൽ മുങ്ങിനിവർന്നപ്പോ കിഴക്ക് നിന്നൊരു മിന്നൽ കണ്ണിലടിച്ചു.

‘അച്ചും... ഈ സുര്യനെന്തെ വയസ്സുണ്ടാവും’

അച്ചുണ്ട് തോളുത്താണു ഞാൻ... അല്ലാണ് എനിക്ക് പുഴയിൽ തനിയെ നിക്കാൻ പറില്ലല്ലോ.

‘ഈ കാലതേം’ അച്ചുണ്ട് മറുപടി.

‘അപ്പോ ഈ പുഴയ്ക്കോ....’ പത്തു വയസ്സുകാരൻ്റെ ചോദ്യം. അച്ചൻ ചിരിച്ചു.

‘ഈ തീരത്തിനോളം പ്രായമുണ്ടാവും..’ തീരത്തിൻ്റെ പ്രായമെന്നായിരിക്കും? പകേഷ അതിനുമുൻപ് മനസിൽ വന്ന ചോദ്യം വേരെ ആയിരുന്നു.

‘അച്ചൻ... മനുഷ്യമാർക്ക് വയസാവന്നത് പോലെ പുഴയ്ക്കും വയസാവോ?.’

‘പിനേ... പുഴക്കും ജീവനുണ്ട്’

‘അപ്പോ പുഴയും നമ്മളെ പോലെ മരിക്കേം..?’

“പുഴയും മരിക്കും ഒരു കാലത്ത്. എല്ലാത്തിനും മരണമുണ്ട് കണ്ണാ..” പിനീടൊന്നും അച്ചൻ മിണി തില്ല. അച്ചൻ പറഞ്ഞത് വെറുതേയാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്തി. പുഴ എങ്ങനെ മരിക്കും! പുഴയ്ക്ക് ജീവ നില്ലല്ലോ...

അന്ന് ഞങ്ങൾ ആറാട്ടിന് പോയി. അവന്തെതാവത് കൊന്പമുഖാരേയും കതിരുകാളുകളെയും കണ്ണാൻ രായ കണ്ടു. എന്നാണെന്ന് അറിയില്ല. എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ അനേകം അത്രയും നല്ല ആരാട്ട് കണ്ടിട്ടില്ല; ഇന്നോളവും..

പത്തര മണി കഴിഞ്ഞു തിരികെ വീടിലെത്തിയപ്പോ അമ്മയുടെ വക നല്ല ‘പാരായണം’ കേട്ടു. അതൊഴം കഴിഞ്ഞ് കിടക്കാൻ നേരം അച്ചുനോട് താൻ പിനെയും ചോദിച്ചു. ‘അച്ചൻ പുഴ ശരിക്കും മരിക്കേം....’

‘പുഴയ്ക്ക് ഒഴുകാൻ ഈശ്വരൻ സമയം കൊടുക്കുന്നിടത്തോളം അത് ഒഴുകും’

‘അത് കഴിഞ്ഞാൽ...?’

അച്ചൻ മിണിയില്ല. ഉത്തരത്തിലിരുന്ന് ചിലച്ച പണ്ണിയെ നോക്കി കണ്ണു ചിമ്മാതെ കിടന്നു താൻ ഉറങ്ങി പോയി.

പിറ്റേന് താൻ കുളിച്ച് ഈറിനുടുത്ത് നിൽക്കുന്നത് അച്ചുൻ്റെ ചിതയ്ക്ക് തീരകാളുത്താനായിരിക്കുമെന്ന് ആ ഉറക്കത്തിൽ താനറിഞ്ഞില്ല. അന്ന് താൻ കരഞ്ഞില്ല. എന്തിനാണെനോട് ഒരു വാക്ക് പോലും പരയാതെ പോയതെന്ന് അച്ചുനോട് താൻ പരിഭ്വേം പറഞ്ഞില്ല. കത്തിത്തീർന്ന ശരീരത്തിൻ്റെ ബാക്കിപ്പരും ഈ പുഴയിലൊഴുക്കിയപ്പോഴും താൻ കരഞ്ഞില്ല.

ഈന് ഈ പുഴയ്ക്ക് പഴയ തുടിപ്പില്ല. പഴയ നിള ഈന് മെലിഞ്ഞുണ്ണെങ്കിയിരിക്കുന്നു. നിളയ്ക്ക് പ്രായ മായിരിക്കുന്നു. അച്ചൻ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. അച്ചുൻ്റെ ഓർമ്മ എനിക്ക് തരാൻ ഈന് ബാക്കി ഉള്ളത് ഈ പുഴയാണ്. ഒഴുക്ക് തീരുമ്പോൾ പുഴയും മരിക്കും. പുഴയും ഓർമ്മ മാത്രമാകും. താനും.

**Anantha Krishnan
U4**

Alone in the crowd

YOU MAY NOT BE A LONELY PERSON. BUT IF YOU LIVE IN MEMORIES, YOU LIVE ALONE IN THE WORLD.

A tiny droplet of water fell over my eyes and I suddenly woke up. It was starting to rain and I did it again, I fell asleep in a roadside bench. By the time I got my senses it started pouring cats and dogs. Well, the rain didn't bother me, nothing did except for her. She used to love the rain and the smell of fresh soil that follows the rain. Hazel, was the colour of her eyes and she was like the rain, she came unexpectedly into my life and just vanished pretty much in the same.

"Sir, I was looking for you all over the city it is heart-breaking to see you in the roadside like this, will you please get in your car?" said my driver which brought me back to the present. He looked so sleep depressed, I guess he was searching for me the whole night. It had been twelve years since my wife Shikha passed away, ever since there I was like this. My driver helped me to get into my car. That's where I realized my right leg was injured. I don't remember what happened the previous night. It really isn't much of a surprise since I have been like this for the last twelve years. If only I drove a bit cautiously that night I would just revert twelve years, but I can't, I can't do anything other than wandering around like a ghost in this city, which my wife loved. She was born here and sometimes I think she loved this city more than anything else and that's why she even compelled me to move with her here.

My car reached the place where I'm staying. I stay with my Shika's family as I myself am an orphan. That, maybe the only reason why Shika's parents keep me here is that she loved me too much and parting me from this house was much the same as parting me from Shikha, which fate has already done to me. It was big house, Shikha's family or I should say extended family lives here. There were some twenty-six people living here. All of Shikha's uncles, aunts, grandparents, sisters and all. The house was always in festive mode, they had all moved on from the tragic death of my wife. I came out of the car and started walking towards the house. Nobody here were bothered to talk to me anymore. I was like a zombie. I just waste my time wondering inside the house. Never have I felt lonely, but I was always alone.

I went straight to my room or I would like to say Shikha's room. Even after twelve years, I have kept everything as. The dressing table still has all make up items she used, the comb she used to comb her hair that fateful might still have her hair

strands.

It was a party night, my wife was five months pregnant and we were getting ready to go to friend's house.

'Arun, I don't feel like going to the party, I just feel something bad is going to happen. Even Shobha aunty told the stars are not in favour us this week' she said.

"Shikha, enough with your superstitions. We are going to Swetha's house and I'm gonna get drunk, that's it. Now why don't you put a smile on your face and get out of this room so your crooked relatives sitting in the hall couldn't think we had a fight, which we didn't " I yelled at her.

At that age, I felt I was happiest man in the world. I had a well paid job and I won the heart and love of my wife, we were going to have our first baby, all of this made me arrogant and I started failing to recognize the worth of everything I had in my life. The frequent yelling at my wife was kind of a routine these days. Though I would kiss her afterwards and make up for the scolding, I never thought God would give me such a harsh punishment.

That night as we were riding back home from the party I was literally drunk, so drunk that I can't even remember anything much clearly. All I know is that our car met with an accident and I lost my wife, or I should say my own life. Because ever since then, I wonder like this. I don't want to live anymore, my eyes doesn't sparkle any more, they are drained out of life. There are people around me. I left my job and I eat only every two or four days just to survive. At first my friends tried to make me move on, but then they had their own life to take care of. I still go out meet random people from a fun loving party person I became just a quiet man. I wander in the crowd to convince myself I'm not a ghost. I'm not lonely; I still live in her memories. That's how I chose to live. That's how I'm living.

I changed my clothes, went out of the room and sat in the hall of the pompous house. Many of Shikha's relatives were in the same room. They were having a nice time, sitting and laughing, discussing something. I didn't bother to notice what they were talking and neither did they I just sat there alone like I always do. She's gone and she left a hole so huge that the whole world can't fill it. I'm not lonely but I chose to be alone, I lost my life, I lost Shikha. This cycle of thoughts continue to occur, driving me mad, I continue to live, for I have a life time to live in Shikha's memory.

Roja S Rajan

R12





TIME AND TIDE WAITS FOR NONE

*T*ime is a resource and the universal measure. Also, it is an unforgiving measure of an organization's or individual's effectiveness. It sets the restrictions on every operation and process. The two persistent questions are "How long will it take?" and "Was it finished on time?" Time is the most precious and nothing is scarce than Time. Time lost is lost forever. He who knows the art of managing his time would be successful in any Pursuit. Time management is not doing things in haste. Essentially it is the drawing of priorities about one's work, i.e. distribution of one's time in a manner that one is able to complete one's allotted (may even be self-allotted) tasks on schedule and with efficiency. Students can schedule the time in the following ways:

Make a to-do list every day

Put the most important tasks at the top, even if they're things you're dreading, and tackle them first. Include things you want to do on your list too, so you have items you're looking forward to. Try motivating yourself with a reward if you get to everything on your list.

Keep your work with you

That way, if you find yourself with extra time—while on the train or bus or waiting for an appointment—you can get something done.

Don't be afraid to say no

It's OK to say no if your friend asks you to go to a movie one night but you have a test the next morning. Instead, find a time that works for both of you and go see the movie then.

Find your productive time

Are you a morning person or a night person? You'll be more efficient if you work when you're at your best.

Create a dedicated study time

Set up a time devoted only to studying or homework. Shut off your phone and respond to calls or texts when your work

is finished. Don't check email or surf the Web (except when you need to for the work you're doing) during this time either.

Budget your time

Figure out how much time you usually spend on your activities and then create a weekly schedule to follow. Determine how much free time you have before you add any commitments. And don't forget to schedule time to relax.

Don't get side tracked

If you find yourself wasting time on unimportant things, stop, check your to-do list and get back to what's at the top. Maybe you're procrastinating because you're not sure how to move forward on a college project. If that's the problem, check with your faculty to clear things up so you can get moving.

Get a good night's sleep

Your brain needs rest to perform at its peak. If it's time to sleep, list the things you still need to get done on the next day's to-do list and go to bed.

സെൻസർ വായ്പെടാത്ത പോരാട്ടങ്ങൾ

Vijesh Vijayan

P6



കിള്ള് ഓഫ് ലവ് തെറ്റായിരിക്കാം... ശരിയുമായിരിക്കാം. അതല്ലെങ്കിൽ ഇവാദങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രസക്തമായത്. ആയിരം വാളുകളേക്കാൾ നേപ്പോളിയൻ ദേന മാധ്യമ സൗഹം, തങ്ങളുടെ ഉദ്യമത്തിൽ എന്നതെന്തെങ്കിലും പോലെ ഇവിടെയും വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. സദാചാര മണ്ഡായിസം ഒരു സൗഹത്തിനെ എത്രതോളം അപായപ്പെട്ടതും എന്ന് ചിന്തിക്കാതെ സമരക്കാരെ തല്ലാൻ അടിയവത്തെങ്ക്. അവർക്കാണ് പിഴച്ചത്. സമരകാരണമല്ല ഇവിടെ വിവാദങ്ങൾ തീർത്തത്, സമര രീതിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ കാരണത്തെത്തെ വേരോടെ അറുത്ത് ലോകം കാണിക്കാൻ നമ്മുടെ മാധ്യമങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞു. അവർ മുഖം മുടിക്കലെ ചോദ്യം ചെയ്തു. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും തുടക്കം കറിച്ച സൗഹ ചുംബകരോ, ഉന്നം പിഴയ്ക്കാത്ത തങ്ങളുടെ അസ്ത്രം ലക്ഷ്യത്തിൽ കൊണ്ട് സംതൃപ്തിയിൽ പുണ്ണിച്ചു.

**സമരം ചെയ്ത് ചുണ്ടുകളായിരുന്നില്ല,
മനസ്സുകളായിരുന്നു.**

ചുംബിക്കാനെത്തിയവർ കേടു ചീത വിളിക്കോ കൊണ്ട് അടിയേം കണക്കില്ല. എന്നാൽ അവരിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിച്ച പ്രക്ഷേഷാദ്ധ്യരമായ സംഭവങ്ങൾ അവിടെ ഉടലെടുത്തതുമില്ല. അവരുടെ സമരത്തിനു അഞ്ച് നിമിഷത്തെത്തെ ആയുണ്ടു ഉണ്ഡായിരുന്നുള്ളൂ. സമരം തുടങ്ങും മുൻപ് തന്നെ സദാചാര പോലീസും കേരളാ പോലീസും അവരെ അടിച്ചുംതക്കിയിരുന്നു.

അന്ന് നടന്ന സംഭവങ്ങളുടെ യമാസമിതി സത്യത്തിൽ ഇന്നും ഭ്രിഭാഗം മലയാളികൾക്കും മനസ്സിലായിട്ടില്ല. കോഴിക്കോട് ആരൈരാക്കേയോ സദാചാര വേലി ചാടി എന്ന് പറഞ്ഞ് കരെ പേര് ഒരു ലഹള നടത്തി, വിവാദമായ മോട്ടൽ അടിച്ച തകരുതും. അതിനെത്തിരെ വേരെ കരെ യുവാകൾ കൊച്ചിയിൽ ചുംബിച്ച് സമരം ചെയ്യുന്നു. അവർക്കെതിരെ വീണ്ടും പ്രക്ഷേഷാദ്ധ്യം, കല്ലിയൽ, അടിച്ചുംതക്കൽ... ഇതെല്ലാം കണ്ട് രസിക്കാനെത്തിയ കൊച്ചിക്കാർക്കും, വണ്ടി കയറി സമരം കാണാൻ വന്ന മറ്റ് ദേശക്കാർക്കും നല്ല പ്രഹരം കിട്ടിയത് മിച്ചു!



അന്നത്തെ സമരം ഒരു സമരചുങ്ഗലയ്ക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു. പുതിയൊരു ഉടലെടുത്തതായിക്കണ്ട് പ്രതികരിക്കാൻ യുവജനത് തയ്യാറായി എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. നിശ്ചഭവം ഷഡാലോചനാപരമായ അടിച്ചമർത്തലുകളുടെ ചങ്ങല പൊട്ടിച്ചു അവർ പ്രതികരണങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടു വന്നു. പല നഗരങ്ങളിൽ കൊച്ചിയെ മാതൃകയാക്കി. ഇവിടെ പ്രതിഷേധിക്കാൻ ആര്യം മറന്നിട്ടില്ല എന്ന കാരണം മുഴങ്ങിക്കൊട്ടു.

ആർഷ ഭാരത സംസ്കാരത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങൾ തകർക്കപ്പെടുമെന്ന് വേദാവലാ-തിപ്പെട്ട നെട്ടോട്ടമോട്ടനവരോട് ഒരു ചോദ്യം. ആ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായ വജ്രാഹോ ക്ഷേ-



മേൽമുണ്ട് കലാപം ഓർക്കനമേണ്ടു? അധിസ്ഥിതരായ സ്ത്രീകൾ മേൽമുണ്ട് ധരിച്ചാൽ അവരെ ശ്രീക്ഷിക്കണ-

മെന്ന ജാതി ജനി അധികാരം, അന്ന് അതിനെന്തിരെ ഉയർത്തിയ പ്രതികരണം... അതോക്കെ ഇന്ന് നമ്മൾ ചിരിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഇവിടെ ഇന്ന് നമ്മുടെ കണ്ണനിൽ അത്തരമൊരു നൃ-യന്ത്രിന്റെ വേണ്ടിയല്ല സമരം നടന്നത് എന്നിൽനാലും നാട്ടിൽ വളർന്ന വരുന്ന അനാവശ്യ സാദാചാര പോലീസിങ്കിനെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അവർ തയ്യാറായി എന്നതാണ് പ്രധാനം.

KISS OF LOVE

തീർ-
ചുഡായും
ശരിയായ
വിശകലനം
തന്നെയാണ്.

ചുംബനസമരം
സാംസ്കാരിക
നേരിട്ടേണ്ട ഒന്ന്

ത്രത്തിലെ രതി-
ശില്പങ്ങളെ എന്തു-
കൊണ്ട് നിങ്ങൾ
അടിച്ച തകർ-
ത്തില്ല? അതോ,
അങ്ങനെ ഒന്നൊളി-
തായി നിങ്ങൾക്കി-
രിയില്ലോ? സഭ്യത-
യും അസഭ്യതയും
ഇടയിലുള്ള രേഖ
എവിടെ പ്രതി-
ശ്ശിയുണ്ടെന്നും
ഒരു പാഠപുസ്തക-
വും പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.
കാലങ്ങളായി

തുടർന്ന് വരുന്ന
ഒരു നീതി നമ്മളും
പിന്തുതന്നു, അതു-
മാത്രം. തങ്ങളുടെ
ഭാഗമാണ് ശരി
എന്ന ഏകിക്കലും
തിരത്താത്ത
ഇംഗ്രേസ്യാണ്

എല്ലാത്തിന്റെ-
യും മൂലകാരണം.
രാഷ്ട്രീയ വർഗ്ഗിയ
ഷഡാലോചന-
കൾക്കുള്ള പക്ഷം
മരച്ചേവയ്ക്കപ്പേശേ-
ണ്ടതില്ല. പഴയ

അവർ ഉയർത്തിയ ചോദ്യത്തിൽ നിന്ന് മലയാളി-
യുടെ വൈക്കാരിക വൈകല്യങ്ങളെ മുതലെടുത്ത്
കേവലം "ചുംബനത്തിൽ" മാത്രം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ച
റേറ്റിംഗ് കൂട്ടാൻ മുതിർന്ന ചാനൽ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ
കത്തനികം, മലയാളിയെ തന്റെ സൗഹത്യത്തിലെ ഏറ്റവും
വലിയ ആശയക്കണ്ണപുമത്തെന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്തി.
തുടർന്ന് അതേപട്ടി ചിന്തകൾ ജനിച്ചു...തുറന്ന അഭിപ്രാ-
യപ്രകടനങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അന്നവരെ ആര്യം പറയാൻ
മുതിരാത്തത്, തുറന്ന പറഞ്ഞു നയം വ്യക്തമാക്കി.
അവിടെയാണ് ഈ സമരത്തിന്റെ വിജയം.

കിന്ന് ഓഫ് ലവിനോട് യോജിക്കേണ്ട വിയോജിക്കേണ്ട എന്നല്ല... പ്രതികരണത്തിന്റെയും പ്രതിഷേധ-
ത്തിന്റെയും തരംഗങ്ങൾ, ഇന്നി വരാനിരിക്കുന്ന അടിച്ച-
മർത്തപ്പെടലിന്റെ, വർഗീയതയുടെ, മതാധ്യതയുടെ,
അന്യവിശ്വാസങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്തെ ചെറുക്കാൻ
ചോദ്യം ചെയ്യാൻ പുതിയ ചെറുപ്പുത്തിന് ശക്തി
പകരട്ട.

അടിഭ്യാസക്കുകൾക്ക് ആയുസ്സ് കുറവാണ്. സമരം

ചെയ്ത് ചുണ്ടുകളായിത്തന്നില്ല, മനസ്സുകളായിത്തന്നു.

യർമ്മം വിജയിക്കേണ്ടും

All-you-zombies

LIFE NOW-A-DAYS HAS BECOME SO DROWSY. WE HAVE EVERYTHING, BUT WE HAVE NOTHING. WE DO CELEBRATE, BUT WE NEVER ENJOY. WE DO GROW UP, BUT WE NEVER FEEL ALIVE.

WE LIVE LIKE ZOMBIES



The alarm rang 8.30 am. He groaned as he heaved his tired body out of bed, his eyes still drowsy with sleep. He punched the alarm to the floor, splaying its batteries and silencing the ringing. His head was spinning from the meager amount of sleep he'd gotten the previous night. He'd slept at 4.30 am, after watching his favorite team XXX Football Club beat YYY Football Club. He knew he shouldn't have stayed awake until that ungodly hour. But he absolutely had to watch that match. After all, it was his favorite team. It meant more than life to him. (Or did it?)

He grabbed his smartphone, sprawling back onto the bed. He opened Whatsapp, checking the steady stream of expletives that have come to characterize every conversation in the app. He swiped left, checking to see if anyone had updated his Whatsapp status. Nothing new. Frustrated, he logged into Facebook.

Same as the last time he checked it, 4 hours earlier.

THE THINGS YOU OWN END UP OWNING YOU...

He was late for college. He knew he wouldn't make it on time. So he decided to bunk the first hour. After a leisurely shower, he came down for breakfast. His appetite wasn't helping, and he only had one piece of toast. His mother asked him to take his lunch and a bottle of water. It's too much weight, he said, I can't carry all that to college. He told her he'd manage without.

He reached college just in time for the second hour. He sensed nothing new in the class. Just the same bunch of people, the same dull classroom, the same professors droning about stuff he was least interested in. The price of education. The price of keeping your family in good spirits.

Several of his classmates were hunched over their phones, their fingers dallying over the screen in pursuit of whatever was their fancy. Several had headphones nonchalantly plugged in, oblivious to the hustle and murmur of the class.

His throat was parched. He'd have to wait until the class ended to go to the water cooler on the other side of the corridor. But something soon caught his attention. Someone was making a vehement argument why XXX Football Club should not have won yesterday's match. He wouldn't stand for this. He must stand up for the honor of his favorite club, though it was

thousands of miles away and couldn't care less about him. So what if it didn't know he existed? He was the club's biggest fan. He had to maintain their reputation. He immediately joined the discussion and was soon at fisticuffs with his opponent over some inane facet of the game. Statistics poured forth like water from both sides. It only abruptly ended with the end of the class. With a bitter taste in his mouth, he



walked out. He knew he wouldn't talk to the guy for a few days.

He realized he didn't have money to buy lunch. But he wasn't feeling too well. In fact, he was feeling too sleepy. It must've been all those late nights watching TV Serials like Game Of Clones and Boots and whatnot. He reclined on a bench and dozed off.

WE WAKE UP, WE CARRY OUT HABITS, WE GO TO SLEEP...

The rest of the day passed with him lying with his head down in class. As soon as he got home, he logged onto Facebook. 1 hour scrolling through the muck of other people's lives. 1 more hour reading and re-reading the useless conversations on Whatsapp that required his undivided attention. Dinner was a perfunctory affair, with his gaze locked on the TV screen. He was whatsapping a friend while reclining in when abruptly and unusually, he fell asleep well before his usual hour.

...ONLY TO WAKE UP AND DO IT AGAIN.

He jerked awake. He checked the time and saw that it was 5.30 am. He'd had nearly 7 hours of sleep. He felt refreshed, alive. He'd never been awake at 5.30 except when he stayed up through the night. His hand reached for his mobile phone, but something caught his eye through the window. A faint glimmer on the horizon. He let his phone be, and went to the window. Clouds in the east were turning bright orange. He raced up his steps and emerged onto the terrace of his home. A cool breeze hit his face, filled his nostrils. He turned his eyes upon the east. It was the sun, the rising sun. He'd never seen it before, never appreciated its beauty before. He stretched his arms, closed his eyes, feeling the warmth of the sun's rays and the coolness of the breeze on his skin.



Gokul Nair
T8-A

YOU EXIST, BUT DO YOU FEEL ALIVE?

ഇന്ത്യമെന്റു നാലു...?

ഹരുളിൻ്റെ കിരണങ്ങൾ ഭൂവിലാൽ നിറയുന്നോൾ
അറിയുന്ന ശാൻ നിന്റെ നൊസ്വരങ്ങൾ
പുണ്ണരുവാൻ കാറ്റില്ല, പുൽക്കുവാൻ മഴയില്ല,
മരമില്ല, പുഴയില്ല ഇന്നു മണ്ണിൽ...
എതിർപ്പാട്ടിനായിനു നീവരും മാത്രയിൽ
പാടുവാനുള്ള എടുത്തങ്ങളില്ല...
നിറങ്ങളാൽ ചാലിച്ച സർഗ്ഗങ്ങൾ കാണുവാൻ
ആയിരം ഇതളുള്ള രാഗമില്ല.
കുന്നിക്കുരു പോലെ നീവനു ചേരുന്നോൾ
അനുഭൂതി നേരുവാൻ മേൽമയില്ല.
മണ്ണിനു മണമില്ല, പുവിനു തേനില്ല,
നിറമില്ല, സരമില്ല ഇന്നു ഭൂവിൽ...
കല്ലിനും കരളിനും കുളിരാൽ മാറുന
മദസ്ഥിതങ്ങളിൽ വാനിലില്ല...
എകില്ലും തേൻകിളി, ശാന്തിനായുനു
നിൻ നെഞ്ചിൽ നിന്നുയരുന്ന ഗംഗദങ്ങൾ...
ഒരു നാളിൽ നീയീ നേരിൻ്റെ നോവുള്ള
ഗാനവുമായി പറന്നിരുന്നു...
ഇലകൾ പുണ്ണർന്നും, പുകൾ നുകർന്നും
നിന്നിലെ നിനെ അറിഞ്ഞിരുന്നു...
ഇന്നു നീ തേടുന്ന നേരിൻ്റെ രാഗങ്ങൾ
ഒക്കുമേ ഇവിടില്ല, നീയരിക...!
എല്ലാം മറന്നു, മനസ്സും മരവിച്ച്-
മാനവരീ മണ്ണിൽ വാണിടുന്നു...
ഇനിയെന്നു കേൾക്കുമീ സ്വരരാഗങ്ങങ്ങൾ...
കുയിലിനു പാടിയൊടുവിലായ്.
സകടതോടെ പറന്നു മറയുന്നോൾ,
ഓർത്തവർ ഭൂമിതൻ യാതനകൾ...!
എന്നു നിലയ്ക്കാത്ത വേദനകൾ...!

Sithila S

B8



ഉരുളയ്ക്കുപോരി!

ബഹുമാനിക്കാനുള്ള ഇതു ചെറും ചെറും, 'വൈദ്യർ ദൈഹി' ജോലിക്കാവി ഒരുവാളുണ്ട് തന്ന ഭീമജാരുടെ കാര്യക്ഷാട്ടിൽ വീണു കരവും ഇന്ത്യൻ 'ഭവല ഇല്ലാ പട്ടാർ' ക്രസ്റ്റ് ഒരു പാരമാണ്.

നമരപുന്തലിലെ ദീർഘമായ ഒരു പകൽ കഴി സ്ത്രീ, മുത്തിരി കപ്പലണ്ണി കൊറിക്കാനിരഞ്ഞിയതായിരുന്നു മുൻമത്രി Dr. T. M. തോമസ് എസ്ക്. സ്കാച്ചു ജംഗ്സനിലെ കപ്പലണ്ണി വിൽക്കുന്ന പഴുനെ ക്കാഡപ്ലോൾ കുശലം ചോദിക്കാൻ ഒരു കൗതുകം. ആ കൗതുകം അസ്ഥാനത്തായിരുന്നില്ല. ആ പഴുനെ വെറുമൊരു കപ്പലണ്ണിക്കച്ചവടക്കാരനുമായിരുന്നില്ല. ചരിത്രത്തെ മടിച്ചപ്പിൽ ഒളിപ്പിച്ച് അനന്തപുരിയുടെ ഒരായിരം വേറിട്ട മുഖങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു അത്.

ആ പഴുനെ മറ്റാരുമല്ല, SCT യുടെ സ്വന്തം അരുൺ. എല്ലാ പരിപാടികൾക്കും മുൻനിരയിൽത്തന്നെന്നയുള്ള, M4-ലെ നമ്മുടെ സ്വന്തം അരുൺ.

പഠനം കഴിഞ്ഞ് സ്കാച്ചു ജംഗ്സനിലും മുസിയ തുമൊക്കെ കപ്പലണ്ണി വിൽക്കാൻ പോകുന്ന അരുൺ ശീലം അടുത്ത കുട്ടകാർക്ക് മാത്രമേ അറിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ, തന്നെ തെരുവിൽ വെച്ചു കാണാതെ ഒളിഞ്ഞിരിക്കാൻ അരുൺ തയ്യാറാണ്. കാരണം, താൻ ചെയ്യുന്നത് മഹത്തായ കാര്യമാണെന്ന് അരുൺ നിന്നും അഭ്യര്ഥിയാം. വെളിച്ചും കാണാതെ, ലോകമെ തന്നെ അഭ്യര്ഥിയാഥെ, ഫെയ്സ്ബുക്കിൽ ജീവിക്കുന്ന യുവതലമുറയ്ക്ക് അരുൺ ഒരു പാഠപുസ്തകമാണ്.

കുമിളപോലെ എൻജിനീയറിംഗ് കോളേജുകൾ മുളച്ചുപൊന്തിവരുന്ന വർത്തമാനകാലം. 'കീരി കാടൻ ജോസ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ടെക്നോളജി' എന്ന പേരിലും ഉടൻ ഒരെണ്ണം തുടങ്ങുന്നെന്ന് ആരോ പറഞ്ഞുകേട്ടു... ഈ സ്ഥിതിവിശ്രഷ്ടം നിലനിൽക്കവേ, ഇന്നത്തെ എൻജിനീയറിംഗ് വിദ്യാർത്ഥികളെപ്പറ്റിയുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് വളരെ ദയ നീയമായതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല. WhatsApp, Fb, Instagram അങ്ങനെ കുറെ നൂലാമാലപിടിച്ച് സംഭവം ആളിൽ തലയിട്ട്, CCD, KFC തുടങ്ങിയ കാൻസർരേ



ഒരത്തിരെ മൊത്തക്കച്ചവടക്കാരിൽ നിന്ന് ആഹാരം വാങ്ങിക്കഴിച്ച്, സ്നേക്കേംബ് കൊട്ടാരമുണ്ടാക്കി, പ്രൈക്കേന്ന പേരിൽ കുരങ്ങുകളിച്ച് ജീവിതം പാശാക്കുന്ന ഒരു ജനുസ്സ് ആയിട്ടാണ് B.Tech നെ പലരും കാണുന്നത്. അവിടെയാണ് അരുൺ അത്യുന്നതനാകുന്നത്. സമൃദ്ധം വെറും കുള്ളനാകുന്നത്.

വിസ്മയമുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു കമ്മ്യാൻ ഈ കൊച്ചു മിടുക്കയേറ്റത്. സ്കാച്ചു ഉപളം റോഡിലെ വീട്ടിൽ ഇവരെ കമ തുടങ്ങുന്നു. തന്നും റിയൽവൈ സ്കോൾ മുന്നിലെ പ്രൈവറ്റ് കൗൺസിലും ഓട്ടോ ബൈക്കാണ് അച്ചുപ്പിൾ ശക്രകുമാർ. അമു ഷണ്ടുമുവ ലക്ഷ്യം. സഹോദരൻ ഉലകനാമ സംജയ് അഥവാ സ്കാച്ചു സഹോദരി കാവു നാലാം സ്കാച്ചു പരിക്കുന്നു. ഓട്ടോ ഓട്ടോ കിടുന്ന വരുമാനം കൊണ്ട് കുടുംബം പുലർത്താൻ തന്നെ വിഷമിക്കുന്ന അച്ചുപ്പിൾ ബുഡിമുട്ടാകാതിരിക്കാനാണ് അരുൺ കപ്പലണ്ണി



Dr.T.M Thomas Isaac added 3 new photos.

April 5 · Edited ·



കയർ സമരപ്പിത്തവിലെ ഒരു അനുഭാവം ആയിരുന്നു വിവസവും വൈക്കേരണ്ടെന്നു കപ്പലണി തീറ്റ്. പകു ദുഃഖവജ്ഞിയായും പതിവ് കപ്പലണി കൂച്ചവകക്കാരും ഒന്നാം കണ്ണിലും. അത് കൊണ്ട് തൊൻ കപ്പലണി അനേകിച്ചു് മാധ്യമാവായ പ്രതിമയുടെ ഒരു തുടർച്ചയും ഒന്നാം അനുപത്രി രോധിയേക്കുന്നേണ്ടി. അപക്ഷപ്പാണ് അങ്ങളിനെ കുണ്ടു മുട്ടിയത്. പത്രിൽ കപ്പലണി വിൽപ്പനക്കാരൻ ആണെന്ന്. സാധാരിച്ചപ്പേണ്ട് വിന്നും ആയത്. അങ്ങൾ ധാരം കപ്പലണിക്കാക്കുക കുറഞ്ഞാൽ കി സി മുന്നിക്കിനീയർഡ് കേരളാശ്ശേരി ആണെന്ന്. വിവസം നാനുറുന്നുപോൾ അണ്ണഭർത്തുപോൾ കപ്പലണി വിൽക്കും. ഒരു ഗ്രൂപ്പ് വരെ മിച്ചും കുട്ടി പിടി പുലർത്തുന്നത് അങ്ങൾ ആണെന്ന്. എന്തും ജൂഡീസ് പരിക്കേബാൾ തുടങ്ങിയതാണ് സുഖം സമയം കഴിഞ്ഞുള്ള ഈ കപ്പലണി വിൽപ്പന. അങ്ങൾ പുലർ അഞ്ചിമുന്നേതുടെയാണ് കപ്പലണി വിൽക്കുന്നത്. അങ്ങൾ ഈ കാലാവക്രതിലെ പേരിട്ട കാഴ്ചയും ആയി.



വിൽക്കാൻ നിരത്തിലിരിഞ്ഞിയത്. ഏകദാം കൂശാസു മുതലാണ് അരുണീ കപ്പലണി വിൽക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. ദിവസം 400-500 രൂപയ്ക്ക് വരുമാനമുണ്ടും. അതിൽ നൂറുപതുപ വരെ മിച്ചും പിടിക്കും. അതുവഴി തന്റെ പഠനത്തിനുള്ള ചെലവുകൾ കണ്ണഭത്തും. പഠനത്തിൽ മിടുകനായ അരുണീ കമലേഷ്വരരം സർക്കാർ സ്കൂളിൽ നിന്ന് ഉയർന്ന മാർക്കോടെ SSLCയും +2 ഉം പാസ്സായി. ഏൻട്രെസ് ഏഴുതി നല്ല റാങ്കോടെ SCT യിൽ മെരിറ്റ് സീറ്റിൽ തന്നെ പ്രവേശനം നേടി.

തിരക്കാഴിയാത്ത ഒരു മെക്കാനിക്കൽ ഏൻജിനീയർിംഗ് വിദ്യാർത്ഥി ആയിട്ടും അരുണീ ഒഴിവു സമയങ്ങളിലെ ജോലി കൈവിട്ടിട്ടില്ല. പലരും നാനക്കേക്കുന്നത് ചെറിയ ചെറിയ ജോലികൾ പോലും ചെയ്യാൻ മടക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത്, മറ്റുള്ള വർക്ക് മാതൃകയാകുകയാണ് അരുണീ.

4.30-ന് കോളേജ് വിട്ടാൽ വൈകുന്നേരം ആറു മുതൽ രാത്രി ഓസ്റ്റുവരെ സൂഡാച്ചു ജംഗ്‌ഷൻിൽ അരുണീബാകും. അനന്തപുരിയുടെ തിരക്കു പിടിച്ചു സാധാഹനങ്ങൾക്ക് ഒരു ചെറു പുണ്ണിരിയോടെ സാക്ഷിയായി.

ജോലി ചെയ്ത് സ്വരൂപിച്ച വണം കൊണ്ട് അരുണീ സന്തമായി ഒരു വൈക്ക് വാങ്ങി. സന്തം വീടിലെ കാര്യങ്ങളെക്കെ നോക്കിയശേഷം മിച്ചും പിടിച്ചു

തുക കൊണ്ടാണ് അരുണീ വൈക്ക് വാങ്ങിയത്. സന്തമായി ഒരു വൈക്ക് എന്നത് അരുണീന്റെ ഒരു സപ്പനമായിരുന്നു. അതിനായി ജോലി ചെയ്ത് സന്തമായി തുക കണ്ണഭത്തി എന്നത് അരുണീനെ വ്യത്യസ്തതനാക്കുന്നു. അധിവാനിക്കാനുള്ള ഈ ചെറു പുക്കാരൻ മനസ്സ്, ‘വൈറ്റ് കോളർ’ ജോലിക്ക് വേണ്ടി മുതലാളിത്ത ഭീമാരുടെ കാൽച്ചേരാട്ടിൽ വീണു കരയുന്ന ഇന്നത്തെ ‘വേല ഇല്ലാ പട്ടാർ’ കൾക്ക് ഒരു പാംമാണ്.

ഒഴിവു സമയങ്ങളിൽ പണം ധൂർത്തടിച്ചുപ്പണി കാൻ നഗരം പല താവളങ്ങളുമൊരുക്കിട്ടുണ്ടും, ആ പ്രലോഭനങ്ങൾക്ക് ഈ കരുത്തുറ്റ മനസ്സ് വഴങ്ങില്ല. ഒഴിവുസമയങ്ങൾ അധിവാനിക്കാനുള്ള ബോണാസ് ദെമായി കണ്ണാം അരുണീ പഠിക്കുന്നത്. സെപ്പിയുടെ ഗർത്തത്തിൽ വീണുപോകാതെ പറമ്പും നന്നായി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നു.

തനിക്കു താഴെയുള്ള റണ്ട് സഹോദരങ്ങളെള്ക്കുടി തന്റെ ചിരകിലേറ്റി ഉയർത്താനാണ് ഈനി അരുണീന്റെ ശ്രമം. അഞ്ചാം കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന അനിയൻ പോലിസിക്കാണും. കുട്ടാംബം പുലർത്തണം. നന്നായി പഠിച്ചു നല്ല രിതിയിൽ പാസ്സായി ഒരു ജോലി സന്പാദിക്കണം. എത്ര അധിവാനിക്കാനും മനസ്സുള്ള അരുണീന് ഇതെല്ലാം സാധ്യമാകും എന്നുറപ്പ്.

ഈ കമ കോളേജിൽ അധികമാർക്കും അറിയില്ലായിരുന്നു. Dr. T. M. തോമസ് എസ് എൽഎ സുപ്രഭാതത്തിൽ തന്റെ അനുഭവം ഫേയ്സ്ബുക്ക് കിലുടെ പങ്കുവെച്ചപ്പോഴാണ്, SCT യിലെ പലരും തങ്ങളുടെ ഔഫീസുള്ള ‘അരുണീ ഈ സമൂഹത്തിലെ വേറിട്ട കാഴ്ചയാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത്. ഏന്നാൽ തോമസ് എസ് എൽഎ ഷൈയർ ചെയ്തതോടെ അരുണീ ഫേസ്ബുക്ക് തരംഗമായി, പല കമ്മ്യൂണിറ്റി പേജുകളും അരുണീന്റെ കമ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. മാധ്യമങ്ങൾ അരുണീനെ തെടിരെയത്തി. കേരളം മുഴുവൻ ഈ കൊച്ചുമിടുക്കണ്ണെന്ന് കമ സംസാരമായി. നടപ്പിലുള്ള, അധിവാനിയായ ഈ ചെറുപുക്കാരൻ ഒരു വഴിവിളക്കായി നിൽക്കുന്നു, ഇനിയുമൊരുപാടു പേരുകൾ മുന്നോട്ടുള്ള വഴിയിലേയ്ക്ക് വെളിച്ചു വീശിക്കാണ്.

പ്രിയ കുട്ടകാരാ... SCT അഭിമാനിക്കുന്നു, അഹരം റിക്കുന്നു, നിന്നെന്നയോർത്ത്. മനസ്സുമടുക്കുന്ന ജീവിതയാമാർത്ഥ്യങ്ങൾക്ക് നിന്റെ കമ ഒരു ‘ഉരുള്ളക്കുപ്പേരി’ തന്നെയാണ്.

Adieu

Relaxed... and excited. That was the feeling in me, *prima facie*, when I stepped into this prestigious institution in the heart of the city, yet away from the humdrum.

The casual, cool look, even the walls, though withstood the tear and wear, it got me. Freshly out from the strict discipline of the Christian school in the city, I was a bit nervous and wary when I entered this college. But soon sensed its casual air and realized that I could breathe easily without feeling tensed, apprehensive or feel the pressure of B.TECH.

No smell of fresh paint or welcome smiles nor too polite words greeted us- Freshers. I couldn't find a familiar face when I first stepped foot. But later they became my family. I wasn't used to studying this much in such a little time. But soon everything made me relax. The "rich" library, the renowned faculty, all had an underlying sense of warmth, seen through a harsh exterior.

Very soon the camaraderie was established. Any problem was "our" problem, any celebration was "our" celebration... Be it Onam, Holi, Christmas or the pinnacle of them all, Cult-A-Way.

We explored, we discovered, we found joy in the simple things-be it the college mini-canteen or our own little heaven "Ruchikkoodu" or even under the lushly trees.

We were always finding solutions, solving problems...dealing with any situation-working it out altogether, as a team. As a family. Well, I dread to even think that we are nearing the finishing line in this long race, we have been treading sometimes fast and sometimes slow, for four years. As they say all good things must come to an end. But our friendships will live on.

Here's to a new life, new beginnings & old friendships.



Anirudh R Nair

T8-A



Cult a Way'15
lead the change







WE LED THE CHANGE.
THE BIGGEST YET.



THERMAL
AND A
QUARTER

THIS YEAR, TRIVANDRUM WITNESSED A MASSIVE RISE
IN THE LEVEL OF ONE OF
THE BIGGEST PHENOMENAS OF THE CITY.
IT WITNESSED NOTHING SHORT OF A REVOLUTION.
IT WITNESSED ONE OF THE MOST ELECTRICFYING
CROWDS BROUGHT TOGETHER BY
ONE OF THE MOST UNITED INSTITUTION.
THIS YEAR TRIVANDRUM WITNESSED
THE BIGGEST CULT-A-WAY EVER.
THIS YEAR, TRIVANDRUM WITNESSED,
THE PEOPLE'S CULT-A-WAY.





DEMO WEEK



**NATIONAL YOUTH
DAY ;
OATH OF UNITY**



**THE BIGGEST PROBLEM FACED BY OUR
COUNTRY IS A MAJORITY WHO STILL
CAN'T MANAGE THEIR DAILY BREAD AND
BUTTER AND A MINORITY WHO ARE BUSY
CONQUERING THEIR DESIRES AND GREED.**

Contraption

Born with empty hands, growing up and seeing our parents spend money for our needs, we start thinking 'when will get a hand on this baby'. The moment when I got to school I realized as you grew up you will definitely earn money but I saw some chaps who were quite extravagant in their life. That's when I got to see luxurious life. Then I began to think, I want money; a lot more than what my parents have now so that I can buy almost everything to my child. I can buy him a lot of toys, chocolates, bring him lot of dress. Then mom began to say "we are from a middle class family stop dreaming after juxtaposing your parents as parents of Richie rich". Then she also started to compare with the beggars children, I got angry.

Once when I was in church a lady, who was a cancer patient, came into the church for help, next Sunday I heard that Mr. Richie head donated her an amount of 50000 for her treatment. My mom always yelled at my father saying he is very much spendthrift when he bought me a bicycle worth 3000. That's when I came to this conclusion: there are 3 kinds of people; rich, middle class and the poor. The rich ones had the wealth, status, education, better life standards and everything. The poor ones had almost nothing. We the middle class had some of these. Our parents try to make us rich but due to the traits we inherited, we end up being poor or middle class again, fate. The rich ones were the ones who were meant to show pity or sympathy and to help the poor.

For a long time, this remained a law to me. As I grew

25% OF INDIA'S POPULATION LIVE ON LESS THAN ONE DOLLAR A DAY! STILL, A RECORD 90 INDIANS WITH A COMBINED NET WORTH OF \$295 BILLION, FEATURE IN FORBES BILLIONAIRES LIST 2015.

up so did my thoughts and I started thinking different. Why did the rich stayed rich? Did they have any money printing machine at their home? Why did we have a lot of beggars? Why were we soaked in money when our brothers stayed at the fathoms of poverty? All the charity work done by these money eaters, do you think they should be really appreciated for all these?

Only then I came to know about the very much appreciated concept of socialism, where it's cooperative management of economy rather than competition. If for real, the money hunters wanted the poor men to be uplifted, then they would have supported the much appreciated idea of socialism over capitalism and which would have ended all the crisis we face in case of poverty now. They would have stepped in with alternatives to manage price hike and to safe guard the poor people. These people actually try to keep this social barrier alive as that is the only way they would remain dignified in the society. The government too is very much indebted to them. Charity is one among their allies.

Bringing your attention into a common culture we developed, we purchase vegetables from some super markets owned by some corporates thinking those moneymakers have the best vegetables grown at their home to on the contrary when they buy all these from poor farmers keep them under chemically modified conditions to retain their freshness and sell it at their markets. Some have vegetable cultivation but am sure that their fertilizer factory is still running because of that.

We are the real culprits. We prefer vegetables from these super markets over the fresh vegetables our farmers offer. We prefer the clothes under foreign brands over our Indian industry. We prefer the malls over all those small stalls owned by our little merchants. We are responsible for this split. Now the rich stay rich and the poor stay poor.

Now whenever you feel like doing something for the poor, let me remind you something; they don't require your pity, they don't require your 'valued paper bits'. If you can help them with something of everlasting glory and value, something like education, way of life, job culture etc. that would be fine. But whenever you are about to give a penny to a beggar, may be you are promoting a racket headed by some lunatic money makers. They are exploiting these poor people for their deeds and we are the ones who promote them.

Well then you may ask then what to do when it comes to helping them. It isn't always about money, sometimes you just have to show them a way to live. Before the rti got established, charitable trust owned by individuals and some religious institutions were the prime sink for all the unaccountable money. The corporates used these institutions as their rendezvous against the income tax department. The same ones who control the price of commodity raise the price of the commodity sold and then gives the same free in some other occasion. Charity has nowadays just been a publicity stunt. Petrol and diesel prices controlled by one set of corporates is an example where they put on a hike on one side and bring in a burden for the commoners and then start charity work for the poor. It's really awkward to put them under the list of archangels.

Well if someone ask me what is the biggest problem faced by our country, I would say that it is a majority who still can't manage their daily bread and butter and a minority who are busy conquering their desires and greed. If we manage to take out the assets owned by all those religions, it would have been enough for sequestering the appetite of a large majority. All the money we present at the temples, church and mosques would be enough to fill in the voids within the lives of thousands. It is time that we stop building our own assets and start looking the morrow of our fellow beings too.

It's time that there is a bidirectional movement towards the upliftment of our society. Let us arise together!

Christy John Jacob

B4



A photograph of a long, straight asphalt road stretching into a vibrant sunset sky. The sky is filled with orange, yellow, and red clouds, with the sun low on the horizon. The road has a double yellow line running down its center. In the distance, there is a dark silhouette of trees or bushes.

THE MECKARTANS

Team Meckartans: A brief history in the mistakes we made and the lessons you can learn from it.

**THESE PEOPLE HAD NO IDEA THAT WHAT
CAME OUT OF SOME CRAZY PEOPLE'S
HEAD, WHAT WAS AN UTTER FAILURE
THE FIRST TIME, WOULD TURN OUT INTO
SOMETHING LIKE THIS. THEY HAD A VISION.**

It was a mixture of passion, excitement and age-related-stupidity along with a lack of experience that led to the formation of Team Meckartans 2 years back. The lack of experience went a long way down the line even as the rest of the factors evaporated slowly along with many of the first team members as the arduous task of making an actually vehicle that should have movement, was first realized by the team. We went about the task, with whatever limited amount of engineering we knew, a lot of dreams and whatever passion was left in us and dragged the vehicle (we can't call it a Go-kart) all the way to Kolhapur where the National Go-Karting Championship 2k13 was held.

The trip back was one of the darkest moments in many of our lives. Failing the T.I was one thing, but the looks on the faces of the other competitors and judges upon seeing our kart, it stung and burned itself deep into our conscience. Most of the team members already ceased to be team members. Some were halfhearted about trying again. But that's when we realized the light from a candle burns brightest in pitch black. Some of us decided right there, that we would return. And we would return with as Team Meckartans. Now we had experience.

The second kart required something we did not foresee. A team recruitment. Recruiting the juniors for replacing the people who departed wasn't a hard task. But lack of communication and initial friction was obvious. As core members of the team, we did our best to make them feel at home. However, not everybody can adapt to a situation like that quickly. One thing we would like to tell everyone out there who's interested in this line of student work is that work is not going to be handed out to you. All this falls outside the curriculum of B.tech mechanical so the seniors don't know everything. The only thing that

counts is experience and the amount of research you have put in. The amount of design reports, the number of structural analysis, and the number of places you have gone and see, that's what ultimately counts. If you're interested, then be prepared to take the initiative and get started with that.

The second kart was way better than the first given that it actually moved and we successfully created a working vehicle. But this time we learned the crucial lesson that every little thing counts. After spending the entire trip dreaming about racing the vehicle, we failed the qualify the technical inspection for something as simple as using a different type of kill switch than what was specified and using bumpers of PVC instead of metal(which wasn't specified in the rule book). But unlike the first time, we had a bus full of a team who did not let this dampen their spirits. And before we reached Trivandrum, they already started planning for the next Go-kart.

The third and last Go-kart we made to date, was the best that came from Team Meckartans. It was compact and simple and it showed the knowledge and experience we gained from our mistakes. It was a proof of the despair we had to face and of the depressing situations we had to pull ourselves out of. It was a statement to all those people who

laughed at us when we faced failures. It was a rub on the face to those people who mocked us 2 years back at Kolhapur.

We came overall 10th due to a small technical problem and came second at the Autocross event by a margin of 0.04 seconds. When we walked around the pit, we could hear about the 'Malayalee team' which the red kart. We could see how the other teams looked at us and whenever we introduced ourselves as Team Meckartans, they would ask us if we are the team from Kerala. Yes. We made it. From a team which was mocked by everyone we became the team from Kerala giving some serious competition.

But is that? Is this what we wanted? The first batch of Meckartans are going to pass out now. Meckartans are going to have alumni from next year. These people had no idea that what came out of some crazy people's head, what was an utter failure the first time, would turn out into something like this. They had a vision. That Meckartans would become a recognized name in the world of Student Motorsports. And that is exactly what Team Meckartans intends to do. Student Go-karting, Formula Student, Baja Student, team Meckartans intends to do it all. Hopefully with the support of the college and the mechanical industry in Kerala.





**“CINEMA WILL ALWAYS RETURN THE
LOVE YOU GIVE”**

*He is the maker of the first malayalam cinema which reached hollywood standards of action. One of the first directors to get the combination of slow motion, close up shots and music, right. One of the first rule breakers of the modern era of malayalam cinema. One of the most brilliant directors to grace our screens with his ideas, he is the man who lit the spark of revolution in Malayalam Cinema. **AMAL NEERAD** opens his mind.*

INTERVIEWED BY
ANANTHA KRISHNAN
HARIJITH R
NITHIN RAJ
PRAJITH V S
YASIR HAREED
ZENITH S



NITHIN RAJ



ZENITH S

■ എപ്പോഴാണ് ആദ്യമായി താങ്കളിൽ സിനിമ ജനക്കുന്നത്? കലാലയ ജീവിതം അതിനെ എത്രതേതാളം സ്വാധീനിച്ചു?

ബാല്യം മുതലേ സിനിമ കാണലാണ് ഹോസി. മഹാരാജാസിലെത്തിയപ്പോ അത് കുറച്ചുകൂടി വികസിച്ചു. അനുഭവിച്ചെങ്ങായിരുന്ന അധ്യാപകരാക്കെ സമൂഹത്തിൽപ്പെല്ലാം പ്രശ്നരായിരുന്നു. അവർ നല്ല സഹകരണമായിരുന്നു. ഹാജർ എടുക്കാത്ത കോളേജ് ആയിരുന്നു അനുഭവിച്ചെങ്ങായിരുന്നു. എല്ലാ നല്ല കാര്യത്തിനും അധ്യാപകർ തന്നെ നല്ല സഹായങ്ങൾ ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് പരിക്കുമ്പോ തന്നെ രൂപാട് സിനിമ കാണാനും സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്താനും സാധിച്ചു.

അംഗമായിരുന്നു. എന്നാൽ എനിക്ക് വേരൊരു ബാപ്പഞ്ചൻ ഇല്ലാത്തതിൽ പേടിച്ചു അമ്മ ബാക്ക് ദൈർഘ്യത്തിനും വിടും. താനാകാശു സിനിമ കാണാൻ തന്നെ എടുക്കും.

■ ക്യാമ്പസ് ജീവിതം നൽകുന്ന ഓർമകളിൽ ഇപ്പോഴും തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത് എന്തോക്കയോണ്ട്?

“ എംടി യുടെ ‘നിർമ്മാല്യ’ ത്തിൽ പിജെ ആർഡിം പിറുഹത്തിനു നേരെ കാർക്കിച്ച് റൂഫ് ഒരു രംഗുണ്ട്. അതാരെക്കും സിൻ ഇന്നത്തെ സിനിമയിൽ, ഉൾപ്പെടെ തന്നെ നവസംഖ്യായകൾ ദടിക്കും. ”

രൂപാടുണ്ട്. പറഞ്ഞ തീർക്കാൻ കഴിയില്ല. താൻ രണ്ടു തവണ മഹാരാജാസിൽ യുണിയൻ ചെയർമാൻ ആയിരുന്നു. അനുഭവത്തെ സാംസ്കാരികമായ ഉന്നമനം ലക്ഷ്യം വെച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ, സമരങ്ങൾ, യുവജനോത്സവങ്ങൾ... അതോക്കയാണ് ഇപ്പോഴും മനസ്സിനെ അങ്ങോട് പിടിച്ചുവലിക്കുന്നത്. യുവജനോത്സവത്തിൽ മഹാരാജാസ് 20 വർഷത്തേതാളം. രണ്ടാം സ്ഥാനത്തായിരുന്നു. അനുഭവത്തെ സമയത്ത് ചെറിയ യുണിയൻ ഫണ്ട് ആണുണ്ടായിരുന്നത്. അതിൽ നിന്ന് രൂപാട് മത്സരയിനങ്ങൾക്ക് പങ്കെടുപ്പിക്കുക എന്നത് ഒരു സർക്കാർ കോളേജ് യുണിയന് അപ്രാപ്യമായതായിരുന്നു. ബക്കറ്റ് പിരിവാണ് അന്ന് എങ്ങനെ കണ്ണത്തിയ വഴി. അങ്ങനെ സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനങ്ങളും സമരങ്ങളുമൊക്കെക്കാണ്ട് സജീവമായിരുന്നു ക്യാമ്പസ് ജീവിതം. അനുഭവത്തെ പ്രശ്നമായ ഏഡിഡാന്റി കാർഡ് സമരം. എങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് ഒരു കലാപരമായ രീതിയിലായിരുന്നു. അതാരെ സാംസ്കാരികമായ പ്രതിഷ്ഠയങ്ങളാണ് ഇന്നും ഗൃഹാതുരത നൽകുന്നത്. അത് പോലുള്ളതാണ്

ഇനി ഉണ്ടാകേണ്ടതും.

■**ഇന്നത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ പരിമിതപ്പെടുത്തിയുള്ള സ്കൂൾ-കലാലയ ജീവിതങ്ങൾ നമ്മെ പ്രതികരിക്കാൻ മരന്നു പോകുന്ന ഒരു ജനതയാക്കി മാറ്റുന്നില്ല?**

എംഡി യുടെ നിർമ്മാല്യത്തിൽ പിജേ ആൻഡ് നി വിഗ്രഹത്തിനു നേരെ കാർക്കിച്ചു് തുഷുന ഒരു രംഗമുണ്ട്. അത്തരമൊരു സീൻ ഇന്നത്തെ സിനിമയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ ഒരു നവസംവിധായകൾ മട്ടിക്കും. അതോക്കെ വന്നാൽ ഇന്ന് വലിയ വിവാദങ്ങളുണ്ടാക്കും. ഇങ്ങനെ തെറ്റായി പ്രതിഷ്ഠയിക്കാൻ ഇന്നത്തെ തലമുറയെ പരിപ്പിച്ചത് അത്തരമൊരു വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായമാണ്. ജീവിതത്തിലാണെങ്കിലും സിനിമയിലാണെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെയാണ്. നമ്മെയെല്ലാക്കെ ദൈ കെട്ടിയുണ്ടോമെന്നിട്ട്, പ്രതികരിക്കാനും പ്രതിഷ്ഠയിക്കാനും അറിയുന്നുണ്ടോ അതുവരെ വളർത്തിയെടുക്കുന്ന ഒരു സിറ്റുമാണ് നിലവിലുള്ളത്.

■**നിർമ്മാല്യം ഇന്നേ ദശകങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും സമൂഹത്തിന്റെ ചിന്താഗതി എറാറെമിക്കുന്നില്ല എന്ന തോന്ത്രമുണ്ടോ?**

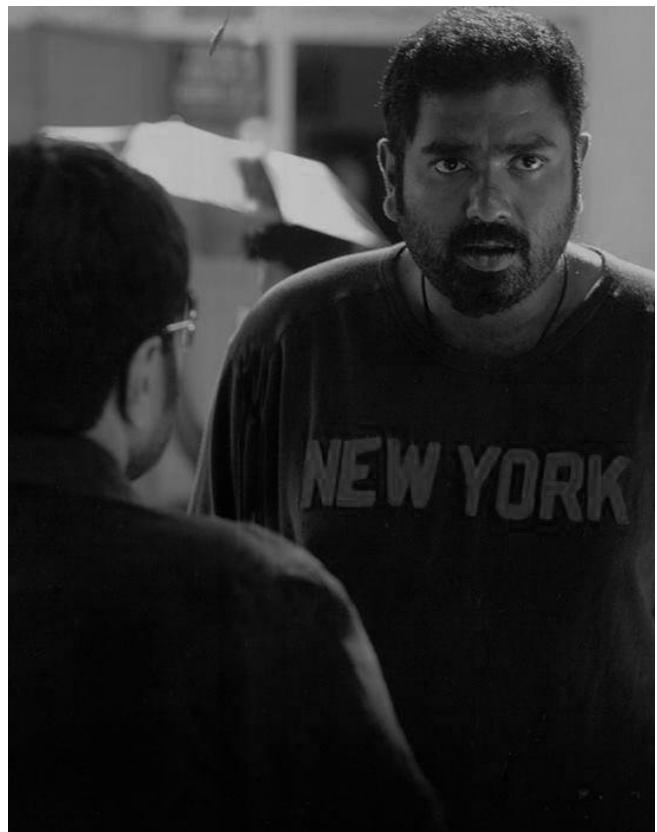
ഫേസ്ബുക്ക് അക്കൗണ്ടിലെ സ്റ്റാറ്റസിൽ വരെ ജാതി പ്രക്രിയക്കുന്ന ഒരവസ്ഥയിലാണിനു കാര്യങ്ങൾ. എൻ്റെ തലമുറയ്ക്കു മുൻപുള്ള തലമുറപ്പെരിന്റെ കുടൈയുള്ള ജാതിപ്പേരിന്റെ വാൽ മുൻഖുകളുയാൻ ഒരുപാട് കഴുപ്പെടുവരാണ്. എന്നാൽ ഇന്ന് ആ പേരുകൾ കൂട്ടിച്ചേര്ത്ത് പരസ്യമായി അഫക്കരിക്കാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രവണത ഉടലെടുക്കുന്നു. അതേതേതാഴെ റിഗ്രേഡ് ആയിട്ടുള്ള ഒരു തകർച്ച സമൂഹത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നു. 60-70 കാലഘട്ടത്തിൽ അതിനെതിരെ സംഘർഷം നടത്തിയ യുവജനത് 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നേരെ തിരിച്ചാകുന്ന ഒരവസ്ഥ. അത് പഴയ ആ സ്വതന്ത്രമുള്ള, തുറന്ന ചീനയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥലങ്ങായി. ഇല്ലാതായത്തിന്റെ കൂഴ്സുമാണ്. പണ്ട് കോളേജിൽ പ്രീ ഡിഗ്രി വിദ്യാർമ്മികളായിരിക്കും എറ്റവും ഉള്ളജ്ജസ്യലർ. ഇന്നവരെ യുണിഫോമിട്ട് സ്കൂളിലിരുത്തി. ഇപ്പോൾ കോളേജുകളിൽ ഒരു ഫാക്ഷണ് വന്നാൽ ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും ഒരുമിച്ചിരിക്കാൻ പാടില്ല.

അതേ കോളേജിൽ വരാൻ അവർ യാത്ര ചെയ്യുന്നത് ഒരുപാട് തെരുവ്വേരാഗ്രികൾ തിങ്ങിനിറഞ്ഞ ബെസുകളിലാണ്. ഇതു കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇത്തരം നാണക്കേടുകളിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരാണ് നമ്മൾ.

■**PK എന്ന ചിത്രം നമ്മുടെ സമൂഹ മനസാക്ഷിക്കുന്നതിൽ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തി. എന്നിട്ടും അതിനെ വിവാദങ്ങളുടെ ചുഴിയിൽ പെടുത്താൻ പല ശക്തികൾക്കും കഴിഞ്ഞു. സിനിമ എന്ന മാധ്യമത്തിന്റെ ശക്തി കൂറയുന്നുണ്ടോ?**

രാജ്കുമാർ ഹിരാന്ധിരൻ PK എന്ന ചിത്രം, വളരെ

“**ഉത്തരേഷ്യക്കാർ, ഇന്ത്യ-പാക്ക് വിഭജനത്തിലൂടെ നടന്ന വന്നവരാണ്. ആ മരിപുകൾ ഇപ്പോഴുണ്ടാക്കുന്നതും. ആ മരിപാണ് ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ചില പ്രസ്താവൾ സ്വീകരിക്കുന്നത്. മറ്റ് ജാതിയിൽ ഉള്ളവരു വിശ്വസിക്കുന്നതും മറ്റൊ പരിപിക്കുന്ന കട്ടംവാദങ്ങളിന്.**



ബില്ലുറ്റായി വർക്കഗ്രൂപ്പായ ചിത്രമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യ ചിത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി PKയിലെത്തുമ്പോൾ, വളരെ ശക്തമായി നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയചിത്രം വ്യക്തമാക്കാൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ആർക്കാർക്ക് മനസിലാക്കാത്ത ലീതിയിൽ ഒരു സാമൂഹിക വിപത്ത് ചുണ്ടിക്കാടുശെടുമ്പോൾ അത് ആരിപ്പേയ്യുമെത്താതെ ചുരുങ്ങിപ്പോകുന്നു. എന്നാൽ PKയിലും വളരെ സുതാരമായി സത്യങ്ങൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞത് കൊഞ്ഞണിടത്ത് കൊണ്ടു. വിവാദങ്ങളുണ്ടാകി എക്കിലും എല്ലാവരോടും പറയാൻ ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ എല്ലാവരും അറിയുക തന്നെ ചെയ്യു. ഹാസ്യാത്മകമായി പറഞ്ഞതിലും അതിന്റെ ജനകീയത വർദ്ധിച്ചു.



ഒരു നോർത്ത് ഇന്ത്യൻ പശ്വാത്തലത്തിൽ വളരെ ശക്തമായ പ്രമേയമാണ് അവർ അവതരിപ്പിച്ചത്. കേരളത്തിലെ ഒരു തലമുറയും ഇന്ത്യ-പാക് വി-ഭജനത്തിന്റെ കയ്യുനീരു കൂടിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. ഉത്തരേന്ത്യകാർ, ഇന്ത്യ-പാക് വിഭജനത്തിലും നടന്ന വന്നവരാണ്. ആ മുൻവുകൾ ഇപ്പോൾ മുമുണ്ടാതെയുണ്ട്. ആ മുൻവാണ് ഇന്ത്യിന്റെ ചില പ്രധാനങ്ങൾ സ്വാംഭവമുന്നത്. മറ്റു ജാതിയിൽ ഉള്ളവരെ വിശ്വസിക്കരുതെന്നും മറ്റും പറിപ്പി-

ക്കുന്ന കുടുംബങ്ങളുണ്ടിന്. ആ കാഴ്ചകളെയാക്കേ PK വ്യക്തമായി കാണിച്ച് തരുന്നുണ്ട്. ശരിക്കും അങ്ങനൊരു ചിത്രം വളരെ പ്രോഗ്രസിവായ ചിന്തയാണ്.

■സിനിമയിൽ രാഷ്ട്രീയംകൂട്ടിക്കുഴയുന്നതിനെപ്പറ്റി?

സിനിമയിൽ മാത്രമല്ല, എല്ലാ കാര്യത്തിനും അതിന്റെതായ രാഷ്ട്രീയമുണ്ട്. സീരിയ-ലിൽ പോലും അവർ പറയുന്ന കമയുടെ ഒരു ഭാഗത്ത് രാഷ്ട്രീയമുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയമില്ല എന്ന് പറയുന്നവനും ഉള്ളിൽ അങ്ങനൊന്നുണ്ടാകും. അത് ചിലപ്പോൾ ഹാസ്യിസമോ, നാസ്യിസമാ ഒക്കെ ആകാം. രാഷ്ട്രീയം സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഗമല്ല, അതിനെ പറ്റി തുറന്നു പറയുന്നതിൽ എന്താണ് തെറ്റ്?

■ഒരു ഇടത്തുപക്ഷ സ്വഭാവമുള്ള ചിത്രമാണ് "ഇന്ത്യാഖിന്റെ പുസ്തകം". സാക്ഷതിക തകരാറ്റുലം നടക്കാതെ പോയ "അമരിവാൾ ചുറ്റിക നക്ഷത്ര"യും അത്‌പോലെ തന്നെ. ഒരു ചോദ്യം. താകളോരു കമ്പ്യൂണിറ്റുണ്ടോ?

കമ്പ്യൂണിറ്റ് ആയിട്ട് ജീവിക്കുക എന്നത് ഒരു വലിയ ഏറ്റവിധേയാളജി ആവശ്യപ്പെടുന്ന ജീവിത-രീതിയാണ്. അത്തരമൊരു ജീവിതരീതി പിന്തുടരാൻ പ്രയാസമുള്ളയാളാണ് എന്ന്. എന്നാൽ മെഡിക് എംഗല്സും മാർക്കും എഴുതിയിട്ടുള്ള തിയറികളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും പ്രതിപത്തി പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ആളാണ് എന്ന്. സാമൂഹിക ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അത്രയും നല്ല സംഹിതകൾ ഉള്ളതായ് എനിക്ക് തോന്തിട്ടില്ല.

■നൃ ജനറേഷൻ സിനിമകൾ ഇന്ന് യു-വത്രമുറിയെ ലഹരിയിലേക്ക് തഞ്ചിവിട്ടുന്നതായി പരാമർശങ്ങളുണ്ടെല്ലാം?

നൃ ജനറേഷൻ എന്ന പ്രയോഗം തന്നെ തെറ്റാണ്. ഇവിടുത്തെ മീഡിയ ഉണ്ടാക്കിയ വാക്കാണത്. എല്ലാ കാലത്തും പുതിയ കലാകാരനാരുടെ തലമുറ ഉണ്ടാക്കാറുണ്ട്. നൃ ജനറേഷൻ സിനിമ എന്ന് പറഞ്ഞു തരം തിരികേണ്ട കാര്യമൊന്നും ഇല്ല. എന്ന്തെങ്കിൽ ആശിക്ക് അബ്യു-വിന്റെയോ ആദ്യ സിനിമകൾ ഇപ്പറഞ്ഞ നൃ

ജനരേഷൻ തരംഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ട്രാഫിക്, സോൾട്ട് ആൻഡ് പെഷർ, ചാ-ഷാ കുരീശ് എന്നീ സിനിമകളാടെയാണ് ന്യൂ ജനരേഷൻ എന്ന പേരിൽ ചർച്ചകൾ ആരംഭിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ അതിരെ തിനകൾ പുറത്തു വന്നപോൾ തെങ്ങളും അതിൽപ്പെട്ട്.

എ സിനിമ കാരണം സമൂഹം ചീതയാവുകയെന്നുമില്ല. ഇവർ വിവാദമാക്കിയ സിനിമകളിൽ ഉള്ളതിനേക്കാൾ മോശേഷ്ട് കാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന കമകളും നോവലുകളുമൊക്കെയുണ്ട്. അവയെന്നും വിവാദമുണ്ടാക്കുന്നില്ല. ആശീരിക്ക് അബുവിരെ ഇടുക്കി ഗ്രാൻഡ് അതിലെ ലഹരി ഉപയോഗത്തിരെ ദ്രുജങ്ങളെ പറ്റി വിവാദങ്ങൾ നേരിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു വർഷം മുൻപ് സന്തോഷ് ഏച്ചിക്കാനും ഇതേ കമ ഒരു മാസികയിൽ ഫുസിലീപിക്രിച്ചത് ആരോധ്യും ചൊടിപ്പിച്ചില്ല.

ഇവിടെ സെൻസർഷിപ്പുള്ളൂത് സിനിമയ്ക്ക് മാത്രമാണ്. മറ്റാരുമായുമെത്തിന്നും, ഇന്ത്രീനേറ്റിന്നും പത്ര-

**“ രാഷ്ട്രീയമില്ല എന്ന് പറയുന്നവരും ഉള്ളിൽ
അങ്ങംതന്നൊന്നൊക്കാം. അത് ചിലപ്പോൾ¹
മാസിസമോ, നാസിസമോ ഒക്കെ ആകാം. ”**

ങ്ങൾക്കും എന്തിന് ടിവിയ്ക്ക് പോലും സെൻസർഷിപ്പില്ലാത്ത നാടാണിത്. എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെന്നും ധാരാളം മുൻപ് എന്നാണെന്നെന്ന് ചോദ്യം.

സെൻസർബോർഡു കണ്ട് വിലയിരുത്തി നീക്കം ചെയ്യേണ്ട രംഗങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യ ശേഷമാണ് സിനിമ സ്കൈനിലെത്തുന്നത്. എന്നിലും സിനിമകൾ ഇവിടെ വിവാദങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

സിനിമയേക്കാൾ ഇന്ന് കൂടുതൽ ആർക്കാർക്കാണുന്ന മാധ്യമായ ഇന്ത്രീനേറ്റും സെൻസർഷിപ്പില്ല. അവിടെ ആർക്കും എന്തും പറയാം, കാണിക്കാം. ഒരാൾക്ക് തെറ്റിലേയ്ക്ക് പോകാൻ ഒരുപാട് വഴികളുണ്ട്. സിനിമ മാത്രമല്ല ഒരാളെ ചീതയാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സിനിമാക്കാരരെ മാത്രം ഉത്തരവാദിത്തമായി സമൂഹന്നു മാറ്റുന്നത്.

■തുകക്കാം സുപർ താരത്തിരെ കു-

**ടെയായിരുന്നേം. അത് എത്രതേരു-
ം സമർദ്ദം ഉയർത്തിയിരുന്നു?**

സത്യത്തിൽ മമ്മുകയെയാണ് BIG B ഡ്യൂഡ രക്ഷകൾ. ഇവിടെ ഒരു പ്രൊഡക്ഷൻ കമ്പനിയും ഒരു പുതിയ സിനിമാക്കാരനെ എടുക്കാത്ത ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് മമ്മുകയെയാണ് അതിനൊരു സ്ക്രൂ ഉണ്ടാക്കി തന്നത്. എനിക്ക് മാത്രമല്ല, ഒരുപാട് സംവിധായകർക്ക് അദ്ദേഹം സഹായം ചെയ്യുന്ന കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

വളരെ കംപാർട്ടമെന്റ് ആയിട്ടാണ് മമ്മുകയുടെയും ലാബോറട്ടറിയും കുടുംബ വർക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞത്. എന്നാൽ വർക്ക് ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് അവർക്ക് രണ്ട് പേരുകും കാൽ നുറ്റാണ്ടിരെ അനുഭവ സന്ദർഭം ഇപ്പോൾ പോലും വളരെ അമേച്ചർ സംവിധായകനാണ് എന്ന്. നമ്മുടെ എല്ലാ പരിചയക്കൂറിനോടും വളരെ സഹാനുഭവിയോടെയാണ് അവർ പെരുമാറിയിട്ടുള്ളത്.

■എ കടംകൊണ്ട കമ സിനിമയാക്കുന്നോൾ സംവിധായകന് അതിൽ ലഭിക്കാവുന്ന സ്ഥാതന്ത്ര്യം കുറവല്ലോ?

അതിനു മുൻപ് ഒരുപാട് വർഷം സത്യസന്ധമായി എഴുതച്ചേടു സ്കൈപ്പറൂമായി ഒത്തിരി കയറിയിരിക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവയെന്നും വർക്കഹെട്ട് ആയിരുന്നില്ല. ആ സമയത്ത് മമ്മുകയുടെ ഒരു ഓഫീസ് അയിരുന്നു ഒരു പ്രോജക്ടിന് വേണ്ടി വേണമെക്കിൽ സംസാരിക്കാം എന്ന്. അന്ന് എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഒരു സിനിമ എടുക്കാൻ വേണ്ടി ആ ഓഫീസ് സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഖരിക്കായ കാര്യമാണെന്നും അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. പക്ഷേ ഒരു കുട്ടം പുതിയ ആർക്കാർക്ക് ഒരു സ്ക്രൂ ഉണ്ടാക്കി എടുക്കാൻ അതിലും കഴിഞ്ഞതു.

■ആരുടേതാണ് സിനിമ? ആരാണ് സിനിമയുടെ യമാർത്ഥം ഉടമ?

അങ്ങനെയെന്നും ഇതെല്ലാം തീരുമാനിക്കുന്നത് ഫ്രെക്ഷകരാണ്. അവരുടേതാണു സിനിമ. പണ്ട് ത്യാഗരാജൻ മാറ്റുരുടെ റൂണ്ട് കാണാൻ മാത്രം തീയറ്റരിൽ പോയിരുന്നവരുണ്ട്. റൂ-



ഒങ്ക് - ത്യാഗരാജൻ എന്ന് സ്കൈനിൽ തെളിയുമ്പോൾ കൈകടി ഉയരുന്ന ഒരു സമയമുണ്ടായിരുന്നു. ആരുടെ സിനിമ കാണുന്നും എന്ന് തിരുമാനികുവന്ത് കുറയ്ക്കുന്നത് ആണ്. എല്ലാത്തിനും ഒരു ചെയ്തുപാട് ലൈഫ് ഉണ്ടാണോ. നാളെ അമൽ നീരിടിരുള്ള സിനിമ എന്ന് കേട്കാൽ അതിനു പോണ്ട് എന്ന് തിരുമാനികുവന്ന അവസ്ഥയും വരാം. അതെക്കു ഓരോ കാലഘട്ടത്തിരുള്ള കാര്യങ്ങളാണ്.

■താര ആരാധന സിനിമയ്ക്കുന്ന ഒരു അവസ്ഥയുണ്ടോ?

താര ആരാധന എന്നത് എല്ലാ കാലത്തും സിനിമയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. സത്യൻ മാഷി-രുള്യും നസീർ സാറിരുള്യും ജയരുള്യുമൊക്കെ കാലം തൊട്ടേ ഉള്ളതാണ്. എരുളും അച്ചുരുളും സഹോദരി, ജയൻ മരിച്ചു സമയത്ത് ആഹാരം പോലും കഴിക്കാതെ ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. ആരാധന അസ്ഥാനയിലും അത് കുറച്ചും സെൻസി-പിഡ് ആവശ്യം. എരുളും ആരാധനകാനാണുന്നു പരിഞ്ഞ് എരുളും മോശം സിനിമയും നിലനിൽക്കുന്നവരെ ചീതപരിയുകയും ചെയ്യുന്നത് തെറ്റാണ്.

■ചെറു സിനിമകളിൽ കുറച്ചു കുടി നന്നാ-

കാമായിരുന്നു എന്ന് തോന്തിയത്?

എരുളും എല്ലാ സിനിമയെക്കുറിച്ചും എന്നിക്ക് അങ്ങങ്ങളും തോന്തിയത്. ഓരോ സിനിമയിലും എന്നിക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നത് എരുളും തെറ്റുകുറങ്ങൾ മാത്രം ആണ്. അവയെക്കു നന്നായിട്ടുണ്ട് എന്ന് പലരും പറയുമ്പോഴാണ് അതുതോ.

ഇത് സത്യസന്ധമായി പറയുന്നതാണ്. അതിവിനയമല്ല. പലപോഴും പാളിപ്പോയതായി തോന്തിയ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാരണം അത്രതേതാളം മികച്ച ചിത്രങ്ങൾ ലോകത്ത് ഇരഞ്ഞുന്നുണ്ട്. ആത്യന്തികമായി ഞാൻ ഒരു സിനിമാപ്രേമിയാണ്. അത്രം കലാസ്വർണ്ണികൾ കാണുമ്പോൾ അപകർഷിതാ ഭോധമാണ് തോന്നുന്നത്. അവിടെ എരുളും സിനിമകൾക്ക് അതു വല്ല സ്നേഹം ഉള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല.

Clint Eastwoodരുൾ പുതിയ ചിത്രം ഇരഞ്ഞിയിട്ടുണ്ടിപ്പോ. അദ്ദേഹത്തിന് ഇപ്പോൾ 86 വയസ്സുണ്ട്. റിഡ്ഡി സ്റ്റോട്ടിനു 83 വയസ്സായപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം 'EXODUS' എടുത്തത്. EXODUS എന്നാൽ വലിയ യാത്ര എന്നാണർത്ഥം. സത്യത്തിൽ മോസാനിനെക്കാൾ വലിയ എക്കാധി-സ് ആണ് റിഡ്ഡി സ്റ്റോട്ട് നടത്തിയത്. അവരെ പോലുള്ള പിലിം മേഡ്യേഴ്സ് ഇതു നിലവാരമുള്ള സിനിമകൾ എടുക്കുമ്പോൾ നമ്മളാരും ജനി-

ചുട്ട് പോലും ഇല്ല എന്ന് വേണും പറയാൻ.

■ ചരാധാഗരകനാധാണ് തുടക്കം. അത് സംവിധാനത്തിലേയുള്ള വഴിയാധാണോ കണ്ടത്?

ഞാൻ ഒരു സ്റ്റിൽ ഹോട്ടോഗ്രാഫർ ആകുന്നത് കോളേജ് സമയത്താണ്. മിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ചേരാൻ അപേക്ഷിച്ചത് Direction ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ലഭിച്ചത് ചരാധാഗരാണും. അനും സയൻസ് ഡിഗ്രി ഉണ്ടാക്കിൽ മാത്രമേ സഖ്യം എഡിറ്റിംഗിനും ചരാധാഗരാണത്തിനും ചേരാൻ കഴിയു. എനിക്ക് ആർട്ട്‌സ് ഡിഗ്രിയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. കൽക്കറ്റ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ ആദ്യ ബാച്ചിലാണ് ഞാൻ പഠിച്ചത്. അനും അവർ പ്രവേശനത്തിനു വെച്ചു നിബന്ധന സിനിമാ-ടോഗ്രാഫിക് സയൻസ് ഡിഗ്രി നിർബന്ധം ഇല്ല എന്നായിരുന്നു. അനും ഇൻഡ്രിയു ബോർഡിന് മുന്നിൽ പോർട്ട്‌ഹോളിയോ വെയ്ക്കാൻ വീഡിയോ നിന്നും ഇല്ല. സ്റ്റിൽ ഹോട്ടോ ആണ് വെയ്ക്കാറുള്ളത്. അത് വളരെ ചെലവുള്ളതായിരുന്നു. എടുത്ത ഹോട്ടോ ഒരു ആൽബമുത്തിലാക്കി വേണും കൊടുക്കാൻ. ആ ആൽബമും കണ്ടിട്ട് അനാത്തത ഇൻഡ്രിയു ബോർഡ് ചോദിച്ചത് എന്തുകൊണ്ട് സിനിമാ-ടോഗ്രാഫി എടുത്തുകൂടാ എന്നാണ്. ആലോച്ചിച്ചേരാൾ ടെക്നിക്കൽ ആയിട്ട് സിനിമയുടെ ഒരു വശം പറിക്കാമല്ലോ എന്ന് കരുതി. അങ്ങനെയാണ് സിനിമാ-ടോഗ്രാഫിക് ചേരുന്നത്.

■ ഇന്ന് ഡിജിറ്റൽ ക്യാമറ തരംഗം കാരണം ഹോട്ടോഗ്രാഫി ജനകീയമായി മാറി. ആർക്കൂ ഹോട്ടോ എടുക്കാം എന്ന അവസ്ഥ. അത് സിനിമയുടെ നിലവാരത്തകർച്ചയും കാരണമാകുന്നുണ്ടോ?

സ്റ്റീവൻ സ്റ്റിൽബർഗ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആച്ചുൻ ആദ്യമായ് വാങ്ങിക്കൊടുത്ത 8mm മിലിം ക്യാമറ കൊണ്ട്, തന്റെ പത്താം പിറന്നാളിന് സമ്മാനമായി കിട്ടിയ കൊച്ചു ട്രയിൻ അപകടത്തിൽ പെടുന്ന രംഗം ഷുട്ട് ചെയ്യു. അതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യ സിനിമ.

അത് കാണണ്ട്, ഇന്ന് ഇത് എളുപ്പത്തിൽ ആർക്കൂ

ഷുട്ട് ചെയ്യാമെന്നുള്ളത് വളരെ നല്ല കാര്യം ആണ്. ഇതയും ഹോട്ടോഗ്രാഫേഴ്സ് ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു അവസ്ഥയിലാണ് മത്സരവും മുറുകുന്നത്. ക്യാമറ ഉള്ളവർ എല്ലാരും ഹോട്ടോഗ്രാഫർ ആക്കണമെന്നില്ല. കുടുതൽ ആർക്കൂ ഹോട്ടോ എടുക്കുന്നോളാണ് നല്ല ഹോട്ടോഗ്രാഫിക് പ്രാധാന്യം വരുന്നത്. കുടുതൽ പേര് ഇതിലേയ്ക്ക് വരുന്നത് ശരിക്കും. ടെക്നോളജിയുടെ വളർച്ച കാരണം തന്നെയാണ്. അല്ലാതെ സിനിമയുടെ നിലവാരം കുറഞ്ഞത്തല്ല. അതേസമയം ഇതൊക്കെ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായ കാര്യങ്ങൾ ആണെന്നും പഴയ തലമുറ ചെയ്യ കാര്യങ്ങളോക്കെ മോശമാണെന്നും പരിഹസിക്കുന്ന കുറച്ചു ആർക്കൂഡാണ്. ഇത് വർഷങ്ങളായി ഉള്ള വളർച്ചയുടെ തുടർച്ചയാണ്. ഇപ്പോൾ ഡിജിറ്റൽ എന്ന മേഖല പഴയ ഹോട്ടോകെമീസ്ടി വികസിച്ച് രൂപപ്പെട്ടതാണ്. ഇപ്പോഴും ഡിജിറ്റൽ ടെക്നോളജി ശ്രമിക്കുന്നത് ആ പഴയ ഇമേജ് കൂളിറ്റിയിലേയ്ക്ക് എത്താനാണ്. ഇത്വരെ ഡിജിറ്റലിന് അത് സാധിച്ചില്ല. അത് കൊണ്ട് ഡിജിറ്റൽ ഏകലൈറ്റും പഴയ റീതിയിൽ നിന്നു മാറിനിൽക്കുന്നു എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല.

“ ഒരു സിനിമ കാരണം സൃഷ്ടി വിന്റയാവുകയുണ്ട്. ഇവർ വിഭാദിക്കിയ സിനിമകളിൽ ഉള്ളതിനേക്കാൾ മോശപ്പട കാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന കമകളിലും നോവലുകളിലും മോശപ്പട അപൂർവ്വാനും വിഭാദിക്കാനും കാരണമാകുന്നു. ഇത് സിനിമയെ എത്തേതൊള്ളം ബാധിക്കുന്നു? ”

■ സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ ഇന്ന് സിനിമകളെ പറി തുറന്ന അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളും നിരുപണങ്ങളും വരുന്നുണ്ട്. ചിലതൊക്കെ അതിർവ്വരവും കടക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇത് സിനിമയെ എത്തേതൊള്ളം ബാധിക്കുന്നു? വ്യക്തിപരമായി അതിനോട് എതിരഭിപ്രായമെന്നുണ്ട്. ആർക്കൂം എന്തും സംസാരിക്കാവുന്ന ഒരു സ്റ്റോർ ആശങ്ക ആശങ്ക മീഡിയ. അങ്ങനെ സ്റ്റീരമായി ചർച്ചകൾ ഉണ്ടാകുന്നത് നല്ലതാണ്. സിനിമ മാത്രമാകരുത് എന്നാണെന്നെല്ലെങ്കിലും ആഭിപ്രായം. നല്ല നോവലുകൾ, കമകൾ, കവിതകൾ, ചിത്രങ്ങൾ അങ്ങനെ എല്ലാം സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ നിരുപണം നേരിടണം. ഇങ്ങനെ ആരോഗ്യകരമായ ചർച്ചകൾ, തുറന്ന വിമർശനങ്ങൾ ഒക്കെ ഉണ്ടാകുന്നത് നല്ല കാര്യമാണ്. അതിരു കടക്കരുതനും മാത്രം. ആ പോലുകൾ കണ്ടാൽ തന്നെ നമുക്കരിയാവുന്നതാണ് എത്താണ് ജേനിസ് എന്നത്. അനാവശ്യമായിട്ട് സംസാരിക്കുന്നവരുണ്ടെങ്കിലും ആത്മാർമ്മാ-

യി വിമർശിക്കുന്നവർ ഉള്ളത് നമുക്കും വളരാൻ നല്പതാണ്. നമ്മുടെ ഭാഗത്ത് നിന്നുണ്ടാകുന്ന പാകപ്പിഴകളാണ്, പിന്നീട് വിമർശനങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നത്. ആ പാളിച്ചുകൾ ഒഴിവാക്കാൻ സോജ്യത്തിൽ മീഡിയ നമ്മേളു സഹായിക്കുന്നു.

■രൂപാട് പേരുടെ സ്വഫ്രമാണ് സിനിമ. എന്നാൽ വളരെ ചുരുക്കം പേരേ സിനിമയിൽ എത്തുന്നുള്ളൂ. വിരലിൽ എള്ളാവുന്നവർ മാത്രം നിലനിൽക്കുന്നു . ശരിക്കും ഒരു സിനിമാമോഹി എവിടെ നിന്നാണ് തുടങ്ങേണ്ടത്,എതാണ് സിനിമയിലേയ്യുള്ള വഴി?

അതിനെപ്പറ്റി ഞാനടക്കമുള്ള ആർക്കും ഉപദേശിക്കാൻ ഒന്നും തന്നെയില്ല എന്നുള്ളതാണ് രസകരമായ കാര്യം. ഒരു വഴി ചുണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ഇല്ല. എനിക്ക് ചെയ്യാവുന്നത്, ഇതിനെ പറ്റി ആരെയും ഉപദേശിക്കാതിരിക്കുക എന്നതാണ്. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പക്ക സ്വാഖിച്ചുക... ആ പാത സത്യസന്ധമായി പിന്തുടരുക എന്ന പൊതുത്തും മാത്രമേ ഇതിലും പറയാനുള്ളൂ. മാർഗ്ഗങ്ങളും സ്ഥിരകളും പലതായിരി-

ക്കാം. പകൈ നിങ്ങൾക്ക് സിനിമയോട് യഥാർത്ഥ പ്രണയം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് അത് തിരിച്ച് കിട്ടിയിരിക്കും എന്ന് ഞാൻ പറയുന്നു. ഇത് മരുബാരാളോട് ചോദിച്ചാൽ വേബോരു ഉത്തരമായിരിക്കും കിട്ടുന്നത്. അതിനൊരു എണ്ണമുഖിയും ഇല്ല.





⌘ St. Rider

We see it in the movies; we read books and see Facebook posts all the time. But have you ever wondered what it feels like to strap on a rider's boots and step into the world of torque, tarmac and touring? A world where mechanical internal combustion engines, metal heated and beaten to particular shapes and figures and fuel gets more priority than regular human needs like food, shelter and safety. A world where the road is your home, tiny tea shacks your hangout spots, where you're happy to see your fuel tank dipping and your odometer increasing. It's easy when you read a book, entertain yourself with a movie or share a Facebook post about how you love riding. But being a rider? It's not everyone's cup of tea.

The full magnitude of being a rider can never be realized through any outlet present in our hands. Even I didn't. Back when I started riding a long time ago, I used to think it's all about donning a leather jacket and boots and setting off into the horizon. The small minor trips around Malabar did a lot to my confidence, or rather arrogance, that I can handle any

Three T's of life: Torque, Tarmac and Touring

amount of distance with complete ease and long distance riding was a piece of cake. And it was with that arrogance that I set out for my first major bike trip spanning 2 states and over 1500kmm. I am not going into the details but I will tell you one thing. It was one hell of a ride. Rain can be dealt with. Rain in subzero temperatures at high altitudes and pathetic roads coupled with poor visibility? That's a whole different scenario. It wasn't a comfortable ride, but it was a good ride.

One of the best I have ever had.

Riding isn't about comfort. It isn't as easy as sitting snuggly in a car and travelling luxuriously. And it's definitely not for people who can take some stress and strain. The whole point of riding long distances is the lessons you learn and the experiences you receive. In this century when everything out there is accessible on our fingertips through Google, there are only few things that makes me a stronger person than you. Experiences. Memories. And knowledge Google won't give you. These three things riding will give you, that little else will. Sure you can travel in a car to experience travelling but feeling the change in temperature as you climb hairpin after hairpin just because the wind blowing at your face has gotten colder, riding straight through the clouds at the very top of a mountain pass and seeing the mist coming of your jacket's air vents, rain and the dipping temperature doing its work well numbing your fingers so bad you have to pry it from the handlebar, a wave from a complete stranger while he passes you on the road just because your both riders and all riders are brothers, a warning shout from a passer-by to lift your side stand in case you forgot to, the unrestrained view when you ride through a nature spot, the sudden relief when you pass by a shady area during an afternoon ride and many more... These are only some, actually very few of the experiences you have as a rider.

A good friend of mine once told me that it takes quite an amount of craziness to become a rider and thinking about it, I have to agree with him. By a society's normal standards, riders are crazy. Why buy a 500cc motorcycle when you can get a car for the same price? OMG! That useless jacket cost you so much? Why do you have two motorcycles? Why can't you travel

A Journey Of a Thousand Miles Begins With a Full Tank Of Petrol And a Kick-Start...

by a car? Isn't it more comfortable? I have just started my ride and these are some of the questions I have been asked. I could spare my valuable time and explain a 500cc is much more better when hitting the open highways and the useless jacket is what will hopefully keep me away from a wheel chair if, God forbid, I were to crash. I could and I have. But that has led me to a conclusion that most people will still see you as a lunatic and scoff off your answers. I have seen people use alcohol and have hangovers. The society understands that. I have seen people abuse substances and have hangovers, hallucination and even worse. There are people in the society who even understands that. Every ride leaves its hangover. For days and sometimes weeks after an eventful ride, you will have a hangover, a phrase I am using in lack of a better term. When you resume your daily life after a ride, you tend to be more

"The whole point of riding is the lessons you learn, experiences you receive and memories you make."

aware of your surroundings; you tend to try your best to cruise through the traffic during your daily commute. And the best part? At night, when you're all alone and close your eyes to sleep before you know it you will see your speedometer in front of you, you will see the road and you will be cruising through again. But you can't share this with others because the society won't understand and will simply dismiss it as bragging. Only a rider would understand.

Only a rider would understand. Only a rider would know.

These are phrases I had heard a long time back when I didn't quite understand them. But now that my ride has started, I have come to realize that few people will actually understand what riding means to you. And those few people will be aspiring riders just like you. Not everyone out there will accept your undying obsession with the open roads, the happy grin on your face because the fuel prices have dipped. Girl friends are a far off dream and commitments, a nightmare. Your responsibilities and priorities go as far as your motorcycle, yourself and your most closed ones. Being in debt is outright horror and following an 8-5 routine and schedule is lethal. You gradually learn not to care about the people and things that don't matter. Freedom. That's a big part of this life style. Freedom from unwanted responsibilities. Freedom from unwanted commitments. Freedom from society. The freedom to be just able to hop on your motorcycle and just ride into the next adventure and unknown route without anything holding you back.

A lot of people have told me that they can't ride like me. Apparently the only reason I can is because I have that level of freedom at home. I see and hear people around me whine about how they want to but they can't go for riding and travelling. There is something people have to realize. Freedom isn't something that will be served to you on a hotplate or handed over to you so that you can frame it on your bedroom wall. It's something that requires sacrifice and effort to achieve. It's a mind of state to which everything around you should be shaped. It's something you have to demand and demand ruthlessly if you want it. And even without freedom, it's not so hard to tag along a friend who is going for a ride. How hard can



**“Freedom is not something
that will be served on a hot
plate or handed over to you
so that you can frame it
on your bedroom wall.”**

it be to just go up to a trusted friend and say, let's ride somewhere. Now. Not later. Now. It's pretty easy. Just plan a ride with your friends and go. If you want it bad enough, you'll do it. That's what I did. Freedom at home came later when it became obvious that this is what I like to do.

Having said all this, there is one question that you, the reader, will have. Am I a rider? I can honestly answer that question and say not yet. Sure I have had my fair share of experiences which most people my age have not had. I have had my rides and I have had my moments of up and down on the road. But I have miles to go before I call myself a rider. A cross-country ride through India, NH-17 to Goa, Rann of Kutch, Khardoung Pass, Tawang, Kolli Hills, Pamban Bridge, East coast road, Leh Ladakh... Miles to go before I sleep. Unlike how we see in the movies, it's not possible to cover the whole of India in a single ride. One word to describe the issue? Finance. But bit by bit, little by little, I'll cover it. I will explore this beautiful God-gifted country of ours, driven by a dangerous mixture of curiosity, passion and of course, craziness and then, I will call myself a rider. Waiting for the day I'll sit on my motorcycle, kick start it and ride onto a beautiful horizon on a beautiful road, without a fixed destination or route, I end this here with a small prayer for all the souls of the riders who departed us while on the roads due to unfortunate incidents.



பிட்டு ஹாஸ் ரோஸ் நபர்...

ஸி நிமகச் சேவலம் விளோவோபாயிகச் சுடுமலூ. ஒவ்வொ ஸினிமகச்சுக் பிலபோஸ் ஸழங்கித்தில் வலிய மாட்டுத் தீவிக்கான் கஷியும் ஏன்ற ஒத்த யாமாற்முமான். அவரைவான் உச்சபூதெடுத்து ஸாழுவரிப்புவத்தில் தடக்கமிட மலயாளத்திலே 'ாபிக்' போலுத்து ஸினிமகச் சென் உடாவரணன். அத்தோலே, மதாந்திரத்திலே கூட அத்திருத்தியெடுத்து ஸாகாரணத்தெடுத்து. நீராஜிப்பிடித்தத்தால் மாற்றிகழுத்துத் தீவிலம்பக்கயும், யமாற்ம ஸேஷங் முதிசூமாட்டப்படுகயும். செய்யுன் ஹந்துக் கூறுத்த ஸயம் சினிப்பிக்கான் பேரிப்பிக்கான சிறுமான் 2014 அவர்ஸான் பூர்த்திரிஞ்சிய 'பீகெ' (pk). யுவாக்குட்க்குமுன்னு பேர்க்குப்படுத்த ஹந்தகெய்யும் நீட்டி ஸிக்கிசு ஹந்த சிறு, ஹந்துக் கூறுத்த ஸினிமயிலே கூயங்கு ஹிறுக்குத்து முன்னிரயிலுத்து 'ஞீ ஹயியர்ட்ஸ்' ஏன் ஸூப்பர்ஹிறு

ஹந்தத் ஸாழுபூஸமிதியில்
அதும் நேரிடு விழிசு பரியானோ பிரதிகரிக்கானோ டெபெட்டு ஒத்த வலிய ஸாழுபூபூத்தத் தடுதெ லதிதமாயும் ஹாஸ்யாதைக்கமாயும்
மனோவரமாயும் ஹதிலீ அவர்திரிசுதிக்கான. மாறுமலூ, அதிலே அதைப்போன்று கொண்டு கொண்டு என் வாட்டுத்தீயும் ஹந்த சிறுத்திரீ ஸவிஶேஷத்தயான்.

சிறுத்திரீ ஸவிஶேஷத்தீயும் ஹந்த ராஜ்கமார் ஹிரானி தென்யான் ஸவிஶேஷத்தீயும் ஹந்த ரிலீஸ் அதைப்போன்று முன்பு ரிலீஸாயதிரீ ஶேஷபூ பலதரம் விவாதங்களிலுத் தெருவு அதுக்கூடிக்கூடியும், எடுவித்து சூதங்கிய காலயான்தில் தென் ஹந்து ஸோக்கு ஓபீஸ் பரித்திலே ஏகாலதெத்தீயும் வலிய ஸூப்பர்ஹிறுத்து மாடுகயும் செய்து 'பீகெ'. அதிஜத்து ஜோசியும் ராஜ்கமார் ஹிரானியும் சேர்நான் பி.கெ யூட் திருக்கம் தயாராக்கியிரிக்கானத். அமீர்வான் அநேக்க சுருமயும் புயான வேஷங்களில் அதிகாரிசு ஹந்த ஶாஸ்திரக்லித்-ஹாஸ்யுபிறு ஸமகாலீன டாரதும் அதிமுகிகரிக்கான பில ஸாழுபூபூத்துதை புதிபாரிக்கான. மதேதர ராஜ்யமாய ஹந்துத்து மதாந்துதை மரியில் நடக்கான அத்திருத்து பாரதெத்தீயும் அனாந்தாரணங்களையும் அன்யவிஶாஸங்களையும் ஶக்தமாயி சோஷு செய்யுன் பிறு, மாஷுதெவங்களையான் புயானமாயும் உனாங்கூத்து. ஹந்தத் ஸாழுபூஸமிதியில் அதும் நேரிடு விழிசு பரியானோ புதிகரிக்கானோ டெபெட்டு ஒத்து வலிய ஸாழுபூபூத்ததை வழக்கு லதிதமாயும் ஹாஸ்யாதைக்கமாயும் மனோவரமாயும் ஹதிலீ அவர்திரிசுதிக்கான. மாறுமலூ, அதிலே அதைப்போன்று 'கொண்டுள்ளடித்தீ' தென் கொண்டு என் வாட்டுத்தீயும் ஹந்த சிறுத்திரீ ஸவிஶேஷத்தயான்.

ரள்ளு கம, ரள்ளு கேட்டு கமாபாடுதைப்போன்று, ஏரு விழுவர்!

ரள்ளு வட்டுப்பும் கமக்கான் ஹந்த சிறுத்தில் பரியு-

നീത്. അതിലോന് ചെറിയെങ്കാൽ പ്രണയകമയാണ്. കമയിൽ വലിയ പുതുമയില്ലെങ്കിലും, അത് എടുത്തിരിക്കുന്ന രീതി നന്നായിട്ടുണ്ട്. രണ്ട് പേര് തമ്മിൽ പ്രണയിക്കുന്നേൻ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ നിന്നും അവർക്ക് നേരിട്ടേണ്ടി വരുന്ന രാഷ്ട്രീയ(**രാഷ്ട്രത്തെ സംബന്ധിച്ച)വും മതപരവുമായ എതിർപ്പുകളെ അങ്ങേയറ്റം ഈ ചിത്രം വിമർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യാക്കാരിയായ ജഗത്ത് ജനനി(ജഗ്ഗ്) ബന്ധജിയമിൽ വച്ച് സർപ്പരോസ് എന്ന യുവാവിനെ യാദ്ദുവികമായി കണക്കുകയും, അവർ പരസ്യരം ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. സർപ്പരോസ് പാകിസ്ഥാൻകാരനാണ്. അത് കേൾക്കുന്നേൻ ജഗ്ഗവിന്റെ മുഖത്ത് നിരാശ പ്രകടമാകുന്ന രംഗമുണ്ട്. കാണികളിൽ നല്ല റോമാന്റിക് മുഖ് ഉണ്ടാകുന്ന ഈ രംഗത്തിൽ സർപ്പരോസ് പാകിസ്ഥാനി ആരഞ്ഞു പറയുന്ന വേളയിൽ ഇന്ത്യാക്കാരായ പ്രേക്ഷകർ പോലും ഒരപക്ഷേ നിരാശരായി പോയിട്ടുണ്ടാകാം. കാരണം പാകിസ്ഥാനെ കുറിച്ച് നമ്മടയെങ്കെ കാഴ്ചപ്പും അതുകൂടും വികൃതമാണെന്നത് തന്നെ. പക്ഷേ അതെല്ലാം മറന്ന് ഒന്നിച്ച് ജീവിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നു അവർ. എന്നാൽ ഇക്കാരം വിട്ടിൽ അറിയിച്ചപ്പോൾ ഹൈവൈവിശ്വാസിയായ ജഗ്ഗവിന്റെ പിതാവ് ആദ്യത്തെ എതിർക്കയാണ് ചെയ്ത്. അയാൾ സ്വയം തിരുമാനമെടുക്കുന്നതിനു പകരം 'തപസ്വിജി' എന്ന ആർഡെവേവത്തിനോട് തന്റെ മകളുടെ ഭാവിയെ കുറിച്ച് വ്യാകലപ്പെടുന്നു. വില്ലൻ പരിവേഷമുള്ള ഈ കമാപാത്രത്തെ അഭിനന്ദനയിൽക്കൂടുതലും കൊണ്ട് സാരം ശ്രദ്ധ അവിസ്തുരന്നീയമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ തപസ്വിജി നേരിട്ട് വീഡിയോ ചാറ്റിംഗിലൂടെ അവളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. മുസൽമാനം പാകിസ്ഥാനിയമായ ആ യുവാവിനെ ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കുന്നതുനാണ് അവൻ അവളെ പറ്റിക്കുമെന്നം തപസ്വിജി പ്രവചിക്കുന്നു. പക്ഷേ തപസ്വിജിയെ വെല്ലുവില്ലച്ചു, മതവും ദേശീയതയുമൊന്നാണ് നോക്കാതെ അവൻ ഹസ്യമായി തൊട്ടുള്ള കുറിസ്തും പഞ്ചിയിൽ വച്ച് വിവാഹം കഴിക്കാൻ

തീരുമാനിച്ചു എന്നാൽ പിറ്റേന് പഞ്ചിയിലെത്തുനോൾ തനിക്കു മുന്നെൻ മാറ്റായ വിവാഹവും നടക്കുന്നണായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് ഒരു കൊച്ചുക്കുട്ടി അവളുടെ കൈയിൽ ഒരു കത്ത് കൊണ്ടു കൊടുക്കുകയും അതിൽ തന്റെ വരൻ വിവാഹത്തിനു എത്തില്ലെ എന്നും എഴുതിയിരുന്നു. ആകെ തകർന്ന അവൾ തിരികെ ഇന്ത്യിലേക്ക് മടങ്ങി വരികയും ഒരു ചാനലിൽ റിപ്പോർട്ടറായി ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

PK വരുന്നു..

ഇത്തരത്തിൽ മതാസ്യതയുടെയും ആത്മീയതയുടെയും കപടസദാചാരങ്ങളുടെയും നീരാളിപ്പിടിത്തത്താൽ മാനഷികമുല്യങ്ങൾ ശ്രീമിലമാക്കുകയും, യമാർമ്മ സ്നേഹം മറിച്ചുമാറ്റപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തെ സ്വയം ചിന്തിപ്പിക്കാനും ലോകത്തിനു മുന്നിൽ തുറന്ന കാട്ടാനും ഈ സിനിമയിലൂടെ സംവിധായകൾ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. മതവിശ്വാസങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് വെട്ടിമത്തനിനു തീപിടിക്കുന്ന പോലെയായതിനാൽ ഭാവിയിലുണ്ടായെങ്കാവുന്ന നിയമപരവും സാമൂഹികമായ പ്രതിസ്വയികളെ അതിജീവിക്കാനുള്ള കമാകാരന്റെ ബുദ്ധിപൂർവ്വമുള്ള നീക്കമായിരുന്ന പീകെ എന്ന വ്യത്യസ്ത കമാപാത്രത്തിന്റെ സ്വഷ്ടി. ഭേദമുള്ള കോൺഗ്രസ്സ് മനഷ്യർ മേൽപ്പറഞ്ഞ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതികൾക്ക് അടിമായായതിനാൽ, നമ്മുടെ സംസ്കാരവും വിശ്വാസങ്ങളും ഒന്നം അറിയാത്ത ഒരു നിഷ്കളുകുമാറ്റം മാത്രമേ ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ നിഷ്പക്ഷമായി പ്രതികരിക്കാനാവുകയുള്ളൂ. ആയതിനാൽ ഈ കമാപാത്രത്തിന് ഭേദമുള്ള ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോടൊക്കെ മരിച്ചവരോടൊക്കെയാതൊരു സാദൃശ്യവും തോന്നാതെ വിധത്തിൽ എഴുത്തുകാരൻ കൂടുപിടിച്ചതാക്കുടുംബം, സയൻസ്പിക്കേഷനും! അത് ശരിക്കും എറ്റവും എന്ന തന്നെ പറയാം. ലോജിക്കകൾ മാത്രം ചിന്തിച്ച് സിനിമ കാണുന്നവരെ പോലും



നിശ്ചലരാക്കി എന്നതാണ് അതിന്റെ നേട്വും.

ആമീർ വാൻ അനബ്രമാക്കിയ ഇതിലെ മുഖ്യകമാപാത്രം മനഷ്യനോട് സാദൃശ്യമുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹജീവിയാണ്. കോടാന്തുടി നക്ഷത്രങ്ങളുള്ള ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഭൂമിക്ക സമാനമായ ഒരപാട് ഗ്രഹങ്ങളിലൊക്കെമന്ന് ശാസ്ത്രലോകം അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവയിലോക്കെ മനഷ്യനെ പോലെ ചിന്തിക്കാൻ കഴിവുള്ള ജീവികളും ഉണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഈ നമ്മൾ ചന്ദ്രനിലേക്കും ചൊംഘയിലേക്കുമാകുക പേടകമയക്കനു പോലെ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തും ഇത്തരം ബുദ്ധിയുള്ള ജീവികൾ അനുഗ്രഹങ്ങളെ കുറിച്ച് ശ്രദ്ധിക്കുന്നും നടത്തുന്നും അഭ്യന്തരം മനസ്സിലുണ്ട്. അത്തരത്തിൽ പ്രപഞ്ചത്തിലുണ്ട് സഞ്ചരിച്ച് ശ്രദ്ധിക്കുന്നും നടത്തുന്ന, തുപത്തിലും ഭാവത്തിലും മനഷ്യനെ പോലെ തോന്തിക്കുന്ന ഒരു അനുഗ്രഹജീവി സമകാലീനഭാവിയിൽ നമ്മുടെ ഭൂമിയിലും എത്തുന്നതായാണ് ചിത്രത്തിൽ സകല്ലിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ആ പേടകത്തെ എഴുത്തുകാരൻ കൊണ്ടിരിക്കിയ സ്ഥലമാകട്ടു, നമ്മുടെ ഇന്ത്യയിലും! ചിത്രം തുടങ്ങുന്നത് ഇന്ത്യയാൽ സയൻസിക്കഷൻ ഗൈറ്റപ്പിലാണ്. രാജസ്ഥാനിലെ വിജയനായ മത്ത്രേമികളിൽ ലാൻഡ് ചെയ്യുന്ന ഭീമാകാരമായ സൈയ്യുസ് ഷിപ്പിൽ നിന്നും പുർണ്ണ നശനായി പൂരിച്ച വന്ന ആ ജീവിയുടെ കഴുത്തിൽ ഒരു വിചിത്ര ലോകരൂപം മാല മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളത്. പക്ഷേ അത് പേടകവുമായി ആശയവിനിമയം നടത്താനുള്ള റിമോട്ട് കൺട്രോളാണുന്നത് പിന്നെയാണ് മനസ്സിലാവുന്നത്. സംഗതി എല്ലാ തന്നെയായാലും അയാൾ ഇന്ത്യയിലെ വന്നിരഞ്ഞിയത്, അടിവസ്ത്രം വരെ അടിച്ചോണ്ട് പോകുന്ന തന്നുരുത്രേഷ്മാരുളു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാലുക്കത്തിയ ഉടൻ തന്നെ അയാളുടെ കഴുത്തിലെ മാല പിടിച്ചുപറിക്കപ്പെട്ടുണ്ട്. ഒരു നിമിഷം എന്നൊരു സംഭവിച്ചതെന്നിരാതെ സ്ക്രിപ്ചു പോയ അയാൾ വെക്കാതെ കളഞ്ഞു പുരകേ ഓടിയെക്കിലും തന്റെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന രേഖയിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടു. രേഖയോധ്യമായി നിർക്കുന്ന ചിത്രമാണ് ഈ സിനിമയുടെ പോസ്റ്റർ. അയാൾക്ക് മദ്ദങ്ങിപ്പോകണമെങ്കിൽ ആ റിമോട്ട് ലോകറ്റ് കിട്ടിയേ തീരു. അയാൾ എങ്ങനെയും അത് കണ്ണത്താനുള്ള തത്ത്വപ്പാടിൽ നമ്മുടെ സമൂഹത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായാണ് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

PK കമ പറയുന്നു; ഡാൻസിംഗ് കാറിൽ നിന്നു ദൈവത്തിലേക്ക് പാട്ടിച്ചിരിയുടെ തീർത്ഥമയായ്ക്ക്

രാജസ്ഥാനിൽ വന്നിരഞ്ഞിയ താൻ ഭില്ലിയിൽ വന്നതെങ്ങനെയെന്നും പികെ വിവരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിൽ ആൾക്കാർക്ക് വസ്ത്രം നിർബന്ധമാണെന്നും, സ്ത്രീക്കും പുത്രപ്പെടുന്നും വ്യത്യസ്ഥമായ വസ്ത്രങ്ങളാണ് ശൈലിയുണ്ടെന്നും അയാൾ ആദ്യം മനസ്സിലാക്കി. സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാമെങ്കിൽ ഗാസിജിയുടെ ചിത്രമുള്ള കടലാസുകൾ കൊടുക്കണമെന്നും അയാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഭൂമിയിൽ വസ്ത്രവും പണവും ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ദറപ്പുട സ്ഥലങ്ങളിൽ കിടക്കുന്ന 'ഡാൻസിംഗ് കാറു' കളാണെന്നും അയാൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ രംഗങ്ങൾ എല്ലാവരെയും പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവിടെ ഒഴ്ച കയ്യത്തകേട് കാണിച്ച് ഓടിരക്ഷപ്പെട്ടുന്നതിനിടയിൽ ഒരു നാടോടി സംഘത്തിന്റെ വണിയിടിക്കുകയും, വണിയോടിച്ചിത്രന്നയാൾ (സജായ് ദത്ത്) അയാളെ ആഴ്ചപത്രിയിലെത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരസ്പരബന്ധമില്ലാതെ പെട്ടമാറുന്ന പികെയെ കണ്ണപോൾ ഇടിയുടെ ആഹാരത്തിൽ ഓർമ്മശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കാമെന്ന് ദോഷ്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ലഭ്യവന്നായ ആ നാടോടി പികെയെ ഉപേക്ഷിക്കാതെ തന്റെ ഒപ്പം കൊണ്ടപോകുന്നു. ഭാഷ അറിയാത്തതിനാൽ വണിയിൽ ഒഴ്ച സംസാരഭാഷ മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടി പി.കെ നാടോടിയുടെ കൈയിൽ കയറി പിടിക്കുന്നു. പക്ഷേ നാടോടി തെറ്റിവരിച്ചു. ഓർമ്മശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടപോൾ ആണിനെന്നും പെണ്ണിനെന്നും തിരിച്ചിരിയാൻ പറ്റാതെ ആയിക്കാണമെന്നും അയാൾ കയറുന്നു. ശല്യം സഹിക്കാതെ വന്നപോൾ അയാൾ പികെയെ ഒരു വേദ്യാലയത്തിൽ കൊണ്ടാക്കുന്നു. അവിടെ രാത്രിമുഴുവനെടുത്ത് ആ സ്ത്രീയുടെ മനസ്സിലായിരുന്ന അംഗീകാരിച്ചുക്കുന്നു. അങ്ങനെ ബോജ് പുരി ഭാഷ പിടിക്കിട്ടുന്നു. ഭാഷ പഠിച്ചപോൾ അയാൾ നാടോടിയോട് സംഭവിച്ചതെല്ലാം പറഞ്ഞു. തന്റെ റിമോട്ട് കൺട്രോൾ ഒരു കളഞ്ഞ് തട്ടിപ്പറിച്ചുനും തനിക്കുത് കണ്ടപിടിക്കാമെന്നും പികെ കരഞ്ഞതുകൊണ്ട് പറയുന്നു. അങ്ങനെയാണ് മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സാധനം ദില്ലിയിൽ ആർക്കേക്കിലും വിറ്റിട്ടുണ്ടാക്കാമെന്നും പികെ അറിയുന്നത്.

ദില്ലിയിൽ എത്തിയ പികെ ആദ്യം പോലീസിനോട് പരാതി പറയുന്നു. റിമോട്ട് കൺട്രോൾ എന്ന കെട്ടപോൾ തന്നെ പോലീസുകാരൻ പൂജിക്കുകയും, മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് രാജസ്ഥാനിൽ വച്ചായതിനാൽ അവിടുത്തെ സ്നേഹനിൽ പരാതിപ്പെടാനും പറഞ്ഞ് അയാൾ തടിതപ്പുന്നു. നിരാശനായ പികെ കാണാനുവരോടും റിമോട്ടിനെ കുറിച്ച് ചോദിച്ച നോക്കി. എല്ലായും സഹിക്കുടു അവസ്ഥാം പറഞ്ഞത് ഒരേ വാക്യമാണ് - 'ദൈവത്തിന് മാത്രമേ അറിയു!'. അത് പികെയുടെ മനസ്സിൽ കോളിളക്കം സൂഷിച്ചു. അയാൾ ദൈവത്തെ

ആദ്യം ഒരു കടയിൽ നിന്നും ശേവാൻസ് ചെറിയൊരു പ്രതിമ വാങ്ങി പ്രാർധിക്കുന്നു. പക്ഷേ തന്റെ റിമോട്ട് കൺസാൾ കിട്ടിയില്ല. പ്രതിമയുടെ ബാറ്റി തീർന്നു കാണുമെന്ന് കൂത്തി ബാറ്റി മാറ്റിത്തരുമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് പികെ കടയിൽ വീണ്ടും ചെലുന്നു. പികെയുടെ സംസാരം കേടപ്പോൾ തന്നെ ബോധവില്ലാത്തവനാണുന്നു കൂത്തി അവർ അനുഭവത്തിലേക്കുള്ള വഴികാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. ഒപ്പും കുറേ പുജാസാധനങ്ങൾ തുടെ വാങ്ങിപ്പിക്കുന്നു. അനുഭവത്തിനുകൂടുതൽ കയറി കാണിക്കയുമിട്ട് റിമോട്ടിനായി കൈനടിയപ്പോൾ വീണ്ടും നിരാശ തന്നെ ഫലം. പെപസ് വാങ്ങിച്ചിട്ട് ശേവാൻ ജോലി ചെയ്തില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് പികെ അവിടെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. പക്ഷേ അവിടുന്ന് എല്ലാതും പിടിച്ചു പുറത്താക്കി. പുറത്ത് വന്നപ്പോൾ ഉഭരിയിട്ട് ചെയ്യപ്പും കാണാനില്ല. അടുത്തിനായിരുന്നു പറഞ്ഞു, ഏതെങ്കിലും ഏടുത്തിട്ടോണ്ട് പോകാൻ. അവിടെ പുജിച്ചു വച്ചിരുന്ന മെതിയടികളും ഇടുക്കാണ്ട് അയാൾ പോലീസ് സ്റ്റേഷൻിൽ എത്തി. പെപസ് വാങ്ങിച്ചിട്ട് സാധനം തരാതെ പറ്റിച്ചുനും പറഞ്ഞ് കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനെതിരെയാണ് പരാതി തങ്ങന്തെന്ന് മനസിലാക്കിയ പോലീസുകാരൻ പികെയെ തല്ലുന്നു. പികെയുടെ പോക്കറ്റ് പരിശോധിച്ചപ്പോൾ പഴ്ച കിട്ടി. അതിൽ ഒരു ഡോക്ടുരുടെ വിസ്റ്റിറ്റർ കാർഡ് കണ്ട്. അതോടു കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു പോരായിരുന്നു. ഒരു ഡോക്ടുരു വിന്നുകാരന് വിന്നയാനിതനായി പികെയോട് സംസാരിക്കുന്നു. സാർ കിട്ടിച്ചു ബോധവില്ലാതെ അനുഭവത്തിൽ പോയതാണ് പ്രശ്നമെന്നും പഞ്ചിയിൽ പോയി നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിനോട് പ്രാർമ്മിച്ചാൽ മതിയെന്നും പോലീസുകാരൻ ഉപരേഖിക്കുന്നു. അങ്ങനെ പുജാസാധനങ്ങളും നാളികേരവുമായി പഞ്ചിയിലെത്തുന്നു. കർബാന നടക്കുന്ന ഹാളിലെത്തി കാണിക്കയൻ്തെച്ചു അശ്രതാരയിൽ തേങ്ങയുടയ്ക്കുന്നു. അവിടുന്ന് പുറത്താക്കം നേരും പുരോഹിതമാർ പറഞ്ഞു, നിങ്ങളുടെ ഇത്തരം പാപങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയാണ് ദൈവം കർശിൽ മരിച്ചത്. "ദൈവം മരിച്ചോ? എപ്പോൾ?" എന്ന പികെയുടെ നിഷ്ഠുക്കമായ ചോദ്യം ചിരിയുണ്ടായെന്നുത്തുന്നതാണ്. "2000 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും ദൈവത്തോട് സംസാരിക്കാവുന്നതാണ്" അശ്രതാരയിലെ ക്രിശ്നതന്നു പ്രതിമയിലേക്ക് നോക്കി പുരോഹിതൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. പഞ്ചിയിൽ നിന്നിരഞ്ഞുവോൾ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടഭക്ഷണം ദൈവം ആണുന്നു തെറ്റിബാറിച്ചു രണ്ടുക്കൂപ്പി ദൈവം വാങ്ങിക്കാണ്ട് വഴിതെറ്റി മോസ്തിലേക്ക് നടക്കുന്നു. സംശയം തോന്തിയ ഇന്നും വിശ്വാസികൾ

ആ അനുഭവത്തിൽ നിന്നും പികെ മനസിലാക്കിയത്, ഇവിടെ ജനിക്കുന്നവരെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ പല പല കമ്പനികളിലെ ഉത്പന്നങ്ങളാണുന്നു. പികെ നേരെ ആശുപത്രിയിലേക്ക് വീടുന്നു. ഒരു നവജാത ശിഞ്ചിത്തെന കൈയ്യിലെടുത്ത് പരിശോധിക്കുന്നു. ഈ കണ്ണ ഡോക്ടുരുക്ക് കുട്ടി ഏതു കമ്പനിയുടെ പ്രോഡക്റ്റുണ്ണന് എവിടെയാണ് മാർക്ക് ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന് ചോദിക്കുന്നു. അതോടെ അവിടെ നിന്നും അടിച്ചോടിക്കപ്പെടുന്ന പികെ, നേരെ ചെന്ന കേറുന്നത് ഒരു താൻസ്ന്നാർട്ട് ബസിലാബാണ്. അതിൽ വെള്ള സാരിയുടുത്ത് ദ്രവിതയായി കാണപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീയെ കണ്ണപ്പോൾ അവരുടെ പ്രശ്നം മനസിലാക്കാനായി പികെ അവരുടെ കൈയ്യിൽ കയറിപ്പിടിക്കുന്നു. ഈ കണ്ണ സഹയാത്രക്കാർ

അയാൾ വിതരണം

**ചെയ്യുകയായിരുന്ന നോട്ടീസിൽ
'കാണ്ണാനില്ല' എന്ന്
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇവിടെത്തെ
ദൈവങ്ങളെയാണ് - സാക്ഷാൽ
ശിവനും ഗണപതിയും സരസ്വതിയും
ലക്ഷ്മിയും ദിനമാനം ഒക്കെത്തെനെ!!**

വിധവയുടെ കൈയ്യിൽ കയറിപ്പിച്ചതിന് അയാളെ അടിച്ചിരിക്കുന്നു. ബസിൽ നിന്നിരഞ്ഞുന്നത് കല്യാണം നടക്കുന്ന ഒരു ക്രിസ്തു പള്ളിയുടെ മുന്നിലാണ്. അവിടെ വധുവിന്റെ വെള്ളവസ്ത്രം കണ്ടിട്ട് 'കട്ടിയുടെ ഭർത്താവ് മരിച്ച പോയോ' എന്ന് ചോദിക്കുന്നു. അവരുടെ അടിച്ചിട്ടിയപ്പോൾ വിവാഹത്തിൽ വെള്ളപ്പും, മരണത്തിന് കേരുപ്പമാണുന്നു പികെ ഉറപ്പിക്കുന്നു. സംഗതി ഒന്നാളുടെ ഉറപ്പിക്കാനായി എതിരെ വരകയായിരുന്ന പർദ്ദയണിഞ്ഞു മുന്നും സ്ത്രീകളും കണ്ണ് 'നിങ്ങൾ മരിച്ച പോയോ' എന്ന് ചോദിക്കുന്നു. പെട്ടുന്ന് പുരകിൽ നിന്നും 'ഞാൻ ഇവിടെ ഉണ്ടാണോ' എന്ന് പറഞ്ഞ് അവരുടെ ഭർത്താവ് കടനു വരുന്നു. അങ്ങനെ എല്ലാതും തുടെ ഒരു ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണ് പികെയുടെ രംഗം ചിരിപ്പിക്കകയും ചിന്തിപ്പിക്കകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

സിനിമയുടെ രണ്ടാം പകതിയിൽ കമ ആത്മീയക്കച്ചവടത്തിനെതിരെ തിരിയുന്നത് കാണാം. ദൈവത്തിനെ അനേഷിച്ചു പരാജയപ്പെട്ട പികെ, 'ദൈവത്തെ കാണ്ണമാനില്ല' എന്ന പേരിൽ പോസ്റ്റും നോട്ടീസും അടിച്ചിരിക്കി വിതരണം ചെയ്യുന്നതിൽ തുടങ്ങുന്നു. ഇതിനിടെ ഒരിക്കൽ യാദുശ്വരികമായി ശിവവിന്റെ വേഷം കെട്ടിയ

ങ്ങ ഡാൻസറ കണ്ടപോൾ ദൈവമാണെന്ന് കരതി, അയാൾ ഫോയ്സ്റ്റിൽ കയറിയ തകതിന് അക്കയു കയറി വാതിൽ കൂടിയിട്ട് തന്റെ റിമോട്ട് കൺടോൾ തരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പേടിച്ച പോയ ഡാൻസർ, 'ദൈവമേ രക്ഷിക്കുണ്ടോ' എന്ന പ്രാർധിക്കുന്നു. ഈ കേഴ്ശിവൻ്റെ മുകളിൽ വേരെ ദൈവമാണെന്ന് തെറ്റിയാരിക്കുന്നു. ആ സമയം ഡോർ തല്ലിയുറുന്ന് ഡാൻസർ ശ്രീവൻ്റെ വസ്ത്രത്തിൽ തെങ്ങവിലുടെ ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. പികെ അയാളെ വിടാതെ പിഞ്ഞതുനു. ശ്രീവൻ്റെ ആപം ധരിച്ച ആയാൾ അവസാനം ഓടിയൊളിക്കുന്നത് തപസിജിയുടെ പ്രാർത്ഥനാഹാളിലാണ്. പികെ ഓടിയൊളിക്കുന്നതുവോൾ വേദിയിൽ കാണുന്നത് തന്റെ റിമോട്ട് കൺടോൾ ആണ്. പികെയുടെ റിമോട്ട് കൺടോള്മായി ദില്ലിയിലെത്തിയ കള്ളൻ അത് തപസിജിക്ക് വിൽക്കകയായിരുന്നു.

അയാളുടെ ശ്രീവജിയുടെ ഡാനസ് പൊട്ടി വീണ പുണ്യവസ്തുവാണെന്നും പറഞ്ഞ് വിശ്വാസികളെ പറ്റിക്കകയാണ്. എന്നാൽ റിമോട്ട് കൺടക്കിട്ടിയതിന്റെ സന്ദേഹം അടക്കാനാവാതെ പികെ വേദിയിലേക്ക് കയറിച്ചുപെട്ടു. തന്റെ പ്രാർമ്മന സഫലമായെന്നും താങ്കളുടെ ശ്രീവജി എൻ്റെ ആഗ്രഹം സാധിച്ച തന്നെവെന്നും, അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ തന്നെയുണ്ടെന്നും പികെ വിളിച്ചു പറയുന്നു. കുറച്ചുനേരം മുൻപ് ഫോയ്സ്റ്റിൽ വച്ച് തണ്ണേർ സംസാരിച്ചിരുന്നെന്നും പറഞ്ഞു. നന്ദിപറഞ്ഞ് റിമോട്ട് എടുക്കാനോടുന്നുവോൾ തപസിജിയുടെ അംഗരക്ഷകൾ പികെയെ പിടിച്ച് കെട്ടി വിജനമായ സഫലതയ്ക്കു കൊണ്ടു തള്ളുന്നു.



തപസിജിയെന്ന പൊതുവിലും

ജഗ്ഗവിനും പികെയ്യും ഇപ്പോൾ തപസിജി ഒരു പൊതു ശത്രുവാണ്. പികെയുടെ സഹായത്തോടെ അവർ തന്റെ ചാനലിലും തപസിജിക്കുതിരെ ആശ്രിതമാണെന്നും അഭ്യാസിക്കുന്ന പ്രവചനങ്ങൾ പൊള്ളുയാണെന്നും തെളിയിക്കുന്ന രംഗം എററു രസകരമായാണ് എടുത്തിരിക്കുന്നത്. വിവിധ മതപുരോഗിത്തമായുടെ വേഷം ധരിച്ചുത്തിയ വ്യത്യസ്തമത്തിൽ പെട്ട കുറച്ചു പേരെ തപസിജിയുടെ മുന്നിൽ പികെ അണിന്നിരഞ്ഞു. ഭഗവാനോട് ചോദിച്ച് ഇപ്പറഞ്ഞതവരെ മതമേതനും പറഞ്ഞ തരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അത് കണ്ടപിടിക്കാൻ ഭഗവാനോട് ചോദിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലെന്നും വേഷവിധാനം കണ്ണാൽ തന്നെ ഹിന്ദു, ക്രിസ്ത്യൻ, ഇസ്ലാം, സിവ് തുടങ്ങിയവരെ തനിക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമെന്നും തപസിജി പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അതനുസരിച്ച് തപസിജി പറഞ്ഞതോക്കെ തെറ്റായിരുന്നു. ഹിന്ദുവായി വേഷമിട്ടത് സിവും, ക്രിസ്ത്യനായി വേഷമിട്ടത് മുസൽമാനും, സിവായി വേഷമിട്ടത് ജൈനും, ബുദ്ധസന്ധാസി വേഷമിട്ടത് ക്രിസ്ത്യൻ, പർബ്രഹ്മിനുണ്ടായെന്നതിയത് ഹിന്ദുവായ ജഗ്ഗവുമായിരുന്നു. അതിൽ തന്നെ ഓളം തൊപ്പിയും താടിയും മീശയും കണ്ടിട്ടു ആശ്രിക്കാതെ മതവിശ്വാസം കണ്ടുള്ളു ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തെ വിമർശിക്കുന്നുണ്ട്. തൊപ്പിയും താടിയും മീശയും ഉണ്ടെങ്കിൽ സിവ്, തൊപ്പിയില്ലാതെ മീശയും താടിയുമുള്ളവർ മീശയില്ലാതെ താടി മാത്രം വച്ചു നടക്കുന്നത് മുസൽമാൻ,

ജഗ്ഗവാക്കു തപസിജിക്കുതിരെ പ്രതികരിച്ചത് അവളുടെ അച്ചന് ഇഷ്ടമാകന്നില്ല. അദ്ദേഹം പികെയ്യും ദൈവശാപം ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് ഓർമ്മപ്പെട്ടുന്നുവോൾ പികെയ്യും അടുത്ത തിരിച്ചറിപ്പുണ്ടാകുന്നു. ദൈവത്തെ നാമമ്പാം ഭയക്കുന്നതാണ് ഇത്തരം ആത്മീയനേതാക്കളെയും. ആരാധനാലുജ്ഞങ്ങളെയും സ്വഷ്ടിക്കുന്നതെന്ന് പികെ തെളിയിക്കുന്നു. അവിടെത്തെ കോളേജിനു മുന്നിലെ തന്നെമരത്തിനു കീഴിൽ, അലസമായി തന്നെയിൽ കിടന്നിരുന്ന ഒരു കല്ലിനെ എടുത്ത് പികെ വിഗ്രഹം പോലെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. കുറച്ച ചില്ലറ തുടക്കൾ അതിനു മുന്നിൽ ഇട്ടിട്ട് കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന ക്ഷേമം കല്ലിന്റെ പുരിത് തേയ്ക്കുന്നു. എന്നിട്ട് പറയുന്നു, ഇംഗ്ലീഷ് ഒരു കല്ല് ഒരു ഹാക്കുറി മെഴീനാണ്, ഇവിടെ ഇട്ട നാണയങ്ങൾ ഇനിഷ്യൽ ഇൻവെസ്റ്റ് മെറ്റും, അതിൽ ചാർത്തിയ ക്ഷേമം ഒരുദ്ദോഗികമായ തുടക്കവുമാണ്. പതിനഞ്ചുമിന്നടിനള്ളിൽ നിക്ഷേപം ഇരട്ടിയാക്കുന്നത് പികെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. കോളേജിനു മുന്നിൽ ചായ വിൽക്കുന്നയാളുയും പ്രതിഷ്ഠിച്ച വിഗ്രഹത്തെയും പികെ താരതമ്യം ചെയ്യുന്നു. പരീക്ഷയെഴുതാൻ പോകുന്ന



വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉള്ളിലൂള ദയം അവരെ ആ കല്ലിന് മുന്നിൽ കാണിക്കയർപ്പിക്കാൻ നമസ്കരിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. കുറച്ച നേരം കഴിത്തപ്പോൾ കല്ലിന് മുന്നിൽ ഭക്തയുടെ നിര തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നു. ചായക്കാരൻ കച്ചവടം നടക്കാൻ കസ്റ്റമേഴ്സിന് മുന്നിൽ താഴേങ്കി വരുമ്പോൾ, ഇവിടെ കസ്റ്റമേഴ്സ് സ്വയം താഴേവിണു നമസ്കരിക്കുന്നു.

**നഷ്ടങ്ങൾ കൊണ്ട് വികാരഭരിതമായ ക്ഷേമാർത്ഥി...
തപസ്വിജിയുടെ ദൈവത്തോടുള്ള ആശയവിനിമയം വെറും 'രോജ് നംബർ' ആണെന്ന് തെളിയിച്ച പീകെ, ജനങ്ങളിൽ തിരിച്ചറിവുണ്ടാക്കുന്നതായി കാണാം. അങ്ങനെ ദെലിവിഷൻലൈട പീകെ സ്നാരായി മാറുന്നു. പീകെയ്യ് ജഗ്ഗവിനോട് അഭിയാതെ ഇഷ്ടം തോന്നുന്നതായും കാണിക്കുന്നാണ്. പക്ഷേ അവളുടെ പഴയ കമ മനസിലായപ്പോൾ പീകെ സ്വയം ഒഴിത്തുമാറുന്നു. ക്ഷേമാർത്ഥിൽ തപസ്വിജിയും പീകെയും തമിലുള്ള കീവി ചർച്ചയാണ് ചിത്രിക്കിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിനിടയിൽ പീകെയുടെ നാടോടി സുഹൃത്ത് പഴയ കള്ളുനെ കണ്ണഞ്ഞുകയും അധാരമായി തില്ലിയിലേക്ക് വരുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ നിർബന്ധവശാൽ വന്നിരുങ്കുന്ന നിമിഷം ദെയിനിൽ പൊട്ടിത്തറിയുണ്ടായി കള്ളുനു. നാടോടിയും മരിക്കുന്നതും തെളിവു സർപ്പിക്കാൻ തപസ്വിജിയുടെ ആശക്കാർ തന്നെ ആസുത്രണം ചെയ്താവാം ഈ സ്നേഹനും. പിറ്റേന് ദെലിവിഷൻ ചർച്ചയിൽ തപസ്വിജി സ്വന്തം വശം നൃയീകരിച്ച കൊണ്ട്**

സംസാരിക്കുന്നു. അയാൾ സ്വയം ചർച്ചയെ വഴിതിരിച്ച് ജഗ്ഗവിനോട് വ്യക്തിജീവിതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു. പാകിസ്ഥാൻ പയറു ചതിക്കമെന്ന് താൻ പ്രവചിച്ചത് ശരിയായിത്തന്നില്ലെ എന്നയാൾ ജഗ്ഗവിനോട് ചോദിക്കുന്നു. പീകെയുടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴിഞ്ഞി അവൾ സംഭവിച്ചതോക്കെ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ ധമാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതെന്താണെന്ന് പീകെ ജഗ്ഗവിന് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു. അന്ന് വിവാഹദിവസം പള്ളിയിൽ വച്ച് ജഗ്ഗവിന് കിട്ടിയ കത്ത് ശരിക്കും അവർക്കു തൊടുമുന്നേ വന്നിരുന്നു പെൺകുട്ടിയെ ഉദ്ഘാസിച്ചായിത്തന്നു. അത് കൊണ്ടുകൊടുത്ത കട്ടിക്ക് ആളുമാറിയതാണ്. സംഭവം സത്യമാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ അവർ പാകിസ്ഥാൻ എംബസി വഴി സർപ്പരാസിനോട് ടെലിഫോൺിൽ സംസാരിക്കുന്ന വികാരനിർഭരമായ രംഗും ക്ഷേമാർത്ഥിനെ മനോഹരമാക്കുന്നു. അങ്ങനെ തോൽവി സമ്മതിക്കേണ്ടി വരുന്ന തപസ്വിജിയിൽ നിന്നും റിമോട്ട് കണ്ടോൾ പീകെയ്യ് വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നത് ജഗ്ഗവിന്റെ പിതാവാണ്.

വിമർശനങ്ങളും വിവാദങ്ങളും.

"നിരോധിക്കാൻ കഴിയില്ല; ഇഷ്ടമില്ലാത്തവർ ദയവായി കാണാതിരിക്കുക." പീകെയുടെ പോസ്റ്ററിനെതിരെ സമർപ്പിച്ച ഹർജി തെളിക്കൊണ്ട് പരമോന്നതകോട്ടി പറഞ്ഞ അഭിപ്രായമാണിത്. നിന്നതെയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത് യുവജനത്തെ വഴിതെറിക്കമെന്ന പരാതിയിൽ കോടതി ഇതു തുടർച്ചേരുതു, "നമ്മുടെ സമൂഹം വളരെയധികം പുരോഗമിച്ചതാണ്. യുവാക്കൾക്ക് താമാർമ്മവും പീക്ഷണം വേർത്തിരിച്ചറിയാനെല്ല

കഴിവുണ്ട്. കലാകാരന്മാരുടെ സ്വാത്രത്വം അവരുടെ അവകാശമാണ്. അതിനെ തടയാനാവില്ലെ ചെറിയ കാര്യങ്ങളെ മതപരമായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ പെത്തപ്പീച്ചു കാട്ടാതിരിക്കുക. ആതും ഇക്കാര്യത്തിൽ അധികം വ്യാകലപ്പേഡേണ്ടില്ല."

പീകെയിലെ പല സീറകളും ധാമാസഫിതിക സമൂഹത്തിന് തുടക്കത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ പ്രയാസമുള്ളതാണ്. ഹിന്ദു യുവതിയും ഇസ്ലാം യുവാവും തമിൽ കുസ്തി പദ്ധതിയിൽ വച്ച് വിവാഹം കഴിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്നത്, കാണ്ണാനില്ല എന്ന പേരിൽ ദൈവങ്ങളുടെ ഫോട്ടോ പതിച്ച പോസ്റ്റുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്, പെസ വാങ്ങിച്ചിട്ട് സേവനം ചെയ്യാത്തതിന്റെ പേരിൽ ദൈവത്തിനെന്തിരെ കേസ് കൊടുക്കുന്നത്, അസ്വഭവത്തിൽ പോകുന്നതു പോലെ പുജാദ്വയങ്ങളുമായി പള്ളിയിൽ പോയി തേങ്ങയടിക്കുന്നത്, ദൈവത്തിനു കൊടുക്കാനെന്നും പറഞ്ഞ് ദൈവികപ്പീകളുമായി മോസ്ഔഡിലേക്ക് പോകുന്നത്, ഭക്തജനങ്ങളുടെ തിരക്കിനിടയിൽ ഇഷ്യൂസരൻ എഴുപ്പുത്തിൽ കാണാൻ വേണ്ടി മന്ത്ര മഹിൽമറ്റ് വച്ച് നടക്കുന്നത്, ശ്രീവർണ്ണ വേഷധാരിയായ ആളിനെ തെരവിലുടെ ഓടിക്കുന്നതും, ബെറുമൊത്ത കല്ല് ഇഷ്യൂസരനായി മാറുന്നതെങ്ങനെയെന്നും, അതിലുടെ മുക്കിനും മുലയിലും തലപ്പോകുന്ന ആരാധനാലയങ്ങളെ വിമർശിക്കുക, ആർഥദൈവങ്ങൾ വെറും തട്ടിപ്പുകാർ മാതൃമാണാണ് തുന്നുകാടുന്നതുമാകുക ഈ ചിത്രത്തെ വ്യത്യസ്ഥമാക്കുന്നു.

ഷുട്ടിംഗ് വേളയിൽ തന്നെ അണിയരുവർത്തകർക്ക് കോടതി കയറിയിരുങ്ങേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ ചിത്രത്തിലെ വിവാഹപരമായ പല രംഗങ്ങളും പബ്ലിക്കായി തന്നെ ഷുട്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. സംവിധായകരും ആ ദൈവത്തെ സമ്മതിച്ചു കൊടുത്തെതു തീരു. ശ്രീവർണ്ണ ആപ്പു ധരിച്ചയാർത്തെത്തവിലുടെ ഓട്ടന രംഗം ഷുട്ട് ചെയ്തത് ദില്ലിയിലെ തിരക്കേരിയ മാർക്കറ്റ്‌ലാണ്. അത് കണ്ട് പലതും അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുകാണ് പരാതി നൽകിയിരുന്നു. മാതൃമല്ലെ പീകെയുടെ ആദ്യത്തെ പോസ്റ്റിൽ അമീർവാൻ ഒരു രേഖയോ കൊണ്ട് നശ്ത മറയ്ക്കുന്ന ചിത്രമാണുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. സെലിബ്രിറ്റിക്സർക്കിടയിലും സെസബർലോകത്തും അത് ഏറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടു. വിവാദം കൂടിയായപ്പോൾ രണ്ടാമതൊത്തെ പോസ്റ്റ് തുടർന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതിൽ അമീർവാൻ കോടും പാവാടയും ധരിച്ചു നിൽക്കുന്ന ചിത്രമാണുള്ളത്. ചിത്രം റിലീസിംഗിനെ ചോദ്യം ചെയ്ത് സമർപ്പിച്ച ഹർജജി തള്ളിക്കൊണ്ട് സുലീം കോടതി പ്രബർശനാനുമതി നൽകുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ സംവിധായകരും സ്വന്തം നാടായ മഹാരാഷ്ട്രയിൽ ഈ ചിത്രം നിരോധിച്ചു. ഹിന്ദുദൈവങ്ങളായ ശ്രീവന്നേയും

സംപത്തിയേയുമാകുക പരിഹാസപരമായി ചിത്രീകരിച്ചത് അതിരു പോയെന്നാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ഹിന്ദു ദൈവങ്ങളെ മാതൃമല്ലെ, എല്ലാ മതങ്ങളും ചിത്രം വിമർശിക്കുന്നുണ്ട്. അതേ സമയം ഉത്തർപ്പണശ്രീ സർക്കാർ ഈ ചിത്രത്തിനു വിനോദ നികതി പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കി കൊടുത്തു.

ഈ തരത്തിൽ സിനിമയുടെ വിജയത്തിനും പബ്ലിസിറ്റിക്കും വിവാദങ്ങൾ വൻ തോതിൽ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. 85 കോടി രൂപ മുതൽമുടക്കി നിർമ്മിച്ച ഈ ചിത്രം, ബോക്സോഫീസിൽ നിന്നും വാരിയത് 608 കോടി രൂപയാണ്!! എക്കേൾ എഴിരട്ടി. മാതൃമല്ലെ എറ്റവും കൂടുതൽ കളക്ഷണം ലഭിച്ച ചിത്രവും പീകെ തന്നെ. പൂർണ്ണമായും ഈ കോമഡി എൻ്റർടെയും ആരഞ്ഞെങ്കിലും പല സീറകളും നമ്മുളെ അണിയാതെ ചിന്തപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ദ്രശ്യമാധ്യമങ്ങളിലുടെ വലിയൊരു സാമൂഹിക മാറ്റത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ് പീകെയും. 2012ൽ ഇന്ത്യയിൽ 'ഓ മെ ശോഡ്' എന്ന ബോളിവുഡ് ചിത്രവും ഇതേ തരത്തിലുള്ളതാണ്. അതിൽ പരേശ് റവാൽ അഭിനയിച്ചു മരംപ്പുദൈവങ്ങൾക്കെതിരെ ആഞ്ഞടക്കിക്കുന്ന കാൺഡിലാൽ എന്ന കമാപാത്രം പീകെയെക്കാൾ ശക്തമാണെങ്കിലും, ദൈവവിധുമാർന്ന കൂടുതൽ സാമൂഹ്യ വിമർശനങ്ങൾക്ക് ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ പീകെയും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇസ്ലാം മതത്തെ രണ്ട് കണ്ണിൽ കാണാൻ ശ്രമിക്കുവരാണ് പൊതുവേ നമ്മുടെ സമൂഹം. എന്നാൽ മുസൽമാമായം മരംപ്പുരാണെന്നും, എല്ലാ തരം മാനസിക വികാരങ്ങളും അവർക്കുമെണ്ണും ചിത്രത്തിലുടെ സമാപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. നിർബന്ധവാദത്തിന്റെ തലങ്ങളിലേക്ക് കടന്ന ചെലുന്നെങ്കിലും ഇഷ്യൂസരൻ ഇല്ലെന്ന് പീകെ ഒരിട്ടും പറയുന്നില്ല. സ്നേഹമാണ് പ്രപഞ്ചത്തിലെ എറ്റവും വലിയ മതമന്നാണ് പീകെ നൽകുന്ന സന്ദേശം..

Supercharged!



Aniston Antony
U6

Many might ask you, "What an old CPU fan can do?" While you might be thinking of throwing it away with the junk or perhaps converting it into an USB powered table fan. I would say, it has greater potential than just a table top fancy fan. Perhaps, "we can build a supercharger" with it. You heard it right "a supercharger".

Technically speaking, the working concept of a supercharger is that, it breaths in more air so that you can get more oxygen for combustion. Usually, complicated curved blade turbines are used for this purpose. As of me, size and complexity doesn't matter. And I thought "Why not think simple?" Why can't a simple CPU fan function as a supercharger? Thinking about the conventional CPU fan, it pushes hot air outside the CPU while taking in fresh, cold atmospheric air. When fixing the CPU fan in a vehicle, we can consider connecting the "air outlet" of the fan to the carburetor (where air and fuel mixes).

Can this really happen? Well, I actually pulled this off! It felt like an act of God that pointed me the exact location to bolt down the fan in the vehicle (A Honda Aviator scooter).

What to do with an old CPU fan? Let's make it a supercharger.

The fan's dimension was 8*2*8 cm and there was an exact spot near the air inlet inside the air filter cabinet assembly that can perfectly accommodate the fan. "Time waits for no one" and so I quickly started my work. Bolted the fan in place and provided the required electrical connection. The fan takes a voltage of 12 volts and 0.2 amps of current and runs at 1600 rpm which was quite low compared to a normal supercharger speed of above 10000 rpm. But how much can we expect out of a tiny CPU fan. But this experiment gave me promise, a sparking idea to build something big.

The setup pushed the top speed of my Honda Aviator from 60 kmph to a whopping 75 kmph, which according to me, was much more than what you can ask for. A 25 % increase in speed is more than what you can extract out of a conventional CPU fan.

As I said in the beginning, an old CPU fan has greater potential than becoming an e-Waste or a fancy showpiece. Think big! Think Engineering! Let's change the World!



Soorya K
T6-B

പ്രാഥം

ചീരിക്കൊഞ്ചൽ തൻ മഹമേറ്റിടാതെ
നോക്കുന്നു നിന്നക്കുതുകം
അറിയാതെ ഇമവെട്ടാതെ നീ നോക്കുന്നു
ഈ സുന്ദരജീവിതത്തെ
കാലമേരെ കഴിഞ്ഞാലും നിന്റെ വാക്കുകൾ
സ്ഥാരിക്കും വികൃതികൾ വാഴ്ത്തും
ഒരു മകനായ് മനുഷ്യനായ് നീ ഭൂമിയിൽ വാഴും
ഭൂമികപലനാൾ കരഞ്ഞും
പിറവികൾ ഉൾക്കൊള്ളും
ഒടുവിൽ ഒരു തിരിവെട്ടം തലക്കൽ കത്തുനോൾ
നീ ചെയ്ത പാപങ്ങൾ മരിക്കും
കാലം വാഴ്ത്തും
ജനിപ്പിച്ചമല്ലിൽ
മനസ്സും ശരീരവും മരിക്കും
വിണ്ണും ഒരു പിറവിക്കായ്
ഒരു കുമിളപോൽ മല്ലിന്റെ മാറിൽ ശയിക്കും
വിധി ചിലപ്പോൾ വിണ്ണും മാറിൽ ചുംബിക്കും
വിണ്ണുമൊരു ഉയർത്തുനേരപിനായ്...

Is He Respectable?

**Febin V Thomas
U8**



MS Dhoni has many haters across the globe. It's not a sentence one would write at the start of an article, even if it's written about the worst man on this earth. Such is MS Dhoni. He's one of those persons who is quite unpredictable. He has his own ways in each and everything he does. Whether it's his passion for old bikes (especially Yamaha RD350) to having a leg slip fielder in tests, he has his own ways.

Why is he having haters? Is it a question really worthy of being asked? If he has done something wrong he wouldn't have been part of the XI, let alone be its captain. It's an answer that most of his fans will give. But still why is he criticized? I would like to divide this into two aspects; Dhoni in cricket field and Dhoni in selection. In cricket field he's often criticized for decisions that he take with the batting order, the bowling order, fielding positions etc. Why did Dhoni step out at 5 in the 2011 world cup final? Why did

that particular bowler bowl that particular over when the situation was crucial? Why does he often have a leg slip than not? For me, these are things solely under his discretion and he has every right to do so, because he's the captain of the Indian team and also knows the conditions better than us.

Now Dhoni's role in selection; that's the most important one. In this regard, he's often criticized for leading many of the seniors to retirement. Laxman's retirement just before a test series in which he was supposed to play induced doubts in me. But Dhoni always wanted his team's running between the wickets and fielding to be sharp and I find that as the reason for the seniors deciding to retire. He was criticized for bringing rotation in the team. I say is a way to give chances to new breed of players. Now to the most intriguing factor: Why does he keep silence in the match fixing scandals? Why does he keep himself off from the media more often than not lately? I assume him to be a genius in this regard just as he's in the field. Anything that he say in this regard will only be criticized whether if he says he's not involved. So he's

"When Indian team is chasing and its the final over of the match, look into the eyes of an indian supporter. If you see confidence, then the man at the crease is Mahendra Singh Dhoni"

chosen the best way to keep silent and let the heat settle. This, he has done perfectly.

The main reason, for me, that Dhoni have haters is not Dhoni, but his fans. His fans often give the credit to Dhoni for an Indian win, rather than saying it's a team effort. But he has not even once claimed any credit own his own. If you go through each and every trophy that India has won under his tenure, you can see that Dhoni step back after receiving the cup, handing over to some other player. Also you could spot him at the corner of the champion team's photo every time. Haters, he is due some respect and fans, it's more team effort.

Should Dhoni be respected as a player and a captain?



As a player he's more successful than almost everyone to play the game for India, just because he's a wicket keeper batsman. India has not produced a more effective wicket keeper batsman as of yet. His 13000+ international runs and 651* dismissals behind the wicket speaks volumes of his ability. He's won many matches for India batting with the tail. India v Sri Lanka tri series final held at Port of Spain on July 11, 2013 is one of the best example in this regard. He's known for his unorthodox shots; the helicopter shot, the whiplash flick to name a few. He has a good backhand and can power the shot down the hill at will, just like Ravi Shastri says, "Like a tracer bullet". He is a pretty good innovator in the field too. We have seen him effect run-outs in a special way, flicking the thrown ball to the stumps using the pace of the throw rather than collecting the ball and whipping the bails as wicket keepers often do. He likes perfection and commitment in the field, which he gives. He has also won ICC One-Day Player of the Year 2008, ICC One-Day Player of the Year 2009, ICC Spirit of Cricket Award 2011, LG People's Choice Award 2013.

As a captain he wants his team members to do their best at all times. His captaincy feats are often considered just lucky by some; the move of bringing on Joginder Sharma to bowl the final over of the t20 world cup final of 2007 or giving the ever liberal Ishant Sharma the bowling (or a place in the XI) against England in the Champions Trophy 2013 final or himself stepping up in the batting order in the world cup final 2011. But how much does luck favor someone? Maybe once, twice or thrice? But India has won 97 ODIs (of 174), 25 Tests (Of 60) and 26 T20Is (Of 49) during his captaincy. Since becoming the skipper in 2007 - for ICC World Twenty20, Dhoni has led Team India to 6 ODI tournament titles, 1 T20 and 11 bilateral series successes. Now the most convincing factor to consider Dhoni as the best captain of India; "MSD is the best captain I've played for", said none other than the master of the game, Sachin Tendulkar.

Now dear haters, do you need more convincing fact or you would just say that Sachin is wrong?

You must be kidding if you say that Dhoni have an average of 52.14 (at the time of writing) in ODI's just because he come late at 6 or 7 and remain not out? That is the most negative thing that you can wrongly find in Dhoni. He averages better at no. 3(82.75) and 4(70), but still he comes down the order. Then you'll ask why can't he come up earlier then? He came out earlier in the world cup final of 2011 and you're questioning it here. It's just the attitude that matters. I'm not saying that he's the best wicket keeper or best batsman or best captain. But he's surely best wicket keeper-captain. In ODIs he's a notch high always. In that format I rate him as the best captain ever, maybe after Ricky Ponting? Nope, he's above Ricky too. One reason- Ricky had a complete XI. But MSD's bowlers were more crap than often not.

Above all the reasons to explain why we should respect Dhoni, I would like to sow a thought to your mind. Dhoni is one among the few successful Indian cricketers to have come from a small town. That is a big thing, isn't it? The same



reason we respect Abdul Kalam, Shahrukh Khan, Narendra Modi, Martin Luther King Jr, RajniKant could be said about MSD. He's an inspiration for many. To come from a backward family and to grow up like this it requires guts. Many people hate him because of this (he was poor)? It's not easy in this vast nation to be one of the 11 to represent the nation,

Why does he keep silence in the match fixing scandals? Why does he keep himself off from the media?

especially in cricket. It's a privilege and honor for every player to have represented India in the game. Now leading the team is yet another thing.

Those who wanted his blood just before the world cup (2015) must be stunned by the turn-around of the team in the round-robin pool matches; I credit none other than the captain for this. The captaincy is inspired, the bowling is inspired and the batting is strong. Even the leading cricket news website have said that India is riding on the confident wave of captaincy of MSD. The captain needs an applause. A warm applause, for having taken the team to newer highs, for taking India to no.1 test ranking, for giving us all the ICC awards and so on.

Special thanks to Gokul Rajeev, U8 for helping me with this article. All the stats are as of 08/03/2015

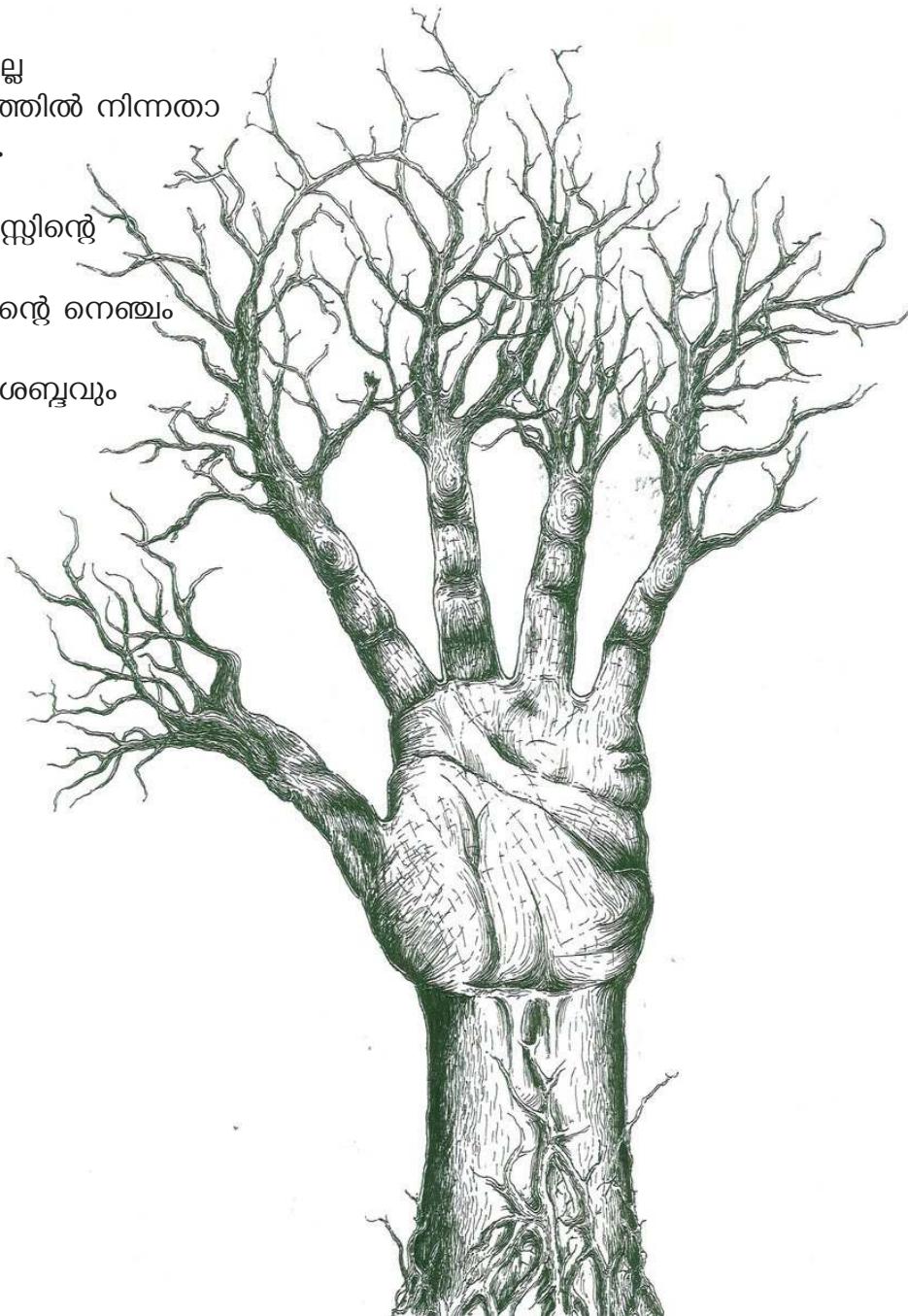
പ്രണയക്കാവാടം

ഇന്നലെ തൊനെൻ്റെ ഉമ്മിതിഭ്രായിൽ
വെള്ളിലാ ചന്തവും കണ്ണിരിക്കേ
ആഴിതൻ ആഴത്തിലേക്കാഴ്ന്നു പോകുന്ന
ആദിത്യനേയും നിനച്ചിരിക്കേ

സന്ധ്യയ്ക്ക് പിന്നാലെ ചൊല്ലാതെയെത്തുന്ന
രാവിന്റെ രാഗവും കേട്ടിരിക്കേ
പെട്ടുന്നു വന്നവർ മുറുത്തു നിന്നു.
പിന്നെൻ നേർക്കു നോക്കി തെല്പാർദ്ദമായി.

നീ നെയ്യുടുക്കുന്ന സ്വഭാത്തി-
പ്ലയ്യുണ്ടാട്ടു ദുരമെന്നോതി മെല്ല
അ സ്വരം കേട്ടു തൊൻ സകൽപ്പത്തിൽ നിന്നതാ
പെട്ടുന്ന് തെട്ടിയുണ്ടനുപോയി.

കുരുപുപോലെയാ ശ്രദ്ധമെൻ മനസ്സിൻ്റെ
സ്വന്നതേതാളം കടന്നുചെന്നു
അന്വരഷാലോ ഭയത്തിനാലോ എൻ്റെ നെഞ്ഞം
വിറയ്യുകയായിരുന്നു
തൊൻ തനേയാണവർ രൂപവും ശ്രദ്ധവും
ചാലിട്ടാരുകുന്ന കണ്ണുനീരും.



Babilu B

P6

Zenith S
T4-B



We had no doubt where to head after the late night CAW setups and pro-shows. We were people who believed in different ideologies people who were split by opinions but there was this two things that unified us, the first one was the CULT-A-WAY and the second "hunger". And there was this two things that unified us, the synonym to hunger "BUHARI".

Wide range of mouth and a roof.

A place popular may call it a local was much more.

We discussed as we patiently attached to cocktail the sugar syrup, ice combination of way to put it.

Once the thirst tummy. There roast and be a sudden will break loose. destiny, that is of activity inner peace, all air. "What's your papers?" ... "Did ever get a job?" ... irrelevant.

There are ride all the way East-Fort in a to have a rupees is the case with middle of the

The thing place is that it's The people, everything... is that point begins for are born and fire. Forever indebted to this place for the bonds it built through these years. The story doesn't end here... in fact the story never ends.

exotic dishes, cocktails that explode in your group of hyperified people under the same

among city dwellers and outsiders alike. One food joint or a cocktail parlor but to us Buhari

topics ranging from elections to movies waited in front of the cranked up shop Buhari for Trivandrum's favorite 'KULUKKI SARBATH'. Lemon slice, and kash-kash(idk what it is), a unique orgasmic proportions would be the right

was quenched it was time to fill our comes the Buhari special mutton steaming hot puttu, there would moment of silence; and then all hell That moment when food meets its something...there is a holocaust happening around but you are at your worries vanishing into thin GPA?"..."So, how many back you get placed?"..."Will you these questions seemed

instances where guys would from Pappanamcode to spark of the moment just 15 worth kulukki. Same guys who wake up in the night...

so special about this always happening. the energy it radiates For many people this where everything them, where ideas thoughts are set on fire. Forever indebted to this place for the bonds it built through these years. The story doesn't end here... in fact the story never ends.

Unified by hunger!

unrealistic optimism



Athul Vasanth

U4



“**അ** നീ ഓൺ മഹേ വീടിന്റെ മുന്നിൽ കൂടിയാ ഓട്ടേത്. ആർത്ത് വിളിച്ചോ സ്ത്. സരസ്വതിന്റെ ഗതികേടിനാ രാരീച്ചൈന കെടേ ചൃത്. എല്ലാ കൊല്ലോം ധനു അടുക്കുമ്പോ ഓന് തൊടങ്ങും പ്രാന്ത്. പിനെ ഇന്ന നാടു മുഴുമൻ ഓടി നടക്കും. അനീ നിന്റെ അച്ചുചുനും തീയുക്കീലെ സതീശന്റെ അച്ചുചുനും കൂടി പിടിച്ചും കുതിരവുട്ടത് കൊണ്ണോയത്. നീട്ടോന്നും ഒരു കാര്യോം ഇല്ല. സീസിൾ പോലെ എല്ലാ കൊല്ലോം തൊടങ്ങും. 2-3 മാസം നിൽക്കും. പിനെ പോകും....”

ഇന്നലെ എന്റെ ഗതികേടിന് ഹരിദാസട്ടൻ എന്റെ വീടിന്റെ മുന്നിലൂടെ ആരെരെയാക്കേണ്ട ചീതെ വിളിച്ചോണ്ട് പോന്ത് കണ്ണു. പന്നുർ സ്കൂളി പരിച്ചിട്ടും ഞാൻ ഇതു വരെ കേൾക്കാത്ത ചീതെകൾ. ഇന്ന കാഴ്ച കണ്ണവരോക്കെ കുശു കുശുത്തോണ്ട് നടന്നു പോവുന്നു. ഇതിന്റെ പെ ചാരുൾ അറിയാനാണ് ഞാൻ അച്ചുമേഖലേ അക്കതു പോയി ചോദിച്ചത്. അനീ ഞാൻ ഹരിദാസേട്ടൻന്റെ അച്ചുനീ രാരീച്ചുക്കിന്റെ അയ്യാർഅച്ചുനീ നല്ലവി രേണ്ടേ ഒക്കെ കമ കേടു. ദുക്കം ഹരിദാസേട്ടൻന്റെ ചേടൻ ദേവദാസേട്ടൻം. തലമുറകളായിട്ട് ഇവർക്ക് പ്രാന്താണ്. മറ്റാനു കൂടിയുണ്ട് തലമുറകളായിട്ട് ഇവർ നല്ല കളളുവാറുകാരുമാണ്. ബാറ്ററി ഇട്ടു വാറുന്നോണ്ഡായിരിക്കാം ഇവരെ ബാറ്ററി ഭ്രാന്സ് നീ വിളിക്കുന്നത്.

ചെറുമലയിലാണ് ഇവരുടെ വീട്. അടുത്ത ടുത്ത 2 വീടുകളിലായിട്ട് ഇവർ സ്വയംപര്യാപ്തമായി ജീവിക്കുന്നു. ഇടക്കിട എക്സെസ് മാമൻമാർ ഇന്ന വഴി പോവാറുണ്ട്. ചിലപ്പോ അവരുടെ കുടെ ഇവരും പോവാറുണ്ട്.

എന്നാലും നല്ലവരായ വാറ്റ് ഉപദോഷത്താ ക്ഷേ പേലയുടെ വരവ് മണത്തറിഞ്ഞ് കൃത്യസമ യത്ത് നമ്മുടെ ബാറ്ററി ഭ്രാന്സിന് വിവരം കൈമാ റാറുണ്ട്. ഇവർ മലയുടെ താഴെ നിന്ന് ടാർസന അനുസ്മരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ചുണ്ടുകൾക്കു ചുറ്റും കൈ വച്ച് ഉച്ചത്തിൽ ഓരിയിട്ടും. വർഷങ്ങളായി തുടരുന്ന രീതിയാണിത്. ഇന്നും മാറാതെ തുടരുന്നു.

എനിക്ക് ഓർമ്മ വച്ചു കാലം തൊട്ട് വിവിധ നിംത്തിലുള്ള ജുബ്രുകളുമിട്ട് salt and pepper

താടിയുമായാണ് ആധ്യനായ സതീശ്രദ്ധനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളത്. മുപ്പുർക്കാരു Boxer വൈവക്കുണ്ട്.

മുപ്പുർ ആ വൈവക്കിൽ പോകുന്നോൾ ഞാനും എൻ്റേ കൂട്ടുകാരുമൊക്കെ എന്നും നോകി നിൽക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. കാരണം ആ, ശരീരവും ഉയരവും ഭൂമഗുമൊക്കെ ആരുദ്ദേയ

ഒരാൾ ഇവയിലേതെങ്കിലും ഉപയോഗിക്കുന്നോൾ സംഭവിക്കുന്നത് എന്തൊന്ത്, എന്തെന്ത് അവിവിശ്വസികമായി ചെറിയൊരു മാറ്റം. തലച്ചോറും ചിന്ത കളും വേഗത കുറയ്ക്കും. ഈ അനുഭവം നമ്മിൽ അടക്കതം ഉള്ളവാക്കും. അപ്പോൾ അതിന്റെ ആഴവും പരപ്പും അവിയാനുള്ള കൊതി എത്രയും പെട്ടെന്ന് ആസക്തി എന്ന നിലയിലേക്ക് മാറ്റും...

ഒന്നാം ശ്രദ്ധ പിടിച്ചു പറ്റുന്നതായിരുന്നു.

ജാതി ഭേദമനേയും ഏവർക്കും സ്വീകാര്യ മായ ഇടമായിരുന്നു ഹരിഭാസേടൻ വീ.ക. ഒരിക്കൽ അവിടുന്ന് വാറ്റിച്ചു് ആത്മാവിന് കുറേ പുകയും വിട്ടോൺ സതീശ്രദ്ധൻ മല ഇരങ്ങുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് പോളിയേയാ വന്ന കാലം തള്ളുന്ന ശ്രീയരേടുൻ കാൽമുട്ടിൽ റബ്ബർ കോപ്പും വച്ചു് മുട്ട് കുത്തി ഇംഗ്ലിഷ്ടിന്ത് വന്നത്. ശ്രീയരേടുൻ എന്തോ ചോദിച്ചപ്പോൾ സതീശ്രദ്ധൻ ഉള്ളിക്കിടന്ന വാറ്റ്, അതിന്റെ ഭാഷ പരിഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവസാനം ചുമ്മാതല്ലോ നീ കൊടിച്ചിപ്പട്ടിയെ പ്ലോലെ എഴുന്നേം ഫെണ്ടേംഗ്രാഫ്റ്റു പേഠവുന്നത്. എന്നും പറിഞ്ഞ വലത് കാൽ വച്ചു് തൊഴിക്കാനായെന്നു. അന്ന് ശ്രീയരേടുൻ കണ്ണ് നിറഞ്ഞത്, അതു മാത്രമല്ല പറ്റഡയം മുറിഞ്ഞ ചോറ വരുന്നതും ഞാൻ കണ്ണു. അയാൾ എന്നോടിടിയെ സംബന്ധിൽ പരിഞ്ഞു നിയിതെ ഓന്നും കേട്ട് വിഷമിക്കണ്ട അവന്നല്ലോക്കിലും മുക്കത്താ ദേശ്യം.

എൻ്റേ നാട്ടിലെ ഏതു കല്യാണമുണ്ടെങ്കിലും അവിടുത്തെ നിര സാന്നിധ്യം. പെണ്ണു കാണലിൽ തുടങ്ങി നാട്ടുകാർക്ക് സ്വിരിയാണി വച്ചു് തീറിക്കുന്നതു വരെ ഇദ്ദേഹമാണ് കല്യാണമേഖലക്കെന്നുറിയല്ലാ പറിഞ്ഞു വരുന്നത്. ഈ കമാപാത്രത്തിന്റെ പേര് മുഹമ്മദ് ഷേഖ്. എന്ന് പറിഞ്ഞ നാട്ടുകാർക്കരിയില്ല. എല്ലാരും മുപ്പുരെ സ്നേഹത്തോടെ ചേക്കുക്കാ എന്ന് വിളിക്കും. വെളുത്ത മുടി, വെളുത്ത താടി, ക്രൂരഭാവം, ഇരുന്നിന്റെ ശബ്ദം. എന്നിക്കു തെ

ഓന്നുന്നു ഇനിയും ഒരു ദശാഖ്യദത്തോളം കാലം വികൃതിപ്പിള്ളാരെ ആഹാരം കഴിപ്പിക്കാൻ ചേക്കുക്കാൻ പേര് തന്നെയായിരിക്കും അമ്മ മാർ പറയുക. എവിടെയെങ്കിലും കല്യാണമുറ പ്പിച്ചുന്നു കേട്ടാൽ അനു തന്ന ചേക്കുക്കാ പണിയുടെങ്ങാം. വലിയ ബാലിൽ ശർക്കരയും നെല്ലും ചോളവും പഴങ്ങളും പിനെ തുരുന്നിച്ചു ഇരുന്നും ഇങ്ങനെയാണ് ചേക്കുക്കാ വാറുന്നത്. ഈ മിശ്രിതം കൃത്യം കല്യാണത്തിന്റെ രണ്ടു നാൾ മുന്നിൽ വാറും. എന്നിട്ട് സമീപത്തെ സകല ആണ്ണങ്ങളും കൂടിയിരുന്ന് രാത്രി അടിക്കും. എന്നിക്ക് തോന്നുന്നു നാട്ടിൽ പണ്ണുമുതലേയുള്ള രാചാരം പോലെ. എന്തിന്? എൻ്റെ അമേമ്പേരും കല്യാണത്തെ ലേന്ന് വാറ്റ് കൊണ്ട് മഴ പെയ്ക്കുത്ത് ചേക്കുകയാണെന്ന് നാട്ടുകാർ ഇന്നും പറയും. അതെ പോലെയാ കല്യാണത്തിന്റെ ദം സ്വിരിയാണി ചെന്ന് പൊട്ടിക്കുന്നത്. അന്ന് ചേക്കുക്കാൻ സ്വിരിയാണിയില്ലാത്ത കല്യാണം ഞങ്ങൾ നിക്കുനിക്കാർക്ക് ചിന്തിക്കാൻ പോലും കഴിയുലായിരുന്നു.

ഇതുവരെയായി മദ്യം തൊട്ടുപോലും നോക്കാത്തവർക്കും, പുകവലിക്കാത്തവർക്കും ഞാൻ പറയാൻ പോവുന്നതെന്നാണെന്ന് മനസിലാവണം എന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും...

ഒരാൾ ഇവയിലേതെങ്കിലും ഉപയോഗിക്കുന്നോൾ സംഭവിക്കുന്നത് എന്തൊന്താൽ എൻ്റേ അവിവിൽ മാനസികമായി അതുവരെയുണ്ടായിരുന്ന നിലയിൽ നിന്ന് ചെറിയോരുമാറ്റം. (സിഗരറാബേജിൽ അൽപ്പെന്നേരെതെക്ക് മദ്യമാബേജിൽ ദിർശാ സമയം) ആ മാറ്റത്തെ കിക്ക് എന്നു പറയും. തലച്ചോറും ചിന്തകളും വേഗത കുറയ്ക്കും. ഈ അനുഭവം നമ്മിൽ അടക്കതം ഉള്ളവക്കും. അപ്പോൾ അതിന്റെ ആഴവും അരിയാനുള്ള കൊതി എത്രയും പെട്ടെന്ന് ആസക്തി എന്ന നിലയിലേക്ക് മാറ്റും. ആസക്തിയെ തോൽപിക്കാൻ പലപ്പോഴും മാനുഷൻ അശക്തതനാണ്. ശരീരവും ആരോഗ്യവും തയ്യാലം നശിക്കപ്പെടാൻ കാരണമാകുന്നു. ക്രമേണ ഓജസ്സും കുറയുന്നു.

UNREALISTIC OPTIMISM

ഒരിക്കൽ എൻ്റേ കൂട്ടുകാരല്ലോ കൂടി



പേരക്കാ ഇടു വാറിയ സാധനം ഒപ്പിച്ചു. അവ നാർ എന്നോ വിളിച്ചു. ഞാൻ മദ്യപിക്കല്ലെല്ലു കിലും അവരുടെ കുടെ പോയിരിക്കാറുണ്ട്. ദേവദാസേട്ടരെ രൈകപുണ്യത്തെപ്പുകഴ്ത്തി കൊണ്ട് അവരത് വായിലോട് കമ്മത്തി.

ഉള്ളിയും അമലും സുട്ടുവുമെല്ലാം അവരുടെ പ്രശ്നയവും സല്ലാപവും കേളികളും മൊക്കെ അണ പെപ വിടാതെ വിവരിക്കാൻ തുടങ്ങി. നമുക്കിൽതിനുള്ള ഭാഗ്യമില്ലകിലും ഇതൊക്കെ കേട്ടിരിക്കാൻ ഒരു സുവാമാൺ ഫേഖാ.....

അതിന്റീടുക്ക് കിട്ടിയ ഒരു ഇടവേള യിൽ ഞാൻ അമലിനോട് ചോദിച്ചു വാറ്റിച്ചു ലിവർ ഫ്യൂസ് ആവുമ്പോൾ. അപ്പോൾ അവൻ ഉള്ളിയെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ട് എന്നോട് പറിഞ്ഞു. “ഓരോ ലബ്യോർഗനി അടിച്ചു പേരായാലേ എന്നേതെന്നിച്ചു പോവുള്ളൂ. ഓൻ നേം കാട്ടിലും എത്രയോ മുന്നെ തൊടങ്ങിതാ...”

അപ്പോൾ അതാണ് എല്ലാരുടേയും ധാരണ. എരോൾ കുട്ടുകാരൻ എന്നോ കാട്ടും എത്രയോ വലിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാനെന്തെ വലിച്ചാലും കുഴപ്പമില്ല. കാരണം അവനേക്കാളും ആരോഗ്യം എന്നിക്കുണ്ടല്ലോ... ഈ ധാരണയെയാണ് ‘unrealistic optimism’ എന്ന പേരിൽ വിളിക്കുന്നത്. ഒരു പക്ഷേ ഈ ഒരു ധാരണ തന്നെയാണ് ഒരുത്തനെ ഒരി കലും തിരിച്ചു വരാൻ സാധിക്കാത്ത വിധം കുടിയനോ പുകവലിയനോ ആക്കി മാറ്റുന്നത്.

ഈ വാറിരോൾ ഒരു ഉപദോക്താവും ദേവദാസിനെയോ ഹരിദാസിനെയോ പറ്റി

ഓർത്തിരുന്നില്ല എന്നതാണ് സത്യം. അവൻ വാറി വിറ്റ് കാശു വാങ്ങുന്നു എന്നല്ലാതെ ഒരി കൽ പോലും അവൻ വാറിയ മദ്യം കുടിച്ചിരുന്നില്ല. അതെന്നും അങ്ങനെ എന്ന് ഒരുത്തനും ചിത്തിച്ചിരുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ചിത്തിക്കാൻ ആ ധാരണ അവനെ സമ്മതിച്ചില്ല.

അന്ന് ശ്രീയരേഖാടുനെ ചാവിടുനോ അങ്ങിയ കാല് ഇന്ന് സതീശൈഥുനെ നടക്കാൻ പോലും അനുവദിക്കുന്നില്ല. അന്ന് പോയ പോക്ക് അയ്യാളുടെ ഇടത്തേ കാലൊടിഞ്ഞു. ദൈവപെക്കടം! വീഞ്ഞും മുന്നും നാലും വട്ടം വീഞ്ഞു. വലത്തേ കാലും ഒടിയും. ഇന്നദേഹം തിന്ന് ആ ആശിത്യമാനുമില്ല. ഒരു സിഗ രീതി വേണ്ടി പലരോടും കൈ നീട്ടുന്നു.

ഒരി കൽ താൻ തനെ വാറിയ ചാരായം കുടിച്ച് ഇങ്ങനെ ചിത്തിച്ചു. “ഇതു വരെ ഒരു കല്പാണം പോലും കഴിച്ചില്ല. കാലനു പോലും വേണ്ടാ. ഞാൻ ജീവിച്ചിട്ട് എന്തുണ്ടാക്കി?” പിറ്റേന് മുണ്ടുപാലാത്തെ കൊപ്പാപുരയ്ക്ക് പിന്നിലെ മാവിൻ കൊന്തിൽ അയാൾ അങ്ങനെ തുടങ്ങി നിന്നു.

മദ്യപാനം നിർത്തണമെന്നുള്ള അട അംബത മോഹമുണ്ടക്കിലും അതിനു സാധിക്കാതെ മണിയൈഞ്ഞെന്ന വിട്ട് ഭാരൂയും കുടിയും പോയി. അന്നയാൾ പതിവു പോലെ കുടിച്ച് ലക്കുകെട്ട് പറിഞ്ഞു. “നമ്മൾ ഇടക്കിടക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഉള്ളിലോട് നോക്കാനാ... ശരിയെത് തെറ്റേതെന്ന് മനസാക്ഷിയോട് ചോദിക്കാനാ..... അതിനു പറ്റില്ലെങ്കിൽ കേൾക്കാം. മരണമണി.....”



Krishna Kumar S S
P6

നിന്മക്കാവ്

തെളിവാന മുറ്റത്ത് താരകൾ വിടരുന്ന-
കുരിരുൾ പടരുന്ന നേരമായാൽ
കാർത്തികേ നീ നൽകുമിത്തിരിവെച്ചതിൽ
സപ്പനങ്ങളേരോ ണാൻ കണ്ടിട്ടുന്നു.
മല്ലികപ്പുവിലെ അല്ലികൾ പോലെ നിൻ
കൂട്ടരുമൊത്തു നീ നിന്നിട്ടുനേബാൾ
കൗതുകമാർന്നാരൻ കല്ലുകളെന്നും -
വില്ലിലേയ്ക്കുയരുന്നു നിനെ നോക്കാൻ.
നിനോടെനിയ്ക്കുള്ള സ്നേഹവായ്പുരായെ-
നിവിടരെയൻ കൂട്ടുകാർ കരുതിയേക്കാം
ചിത്തിരേം ചോതിയും ആതിരേം രോഹിണിം
എന്നോട് പരിഭ്രം കാട്ടിയേക്കാം.
അവരുടെയിടയിലായ് നിന്നുകൊണ്ടങ്ങെന
നിനെ നോക്കും എന്ന ചിന്തയല്ല.....
ചിലവേള പെട്ടു ണാൻ മേലപാളിയിൽ
മുവമൊളിപ്പിക്കുവാനുള്ള കാര്യം.
മൺതുകാലത്തിന്റെ താരമാം നിന്നുട
ഉള്ളവും മണ്ണിലേ തീർത്തതാണോ
ആ മൺതുരുക്കാൻ തുടങ്ങുമോ നീ നിന്റെ
നേരുകൾ എന്നോട് ചൊല്ലിട്ടുമോ.....
മൺതുകാലം കഴിഞ്ഞുള്ള പിൻ വേനലിൽ
തെടി ണാൻ നിനെ പ്രതീക്ഷയോട
വരികില്ല നീയെന്നാറിണ്ടിട്ടു ണാൻ നിന്റെ
വരവിനായ് കൊതിയോടെ കാത്തിരുന്നു.
അറിയുമോ ഇന്നെന്നെല്ലാ ഉള്ളിന്നെല്ലായുള്ളിൽ നീ
സാദ്ധ്യമായ് പുണ്ണിരിക്കുന്നു സത്യം
പറയു നീ കാർത്തികേ നൽകുമോ നീ നിന്റെ
മാനസം പിന്നെയാ പുണ്ണിരിയും...

The Beautiful Mind.

I wake out of sleep all of a sudden due to some disturbing dream, sit up and wonder and wonder with my head held down in my hands about it, a reality check on the scenario of that virtual imaginary. But, then it dawns on me that it was all the play of my subconscious mind.

But, I then asked myself if all the things in life are an illusion or aren't they? What we may think is happening, is that what really happening?

I see something that catches my attention while I pin down this piece of writing. A group of insects with sparkling winglets circling around the tube light in my room. My mind wonders into thought of why they might be doing that. The so called radical in me answers - they like light, that's why silly. But then the skeptic in me wonders how do I know that for sure? Couldn't it have some other explanation?

This one question put up my own mind propels me to think, isn't this the way I look at everything in life? This is how I have accessed situations, people, and relationships. I have always concluded about everything in my life with a single nonpolar view point, never bothered to look at things from a neutral perspective. Makes me feel that I may have made a lot of wrongs.

But, then comes the real question which we all need to find answer to: How do we differentiate between right and wrong. How do we even know what is the right thing to do? We always seem to believe in our wisdom and argue with our conscience that we are making the right move. Then again are we wise enough?

I believe what may appear right for a person may not appear the same way for another. In fact one may find is in total contrast to the other. And there comes our wise mind putting up an argument saying that a lot of people do that, think like that so it should be the right thing to do.

Now, does it mean that if a lot of people believe in one particular thing if it is the right way? Then you should probably ask yourself that all the jihadists, terrorists and insurgents in the world believe in the principle. So does it simply they are right about it? Now you start thinking yes, that's what we should do, "THINK".

In our country we find a large section of population which are meat eaters, which includes me too. We slaughter thousands and or lakhs of animals lives for flesh. Nobody feels guilty about it. Leave alone guilt we don't even feel a thing for them. But, then

I take up a morning newspaper and find that rapist and other culprits roam freely in this great nation of ours. While these culprits walk away freely, innocent beings are slaughtered for no reason what so ever. Protecting our own kind, when they disturb the balance of our lives and cause terror across

Gokul Gopinath

U8



humanity whole slaughtering innocuous being for never harming us. Huh? The irony.

And yet, we brag about our wisdom and I think we are the righteous ones. The species created with all traits to think and evolve and we play with the world in our hands. Pathetic.

Success, for that matter is something we all are obsessed with so that we can't even make out that what is it we really want or if we have achieved enough in life.

How does one know if he/she succeed in life? How does anybody define success? I ask myself if a person can have all the riches and

"The best cure for the body is a quiet mind."

NAPOLEON BONAPARTE

glories in the world and I immediately have the answer that it's a "NO". Should it mean that all of us are unsuccessful or have been failure? Mr. Rattan Tata of the TATA group never married. Now, for not having wife and kids. Would you call Mr. Rattan Tata a failure in life? Well if you do you really to have lot of guts say that. Let me put an interesting thought. Of the many students in a class, the geeks may find scoring a 90+ marks out of 100 as a success. While on the other hand another student who finds the particular subject hard to grasp considers himself successful if he scores the requisite cut off marks in fact, I could tell you the latter would feel on top of the world on accomplishing such a fact. So, when one can't have all the joys and achievements in life, why do we consider the lost opportunities as failures and take up unnecessary mental burden as of dragging chains. It would only be a conundrum of we do that. So if you are Mr. X who is bothered about something Mr. Y has in life then I should tell you that Mr. X need to be bothered because he will surely have something Mr. Y will never have. That's how life's cheeks and balances go'.

The point here is that life is not at all about neither rights and wrongs nor failure and success.

Do you really think that all the competitions, bitter, arcades and laurels you won make you an accomplished person. All the better we think we won, did we really won them?? People who really think that they won everything is that the real victory? No, my friends.

The ultimate battle is life as a whole. We all end up being boxes or ashes someplace. There is no such thing as victory. We are all thinking just to survive, may be for a day more or probably an hour more, that's all.

Be glad for the life you have. Make something cherishable out of it. Everything becomes cherishable when it becomes a memory. Have some good ones because it's A BEAUTIFUL MIND you have there.



Aiswarya Menon
R6

And...

And as usual, it happens
Every time I start to say something
It seems that all the world is screaming out
And accusing me of murder, mercilessly
And all I can do is watch the show, silently
Let everything run over me and be acquainted with
The memories of a zillion bleeding wounds

Like I am the nerveless machine, sans even a vibe of sane feelings
Like I am not the one living my life
I have a hundred things to say, but they remain unsaid
Because, the moment these words slip
There will be a blind mutiny between my heart and soul.

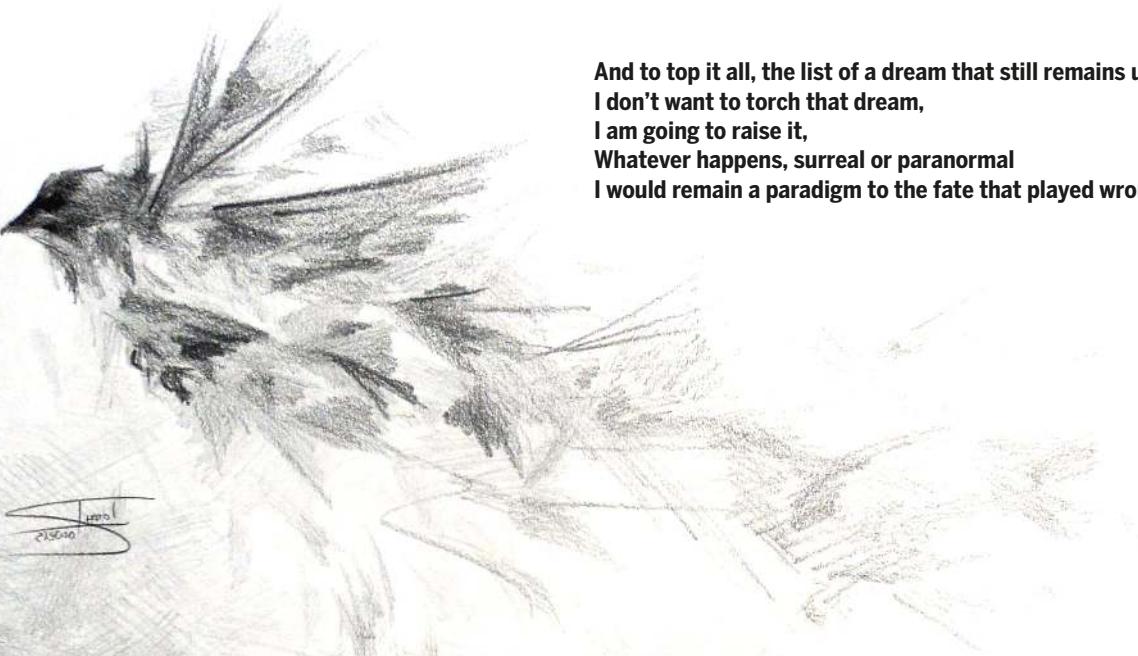
And that would crush my untamed ideas
And surround me in the quicksand of my own agony, vengeance

That it would take forever to place them back in,
By then the life in me would burn out,
The life that was fuelled by the penchant for a dream,
That is waiting to establish its reign over all.
But before it could...

You are killing it, unknowingly, by reiterating the plight of me.
I know what I did and it's not that I don't care, it's just that sometimes...
Tears come faster than light, but a smile slower than death.

I am floundering in that glue of wrath, expectation and ambition
That I don't know when I would lose myself to it
I may fall prey to the snare of hallucination, infatuation, despair...

And to top it all, the list of a dream that still remains untouched,
I don't want to torch that dream,
I am going to raise it,
Whatever happens, surreal or paranormal
I would remain a paradigm to the fate that played wrong.



ഇനിയും

നിലയ്‌ക്കാതെ

Lekshmi N Potti
T6-A

ഇനിയും നിലയ്‌ക്കാതെ
വെടിയൊച്ചയുടെ നിനദം
കാതിൽ മുഴങ്ങേവോ
ചോരയുടെ ഗന്ധം
കാറ്റിൽ പരക്കേവോ.....
മല്ലും വില്ലും
നിശ്വലം കാല്ലുംനട്ട്
ങനും മിണ്ഡാതെ....
വിജനമാം ഇടനാഴികൾ
വിജയകാഹളം മുഴക്കുകയോ..?
ചോരകളെത്തിൽ.....
യമരാജനുലാത്തുനോർ
അക്കവടി സേവിച്ച്
ചെകുത്താൻമാരേ.....
നിങ്ങളെ എന്തുചൊല്ലി വിളിക്കേണ്ടു....
കലിംഗയിലും കുരുക്കേഷ്ഠത്തിലും
വിജയപ്രാസാദമുർപ്പുകിയപ്പോൾ
കാർശിലിൽ, ഹിരോഷിമയിൽ....
നാഗസാക്കിയിൽ നിഷ്ക്രിയം...
സോക്കി നിന്നപ്പോൾ
വീണ്ടും....
നിലയ്‌ക്കാതെ...
ചോരപ്പും.... കരകവിജ്ഞാഫുകവേ.....
കരുണയെത്തന്നിയാത്ത
കാപാലികമാർ നിറയൊച്ച്
പൊൻകിടാങ്ങളേ.....
നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി.....
ശ്രാദ്ധം വയ്ക്കാൻ.....
എനിക്കുവാക്കുകളില്ല
എന്തു ശാന്തിമന്ത്രം ഞാൻ ചൊല്ലേണ്ടു?
മാപ്പു! ഒരായിരം മാപ്പു !

He waited...
for decades and centuries together,
just to see her,
to touch her pale skin,
to caress her blonde hair.

He whispered to the seas
pulling those tides, to listen
how he adores her.
He confessed to the cliffs
how he loathed her absence
(hardly ever in her presence).
He sang songs of merry
visualising her -
the picture of whom
remained just his imagination,
and never his memory.
"Enchanting is she, like none ever is or was...
So bright is she, like your eyes won't hold her beauty..."
- aloud he sang.

His tired eyes never closed,
as his tireless heart woke them up
yelling, 'they're to close
only at her brightness'.
And then,
the stars screamed
while hiding themselves,
"Here she comes!.."

The dark sky was then lit up.
With all the sensuous colours of beauty,
she ascended from that distant cliff,
where he confessed before.
Those culprits hid her face,
letting none relish her beauty.
His eyes searched for her
with all the pace it could,
begging everything to clear his vision.
But, the Winds played villainy (again)
pricking his eyes,
dragging him away - slowly,
but so intensely
that he couldn't even turn back
to see her, to touch her, to caress her.
His eyes could only
but, pour drops condensed
with the pain of his soul.
Skies then wore a bright veil
hiding those tears,
so intense - they were,
lightening even in the bright.

When she reached where he stood,
he growled,
with a voice so soft.
He was taken, so ruthlessly then,
away to the distant horizon,

Viju Sudhi
T6-B



AWAIT

from where he couldn't escape
until she leaves.

He couldn't see her, touch her, caress her!

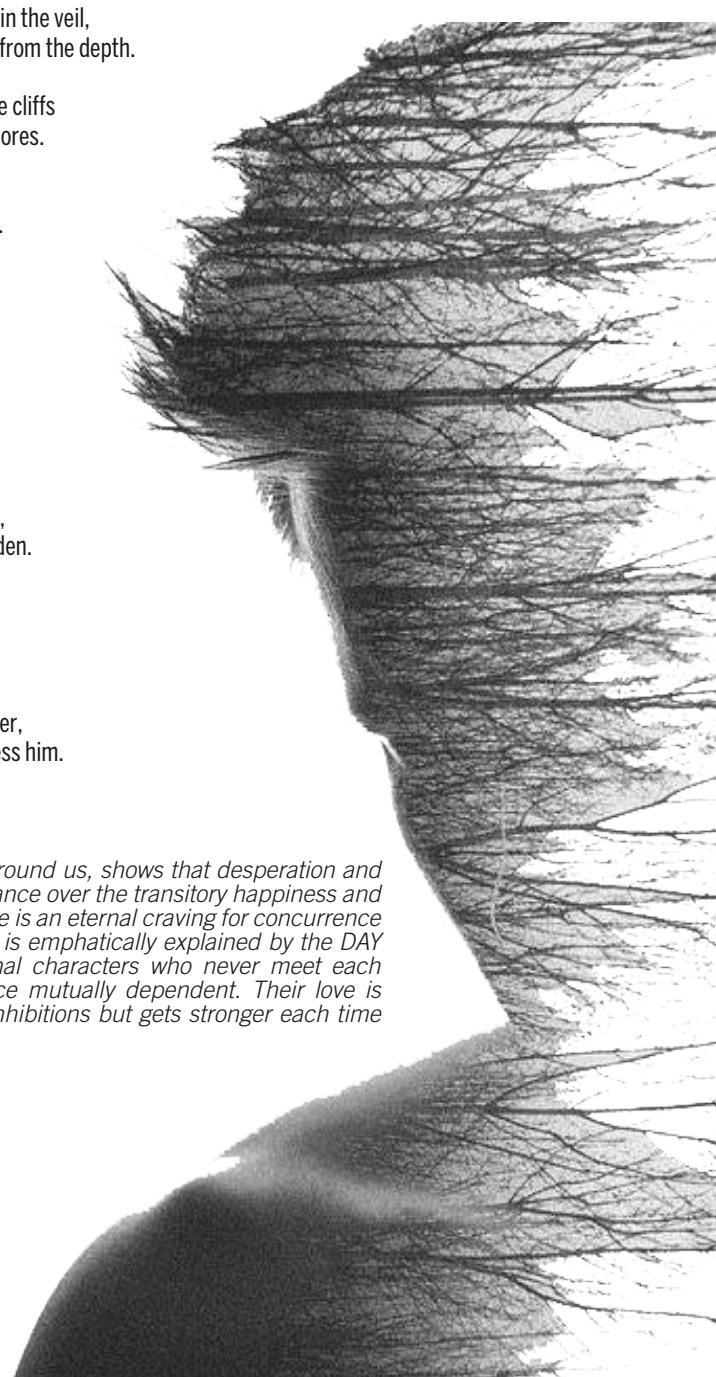
Like every single time,
She could see those bright lights in the veil,
and could hear those soft growls from the depth.
Like every single time,
She heard her name echoed in the cliffs
and saw her face drawn on the shores.

With a sigh, she thought,
coming this early was never easy.
Yet she did so, in the hope
of meeting that beloved of hers
who gift her songs and pictures.
She did so, in the hope
of him sharing her glimpse,
touching her skin,
and caressing her hair.

Intensifying her brightness,
she set out to search her beloved,
unknowingly of where he has hidden.

Yes,
even did she wait,
for decades and centuries together,
to see him, touch him and to caress him.

Sometimes, the inanimate around us, shows that desperation and bereavement find predominance over the transitory happiness and belonging we relish. But there is an eternal craving for concurrence at the same time. This irony is emphatically explained by the DAY and the NIGHT - two eternal characters who never meet each other but find their existence mutually dependent. Their love is undeterred by any natural inhibitions but gets stronger each time they part.





Arjun M A
P6

ക്രൈ യാത്രാവിവരങ്ങൾ

ഒന്ന് തീരനോൾ അടുത്തത് ഇടങ്ങുന്നു. യാത്രകൾ അംഗങ്ങളെന്നാണ്. ഒരു മറ്റുപ്പൻ ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലെക്കിലും ഒരു സംഘത്തോടൊപ്പം യാത്ര ചെയ്യുണ്ട്. ആ നല്ല നിമിഷങ്ങളുടെ വിലു ചെറുതല്ല. ഒരിക്കൽ, ജീവിതസാധ്യാഹനത്തിൽ, ഇന്തി ഒന്നം ചെയ്യാൻ ബാക്കി ഇല്ലയെന്ന ആലസ്യത്തിൽ ആ ചാൽക്കണ്ണരയിൽ കിടക്കോൾ, ഭ്രതകാലം തന്ന നല്ല നിമിഷങ്ങളേ നമ്മക് കൂട്ടണ്ണാണു. ജീവിതം തന്നെ യാത്രയല്ലോ... അനന്തമായ യാത്ര.

63 ദശാശരി ബി.എക്സിബൂർഡിഷൻ അഞ്ചാം സെസമൺസ്റ്റിനെ ഏറെ സ്കൂൾപിക്കുന്നു. അവിടെയാണ് നമ്മൾ കാത്തിരിക്കുന്ന എറ്റവും വിദ്യാർത്ഥികൾ ആഗ്രഹിച്ചുവരുന്നത്!

ഒരു പ്രാധാന്യക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾ ആഗ്രഹിച്ചുവരുന്നത് എന്നാൽ പ്രായാർഥിക പോയത്. പതിമൂന്ന് ദിവസം കൊണ്ട് ആറായിരത്തിലേറെ കിലോമീറ്റർ എഴുപാത്രം പോർ യാത്ര ചെയ്യുന്നും വ്യത്യസ്തവും ആമോദകരവുമായ അനഭവങ്ങൾ സന്ദർഭിയ്ക്കുന്ന കഴിഞ്ഞു.

ആ യാത്ര വിവരിക്കാൻ പേരുകളുടെ ഓർമ്മകളുടെ ഒരു വേലിയേറ്റുമാണ് മനസിൽ. 13 ദിവസം 6600 കിലീ സഖ്കരിക്കുന്നത് ഒരു രസമാണക്കിൽ ആത് ഏറെ സ്കൂൾപിക്കുന്ന സൗഹ്യത്തുകളോടൊപ്പുമാണക്കിലോ! തെനിനം മധ്യം നൽകുന്ന ഓർമ്മകൾ... ആത് സുനിശ്ചിതമായിരുന്നു ആ യാത്രയ്ക്കുന്നോൾ.

അതും പത്തിന് തിങ്കോണം.

മലയാളികൾ തിങ്കോണം കാത്തിരുന്നപ്പോൾ ഒരു കാത്തിരിക്കുന്നത് സെപ്റ്റംബർ 9 എന്ന ദിവസം വരാനായിരുന്നു. തിങ്കുന്നപൂരം സെസ്റ്റൽ റായിൽവേ സ്കൂൾപിൽ നിന്നും ഉച്ചള്ള് നിസാമുദ്ദീൻ എക്സ്പ്രസ്സിൽ ഓടിക്കയെറുന്നോൾ മനസ്സിലും ശരിരത്തിലും ആവേശം നിറഞ്ഞ തുള്ളുവിഡിയും. ഒബ്ദേര ദിവസത്തെ ദേയിൻ യാത്ര. സ്വാതന്ത്ര്യം സിരകളിൽ തിളച്ചോഴക്കുന്ന സുരക്ഷ ഒരു കാത്തിരിക്കുന്നതു നിർബന്ധമായിരുന്നു. കൂസിലെ മുന്നു പെണ്ണക്കട്ടികളുടെയും സുരക്ഷ ഒരു കാത്തിരിക്കുന്നതു കടമയായിരുന്നു. ദേയിനിൽ ചീട്ട് കളിച്ചും ചർച്ചകൾ ചെയ്യും സമയം കടന്ന പോയി.

കേരളം വിട്ട് തീവണ്ടി പായുന്നോൾ പ്രതീക്ഷിച്ച പോലെ ഹിജാക്കൾ ഒരു കാത്തിരിയിൽ ആടുത്തെത്തി. പലതു പേടിയോടെ അവരെ കണ്ട് ഓണ്ടുമാറി. പത്തുത്തുപ നീട്ടിയാൽ അതുമായി അടുത്ത കമ്പാർട്ട് മെന്റ്സിലേയ്ക്ക് പോകുന്ന തിങ്കപ്പറവകാരികളായ ഒരു പറ്റം മരംപുറം. അടിച്ചുമർത്തൽ ഒരുപക്ഷ ഇന്ത്യയിൽ

"കരളിയാൻ ബെട്ടിററിക്കരപ്പ് കൈയുകൾ. പ്രാജ്ഞവാദി കൂർത്ത വ്യക്തമാക്കന്നത് രാജഭരണത്തിലെ അടിച്ചമർത്തലുകളാണ്. അടിച്ചമർത്തലിൽ നിന്റെക്കാക്കന നിരാശയിൽ നിന്റെ പ്രതിഷ്ഠയുണ്ടാക്കന്നത്. താഴ് മഹിലയെ പുർണ്ണത സർവ്വിക്കാൻ ശ്രദ്ധി തുരന്ന അഖണ്ടാതമായ വിള്ളലിലൂടെ ചോതനത് മഴവെള്ളമല്ല, ചോരത്തുള്ളികളാണെന്നു തോനിപ്പായി."

എറുവും കൂടുതൽ അനഭവിക്കുന്നതവരായിരിക്കും. രണ്ട് പകലും രാവും കടന്ന പോയി. മുന്നാം നിവസം വൈക്കിട്ട് ആഗ്ര CANTONMENT ദെയിൽവേ സ്റ്റോഷനിൽ നൈംഗൾ വന്നിരുന്നു. നൈംഗൾക്ക് ധാരു ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞു വെച്ചിരുന്ന ബന്ധുകൾ വന്ന കിടപ്പിലായിരുന്നു. ആഗ്രയിൽ എത്തിയത് താജ്മഹലം ആഗ്രഹോർട്ട് സനദ്ദിക്കുവാനായിരുന്നു. ദെയിൽവേ സ്റ്റോഷനിൽ നിന്നും ഹോട്ടലിൽ ചെന്ന കയറി തിരക്കിട്ടാതെ കളിയും പാസ്സാക്കി നൈംഗൾ തിരിച്ചു. അന്നും പ്രശ്നങ്ങൾക്കു സ്ഥാരകമായ ആ ഫോകാത്രതം ദർശിക്കാൻ. നൈംഗൾ താമസിക്കുന്ന ഹോട്ടലിൽനിന്നും അധികം ദുരൈല്ലായിരുന്ന താജ്മഹൽ. പാർക്കിംഗ് ഏറിയയിൽ നിന്നും താജ്മഹൽ കവാടം വരെ പോകാൻ ഇലക്ട്രിക് കാറുകളും റിക്ഷകളും ഒടക്കത്തെ പൂട്ടിയ വണികളുണ്ട്. നൈംഗൾ ഒടക്കവണിയിലാണ് ധാരു ചെയ്തത്. നല്ലാരനവോ ആയിരുന്ന ടുക്കപ്പറമ്പുന്നതെ ആ ധാരു.

ഷാജഹാൻ തരുതു പതിമുന്നാം ഭാര്യയോടുള്ള അന്നും പ്രേമത്തിൽ പ്രിയതമയ്ക്കു വെള്ളുകളിൽ ശവകടിരു പണിയിച്ചപ്പോൾ ഫോകം അതിശയിച്ചു. വെള്ളത്തെ മാർബിൾ കല്ലിൽ തീർത്ത കടിരുവും സൂപ്പങ്ങളും നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുൻപുള്ള വാസ്തവിച്ചയുടെ അതിലാവുകതും വിളിച്ചൊതി. വല്ലാതെ ശാന്തമാനിവിട. താജ്മഹലിനു മുകളിൽ വട്ടമിടനു കാക്കുകളും പത്രങ്ങളും ഒരുപോക്കു ആ ശാന്തതയ്ക്ക് മുകുക്കുന്നതിന്റെ ചരായ പടർത്തുന്നു.

കത്തിയാൽ വെട്ടിററിക്കപ്പെട്ട കൈയുകൾ ഓർമ്മ വന്നപ്പോൾ എന്തോ, മനസ്സിലെയും വെറുപ്പ്. ഷാജഹാൻ കൂർത്ത വ്യക്തമാക്കുന്നത് രാജഭരണത്തിന്റെ അടിച്ചമർത്തലുകളാണ്. അടിച്ചമർത്തലിൽ നിന്റെക്കാക്കന നിരാശയിൽ നിന്റെ പ്രതിഷ്ഠയുണ്ടാക്കുന്നത്. താജ്മഹലിന്റെ പുർണ്ണത നശിപ്പിക്കാൻ ശില്പി തുരന്ന അഖണ്ടാതമായ വിള്ളലിലൂടെ ചോതനത് മഴവെള്ളമല്ല, ചോരത്തുള്ളികളാണെന്നു തോനിപ്പുണ്ടു. താഴ് മഹലിന്റെ സൗന്ദര്യവും ശാന്തതയും ആസ്വദിക്കുവോൾ മുരിച്ചു മാറ്റിയ കൈകളുള്ള ശില്പിയുടെ വേദന തുടി നാം മനസ്സിലാക്കുന്നും.

നേരമിത്തടിയപ്പോൾ തിരികെ ഹോട്ടലിലേയ്ക്ക് പോയി. തെരുവിലെ തട്ടകയിൽ നിന്റും

പേരറയാതെ നൂലിൽസും കഴിച്ച് ആഗ്ര തെരുവിൽ ആവോളം അലങ്കു തിരിക്കു തിരിച്ച് മുറിയിൽ പോകുവോൾ ഒരു ജമാനിനാശേലാഷം പ്ലാൻ ചെയ്തിരുന്നു.

ആഗ്രഹോർട്ട്

ബന്ധുകളിൽ കയറി നേരെ ആഗ്ര ഹോർട്ടിലേയ്ക്ക് പോകുവോൾ തികയാതെ ഉറക്കത്തിന്റെ വാടൽ ഉണ്ടായിരുന്നുകിലും തലേ ദിവസതെത ആസേലാഷങ്ങൾ മുഖത്ത് പുണിരി വിടർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആഗ്ര ഹോർട്ട് മരുപ്പു വിസ്തയമാണ്. ഹോർട്ടിന്റെ മുന്നിലെവാന ഭാഗം മാത്രമാണ് കാഴ്കകാർക്കായി തുറന്ന തന്നിക്കുന്നത്. മറ്റ് ഭാഗങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ആർമിയുടെ കീഴിലായാതിനാൽ സനദ്ദിക്കുന്ന സാധ്യമല്ല.

അക്സബർ ജീർണ്ണയിൽ നിന്നും പട്ടത്തുയർത്തിയ പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കെട്ടിടം. മുഗ്ഗളാതുടെ വാസ്തവിച്ചു ആസ്വദിക്കാൻ നല്ലായ സ്ഥാരകമാണ് ആഗ്ര ഹോർട്ട്. ഒരാറശേഖാവ് ഷാജഹാനു തടവിലാക്കിയ തടവി കണ്ണപ്പോൾ കർമ്മഹലം സത്യമാണെന്നു മനസ്സിൽ തോനിപ്പുണ്ടു. ആഗ്ര ഹോർട്ടിലെ തരുതു തടവിയിലെ ജാലകത്തിലൂടെ താഴ് മഹലിനെ കണ്ട് ഓർമകളിൽ ജീവിച്ച് മരിച്ചു മുഗൾ ചക്രവർത്തിക്കൊയ്യു സലാം പറഞ്ഞു അവിടെ നിന്നും നൈംഗൾ ഇരിക്കുന്നു. ഇനി ധാരു തലസ്ഥാന നഗരിയിലേയ്ക്ക്.

ആഗ്രയിൽ നിന്നും ഡൽഹിയിലേയ്ക്ക് 210 കിലോമീറ്റർ. യമുനാ എക്സ്പ്രസ് ഹൈവേ. 165 കിലോമീറ്റർ മുകളിൽ നിന്റെ നിംഫോട്ടിക്കുടം ആറുവരിപ്പും. 85-90 കിലോമീറ്റർ ശരാശരി വേഗത്തിൽ നൈംഗളുടെ ബന്ധുകൾ പാണ്ടപ്പോൾ ഇടയ്ക്കു തീപ്പുനു കണക്കു നൈംഗളെ പിന്തുള്ളി മറ്റു വാഹനങ്ങൾ കടന്ന പോകുന്നാണെന്നുണ്ടു.

ഡൽഹിയിൽ വിശ്രമം ഇല്ലാതെ നൈംഗൾ ദീഡ് ഹോർട്ട് കാബാനാണ് പോയത്. ഷാജഹാൻ തരുതു തലസ്ഥാനമായ ഷാജഹാനാബാദിനു ചുറ്റും നിർമ്മിച്ച ഇന്നു പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കോട്ടയിലാണ് ഒന്നാം സ്വാത്രത്യേ സമരം വരെയും മുഗൾ രാജ കടംബം

താമസിച്ചിരുന്നത് . കാഴ്ചയിൽ ആറു പ്രോർട്ടിനോട് സാമ്യമുള്ള ഇവിടം രാഷ്ട്രീയപരമായി എററു പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു സൗരക്യമാണ്. അന്ന് രാത്രി വൈക്കംവരെ ഓൾഡ് ഡയൽഹിയിൽ കിരങ്ങി നടന്ന് വുൽഫി എന്ന ഒരു പാലുത്തപനം ഞങ്ങൾആസുഭിച്ചകൾച്ചു. ഭാഷയറിയാത്തസ്ഥലത്ത് തുടി മലയാളം ഉറക്കെ സംസാരിച്ച ഞങ്ങൾ നഗരം ചുറ്റിക്കണ്ട്. അന്നത്തെ രാത്രി നെന്നിറ്റാളിലേഴ്ത്. നന്നായൊന്നരിങ്ങാണ് എന്ന് മാത്രം ചിന്തിച്ചു ബന്ധിൽ കയറി. 12 മണിയോട് തുടി ബന്ധ് പൂർപ്പട്ട് ഉത്തരാവണ്ണിലെ മനോഹാരിതയിലേഴ്ത്.

നെന്നിറ്റാൾ

ഡയൽഹിയിൽ നിന്നും 290 കിലോമീറ്റർ യാത്ര ചെയ്യുന്ന ഉത്തരാവണ്ണിലെ സുന്ദര ഭൂമിയിലെ ഏതുവിചേരിച്ചു ചേരുന്നു. നെന്നിറ്റാൾ ഒരു രത്നമാണ്. ഫീമാലയമെന്ന സ്വർണ്ണപൂർണ്ണതയിൽ പതിച്ച രത്നം. നാലു മാത്രമുള്ള ഈ പ്രദേശത്ത് എന്നാണിതു പ്രത്യേകത എന്ന് ഞാൻ ചിന്തിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടുതൽ കാറ്റിനും വെയിലിനും പുല്ലിനും പത്രവിനും മനഷ്യനും വരെ പ്രത്യേകക്കളുണ്ടെന്ന പിന്നീട് മനസിലായി. രാവിലെ ഞങ്ങൾ കുച്ച പേര്, ഒരു ചായ കിട്ടമോ എന്നറിയാൻ പുറത്തോട്ടിരുന്നു. അധികം മുരത്തല്ലാതെ ഒരു ചായക്കുടുത്തു ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. പുതിനു ഇട്ട് ഒരു പ്രത്യേകത തരം ചായ. ഇതുയും സ്വാദുള്ള മറ്റാണും അതുവരെ കഴിച്ചിട്ടില്ല.

ഓരോരോ താകങ്ങളായി സന്ദർശിച്ചിട്ടും ഞങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞിരായില്ല. പ്രകൃതി ഞങ്ങളെ തുടക്കൽ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. നാഡി മുറിച്ചുകുടക്കൽ, ഭേക്കിംഗ് മുതലായ സാഹസങ്ങൾ ആസുഭിക്കാൻ സാധിച്ചു. ശാന്തതയാണ് അവിടെ ഞാൻ എറ്റവും തുടക്കൽ ഇഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത്. നുഡച്ചു പോലും ഇളവുയിൽ മാത്രമടിക്കുന്ന പച്ചപ്പിൽ ഒരിള്ളം കാറ്റു ലക്കില്ലാതെ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞപ്പോൾ മനസ്സിനെ കളിരണ്ടിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ നിന്നെത്തുപോണും. വിനുതയിൽ നോക്കി മനസ്സിലുള്ളത് വിളിച്ചു തുറിയപ്പോൾ അകകലെ അതിരെ മാറ്റും കുറ്റി. സുർഘ സ്പർഖം കാണാനു മുഖം നേരുന്നും പതിനേഴക്കാരനാക്കുന്ന പ്രക്രിയം ചെയ്യിയിൽ മുങ്ങി നീനിയപ്പോൾ രണ്ടും ദിവസം കടന്ന പോയതിനെത്തിലി.

നെന്നി താകം...അതാണ് അവിടുത്തെ

താകങ്ങളിൽ എറ്റവും മനോഹരം. താകത്തിൽ പെടൽ ബോട്ടിൽ കയറാൻ കാട്ടിയ ആവേശം അത് ചവിട്ടാൻ ഉണ്ടായില്ല.

ആ താകത്തിരെ നടക്ക് ബോട്ട് നിർത്തിയിട്ടും വിനുമിക്കുന്നോൾ ഞങ്ങൾ മനസിലാക്കി. ഇത് പകരം വെള്ളാനില്ലാത്ത അന്ത്രത്തിയാണ്. പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റാതെ സന്തോഷമാണ്. രണ്ടാം ദിവസം തിരിച്ചു ഡയൽഹിയിലേഴ്ത്ത് പോകുന്നോൾ മനസ്സിനിരുത്ത് നെന്നിറ്റാൾ എന്ന സുന്ദരി ആയിരുന്നു. അടുത്ത ദിവസം നൃഡയിൽഹിയിലെ കാഴ്ചകൾ കാണാനാണ് ഞങ്ങൾക്കു പോയത്. രാജ്യാലക്ട്രം ബിൽഡിംഗിൽഡാം ഇന്ത്യ ഗേറ്റം അങ്ങനെ ഒപ്പാട്ട് കാഴ്ചകൾക്കും കണ്ട് ഷോപ്പിംഗ് കൊംബാധികാരിയിൽ ഡയൽഹിയിലേഴ്ത്ത് ഞങ്ങൾ നരസ്തിയാണ്. പിറ്റേനു ഉച്ചള്ള് ഗോവയിലേഴ്ത്ത് ദെയിൻ കയറിയ ഞങ്ങൾ ഉറക്കം ക്ഷീണം മുഴുവൻ ദെയിനിൽ ഉറങ്ങി തീർത്തു.

ഗോവ

കേട്ടിരിക്കുന്ന ഗോവയല്ല ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചത്. പകൽ ഇൻഡിസ്റ്റ്രിയൽ വിസിറൂകൾ വിജ്ഞാനപ്രദമായി ചിലവഴിച്ചു രാത്രികൾ ആലോഷമാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു ഗോവയിലെത്തിയ ഞങ്ങളെ കാത്തിരുന്നത് മശയായിരുന്നു. തോര്ക്കാൻ മനസ്സില്ലാതെ ഞങ്ങൾ മശയെ മറന്നു ഗോവൻ തീരങ്ങൾ തഴക്കി നടന്നു. ഗോവയുടെ കാറ്റിനു പോലും ലഹരി ഉണ്ടെന്ന് തോന്തിപ്പേശിയി. രാത്രി രണ്ടു മണി വരെ ഗോവ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു. ആലോഷത്തിരെയും മദ്യത്തിരെയും ലഹരിയിൽ മതിമിന്നുകളും പലതാൽക്കൂടുകൾക്കും പാക്കശ എനിക്കെന്നോ... ഗോവ അതു ആസുബുക്കരമായി തോന്തിപ്പേശി. രണ്ടും ദിവസം ഗോവയിൽ ചിലവഴിച്ചു തിരിച്ചു നാടിലേക്കുള്ള ദെയിൻ കയറുന്നോൾ മനസ്സിലെ വിഷമിച്ചുകൂടിയാണു യാത്രയുടെ അവസാന നിമിഷങ്ങൾ ആലോഷിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ കുചുകെടി. രാത്രിയിൽ ഇടക്കിരെ വൻ മതിലിനങ്ങളിൽ ഒരുങ്ങിക്കൂടുന്നോൾ തീവണ്ടിയുടെ ചുള്ളം വിളിക്കുകയേ, എത്തോ വിഷാദമായിരുന്നു മനസിൽ. ആ നല്ല ദിവസങ്ങൾ, ആ രാത്രികൾ, ആ പകലുകൾ, ഒരു തിരെയീലു എന്ന പോലെ തെളിയുന്നോൾ ഒരു പുണിരി മുവത്ത് വിരിഞ്ഞുകാണാം.

സന്തോഷമും സകടമും ഗാന്ധിയും ശ്രദ്ധാലുമും പ്രണയമും പെണ്ണും ജോലിയും രാഷ്ട്രീയമും എല്ലാം ചർച്ചയ്ക്കു വെച്ചു ആ രാജുകൾ ഇന്ന് ഓർമ്മക്കുമാറ്റിക്കുന്നോൾ, ഒരു തള്ളിക്കൂളിന്റെ പൊഴിയുന്നോൾ, ഇന്നിയൊരു യാത്രയ്ക്കിട്ടുന്ന മനസ്സിനെ ആശബ്ദിപ്പിക്കുകയാണ് ഞാൻ. ഇന്നിയുമാ നാടുകൾ തിരികെ വന്നുകും ഒരു മോഹിക്കുവാൻ മോഹം... വെറുതെ ഇന്നു മോഹങ്ങൾ എന്നറിയുന്നോളും വെറുതെ മോഹിക്കുവാൻ മോഹം...

ബൈവന്നാക്കണ്ണ

കരിക്കല്ല് ചെത്തീട് ആപമുണ്ടാക്കി
കനകം പൂശിട്ട് മുവവുമുണ്ടാക്കി
ചന്ദനം തേച്ചോന്ന മിനക്കിയെഴുത്തിട്ടു
കാട്ട് പുക്കൾ കൊണ്ട് മാലയണിയിച്ചു
കണ്ണ് മാത്രം തുറന്നില്ല ദൈവം

അഞ്ചാർ പൊട്ടിച്ച നാട്ടുബോംബിൽ
കരിഞ്ഞ മകനെ പുണ്ണർന്ന് കരഞ്ഞതാരമ്മയെ
പട്ടാളകലാങ ലോധ്യജ് മുറിയിൽ
ജീവിതമുട്ടെ വീണ പെണ്ണിനെ
പുസ്തകം നെഞ്ചോട് ചേർത്തവരെളു
അരിഞ്ഞെ വീഴിയ അലാതകനെ
ആരെയും കണ്ണതില്ല; കണ്ണതുറന്നതില്ല
കരിക്കല്ലേല്ല നിന്റെയുള്ളം!

Chanthu Asok
R6



ഉള്ളശബ്ദം

കരു തിരിച്ചറിയ്



Qരണ്ണം സർ, വണ്ണി അതാ അവിടെ ഒരു കുക്കി പാർക്ക് ചെയ്യണം. സാർ ലോകത്തെ ചാനലിൽ നിന്നോ, വിദേശ ചാനലോ? വിദേശ ചാനലാബന്ധിൽ ചോദിക്കാതെ തന്നെ നല്ല പ്രതിഫലം കിട്ടും എന്ന് ഉള്ളശബ്ദം പറയാറുണ്ട്. ദാ അങ്ങോടു നോക്കണം സാർ, ഈ എക്സ്പ്രസ് റെഹിവേയ്യുടെ അങ്ങേ വശത്ത് ആ വെള്ളുത്തെ മെറ്റൽക്കൂറ്റിമേലെ ഒരു കറുതെ രൂപം കുത്തിയിരിക്കുന്നത് സാറിന് കാണാമോ? അത് അവനാണ് സർ, ഭാഗമെന്ന് ഉള്ളശബ്ദം. പാവം വെയിലുകൊണ്ട് കരിഞ്ഞു പോയി കാണും ഇന്നവൻ വണ്ണികളോന്നും നിറുത്തിയില്ല സാർ. ദാ, അവൻ എന്നിട്ട് കൈ വിശുന്നു. തനിക്കൊരു കോള്ക്ക് കിട്ടിയതിൽ സന്നോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണെന്ന്. അവനിപ്പോ ചിരിക്കുന്നുണ്ടാകും, രോധ് മുറ

ഈ കടക്കാൻ പാടില്ലല്ലോ. മുൻപു കടക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ തീർന്നതു തന്നെ. ഐരോ, ഏരോനോസ്റ്റിക് സ്പീഷാ സാരേ ഈ വാഹനങ്ങൾക്ക്. നടുവി ലൂടെയുള്ള ആ ട്രയിലർ ട്രാക്കിൾസ് ടയിൻസ് ഇരുവം കൊടുക്കാറ്റിനെക്കാൾ ഭയാനകമാ സാരേ,

എന്നാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു തുട ഞെട്ട് സാർ, ഇവിടെ ഇങ്ങനെ നിന്നു കൊണ്ട് പറഞ്ഞാൽ സാറിന് അവാർഡ് കിട്ടില്ലോ? ദാ... അവൻ ആ മെര്ജ്കൂറ്റി മേലെ ചിന്നാൻസിയെപ്പോലെ അങ്ങിപ്പിച്ചിച്ച് ഇരുന്നു കൊണ്ട് തൈഞ്ഞുരു കുമ പറഞ്ഞതിന് കഴിഞ്ഞ വർഷം ആ മദാമമ്പ് കുമ അവാർഡ് കിട്ടി. അവനെപ്പോലെ കുത്തിയിരിക്കാൻ മറ്റാരെ കൊണ്ടുമാകില്ല. ഞാൻ ഇങ്ങനെ നിന്നു കൊണ്ടു പറയാം സാർ. കൃമാരിയിൽ കൃത്യമായി

കിടുന്നുണ്ടോ സാർ ഇല്ലെങ്കിൽ പറയണം. അവാർഡ് കിട്ടിയാൽ പകേഷ് സാർ ലഭ്യ കൊണ്ടു വരരുത്, ലഭ്യ തിനാൽ കുണ്ടുങ്ങളുടെ വിശദ്ധീ മാറ്റില്ലെല്ലാ സാരേ?

കളക്കടരായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ കൂൾ ഷിരയ ബാധിച്ച ആദ്യത്തെ ധൂമകേതു. കൂൾ ഷിരയും, കൂൾക്കാരനെന്നും നശിപ്പിക്കുന്ന അദ്ദൃശ്യശക്തിയാണ് ധൂമകേതു എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശാമസം.

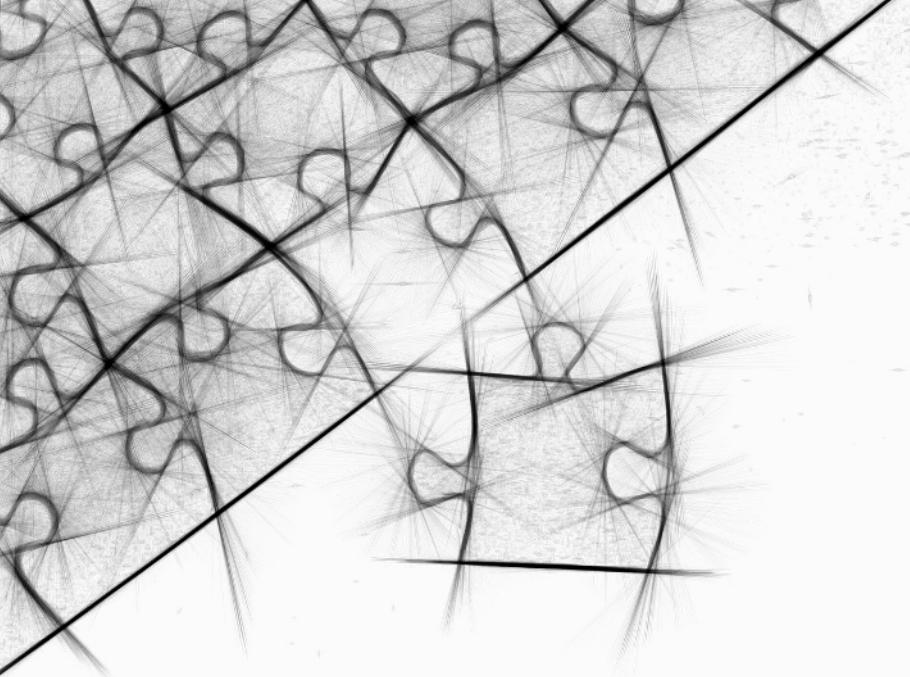
സാർ ഓ, വലതേം നോക്കു ഇല്ല ഫൈറേറ്റിലെ പതിനേഴം നമ്പർ തുണ്ട് കുണ്ടാ? അവിടെയായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ ശ്രാമം. ഇപ്പോൾ കാണുന്നതു പോലെയല്ല അവിടെ ഫലവുകൾക്കും കുടിലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അങ്ങനെയാണ് സാർ, നിരപ്പായ ഫലഭൂതിപ്പംമായ സ്ഥലമെല്ലാം കൂൾക്ക് മാറ്റി വച്ച് മൊട്ടക്കുന്നിലാണ് വീടു വയ്ക്കുക. ഞങ്ങൾ കൂൾക്കാരായിരുന്നു സാർ. കളക്കടർ വന്ന നേരത്ത് ഞങ്ങളെല്ലാം പാടത്തായിരുന്നു സാർ. പകൽ പാടത്ത് പണിക്ക് പോകാതവർ വൃഥരും, കുണ്ടുങ്ങളും മാത്രമായിരിക്കുന്നു സാർ. കളക്കടർ ഫൈറൽ കാർഡ് ചോദിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ ശ്രാമത്തിൽ ഒരൊറു ഫൈറൽ പോലും ഇല്ലായിരുന്നു. ഫൈറൽക്കട തന്നെ ആവശ്യമില്ലാതിരുന്നു. പിന്നെ എന്തിനാണ് സാരേ ഫൈറൽ കാർഡ്. പട്ടണങ്ങളിലെ ആഴ്ച ചനകളിലേക്ക് ആവശ്യമായതെല്ലാം ഞങ്ങളുണ്ടുണ്ടു സാർ കൂൾ ചെയ്തുണ്ടാക്കിയിരുന്നത്. ഞങ്ങളാരും കളക്കടരു കണ്ണില്ല, കളക്കടരു സർക്കാരിൽ ഭവനത്തിലായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സർക്കാരിനെ അറിയില്ലേ സാർ. നല്ല വെള്ളത്ത് തടിച്ച്, കവിൽ നിരയെ കൊന്നു മീശയുമായി ബെൻസ് കാറിലുടെ പാനു പേരാകാറുള്ള ഞങ്ങളുടെ സർക്കാരിനെ നേരിട്ടു കിട്ടുള്ളവരാരും ഈ ശ്രാമത്തിലില്ലെ സാരേ.

ഒരോ അഞ്ചു വർഷം കൂടുന്നോഴും കളർഹോട്ടോ പതിച്ച സർക്കാരിൽ പോസ്റ്റ് ഞങ്ങളുടെ ശ്രാമത്തിൽ പതിപ്പിക്കും. സർക്കാരിന് വോട്ടുചെയ്താൽ പണവും. ഒന്നില്ല ഒന്നിലധികം കുത്തിയാൽ ലാഭമാ സാരേ വീണ്ടും ഒരു മുഖ്യമായ രണ്ടു കുപ്പിയും കിട്ടും. കളങ്ങ് വോട്ട് മുന്നേന്നും ചെയ്താൽ കൂൾ നാലു സാരേ കിട്ടുക. പബ്ലിക്കേഷൻ വിരലിലെ മഷി മായ്ക്കാൻ ഭയക്കര കഷ്ടമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതല്ല, ബുത്തിനടുത്തു തന്നെ സർക്കാരിൽ ആളുകൾ ഉണ്ടാകും. മരുന്നിൽ മുകളിയ പണ്ടി

തരും, വിരലിൽ നന്ന് അമർത്തി തുടച്ചാൽ മഷി മായും. തലയിലെ കെട്ടാന് മാറ്റിക്കൊട്ടിയാൽ കൂൾ നാലു സാരേ കിട്ടുക. മരിച്ചു പോയ അപ്പാപ്പൾസ് പേരിലോ അവൻ കഴിഞ്ഞ തവണ കൂൾ നാലു അടിച്ചേടുത്തു. ഒ, നോട്ടിൽ കുണ്ട് കുപ്പായം കണ്ണോ സാർ, കഴിഞ്ഞ തിര ഞെതകുപ്പിന് കിട്ടിയതാം. ആർക്കും അറിയില്ലോ തിരുന്നു, എക്സ്പ്രസ് ഫൈറൽ വരുന്നോൾ ഫൈറൽ കാർഡ് വേണമെന്ന്. കാർഡ് ഇല്ലാതവർക്കോ, ഭൂമി ഇല്ലതേ. അവൻ ഞങ്ങളുടെ ശ്രാമം മുഴുവനും ജെ.സി.ബി കൊണ്ട് ഇടപ്പെടുന്നതിൽ ആ മണ്ണാണ് സാരേ ഒ, കാണുന്ന പാലത്തിന്റെ അടിയിൽ.

ഫൈറൽ കാർഡ് ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും കൂടി സർക്കാർ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം മുന്തിയ ഇനം, ഉത്പാദനക്ഷമതയോടു കൂടിയ വിത്തുകൾ സൗജന്യമായി തന്നിട്ടു പാഠത്തു, നിങ്ങളുടെ കെയിലുള്ള നാടൻ വിത്തുകളെല്ലാം ചന്തയിൽ കൊണ്ടു പോയി വിറ്റു കാശാകാൻ. ആ വർഷം നല്ല വിളവു കിട്ടി സാരേ. പകേഷ് അടുത്ത തവണ അതിൽ നിന്നുള്ള വിത്തുകളെന്നും മുളച്ചില്ല. പാവം സർക്കാർ, അഡ്സ് സാർ? ശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു കഴിവേ, മുളച്ച ക്കാരെ ഭൂമി തരിശായിപ്പോയി. സുര്യവള്ളയം ഓരോ ആറു വർഷം കൂടുന്നോഴും ഏറിയും കുറഞ്ഞും വരുന്നത് മനസിലാക്കി ചുട്ടിനും, നനവിനും അനുസരിച്ചായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ കൂൾക്കിടി. നല്ല വിളക്കെന്നുന്ന വർഷം ജനിക്കുന്ന കുത്തിന് ആ വിളയുടെ പേരാണ് ഇടേണ്ടത് എന്നാണ് ഇവിടുത്തെ ആചാരം. അങ്ങനെയാണ് സാർ, എനിക്ക് ഉള്ളഗദണ്ഡ്





എന്ന പേരു വന്നത്. അതെ സാർ, നിങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ ഉള്ളി എന്നു തന്നെയാണ്. ഞങ്ങൾ മുന്നു ഉള്ഗദണ്ഡം യുമാരും അങ്ങനെ തന്നെയാണ്.

രണ്ടാമതൊരു ഉള്ഗദണ്ഡം ദാ അവൻ, അവൻ വീട് വലിയ വിടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെല്ലാം ഈ പാലത്തിന്റെ അടിയിലാണ് താമസം. ഈ ഞങ്ങൾ ഉള്ഗദണ്ഡം യുമാരും ഉള്ളമാണ് സാർ. ഓരോ ദിവസവും ഈ പൊരിവെയിലത്ത് ഓരോ കുടുംബവും ഇവിടെ വന്നു നിൽക്കും. അടുത്ത രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞാലേ ഈ ഏരെന്തെ ഉള്ളം വരു. രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുള്ള വക ഈ ഒരു ദിവസം കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയെട്ടു ക്കേണ്ട സാർ.

ചാനലുകാരല്ലാതെ മറ്റു ചില വണ്ണി കൾ ഇവിടെ നിർത്തും. ചില പഴയാരും വണ്ണിയിൽ കൈയ്യിസു നിരയെ കുറ്റി കാണും സാർ. പൊട്ടാത്ത കാലിക്കുപ്പികൾ അഞ്ചു രൂപ വരെ കിട്ടും. ചില കുപ്പികളിൽ അല്പം ബാക്കിയും കാണും. എല്ലാം ഉള്ളിരെയടുത്താൽ രണ്ടു ദിവസം സുവമായി ഉറഞ്ഞാം.

ഈ പാലത്തിനടക്കിയിലെ താമസം ബുഖിമുട്ടാണ് സാറെ, രാത്രി നിർത്താതെ കാറും, ഭട്ടിലറും ലോറിയും പാഞ്ചു കൊണ്ടെന്തിരിക്കും. ഈ പട പടാനുള്ള ശബ്ദത്തിനിടയിൽ നല്ല ഉറക്കം കിട്ടണമെന്നു ബണ്ണക്കിൽ ഒരു മൂശസമ്പിലും അകത്തു ചെല്ല സം. ചില പഴയാർ അച്ചാറു ചോദിക്കും. നല്ല കാശു കിട്ടും. ഈ വണ്ണി നിറുത്താൻ ഇതു പോലൊരു സ്ഥലം കാണാൻ കിലോ മീറ്റർ നുറാ, സാറെ ഓടിക്കേണ്ടത്.

അ.... നമ്മൾ പറഞ്ഞു വന്നത് സർക്കാ

രല്ലു സാർ? വിത്തൊന്നും മുളയ്ക്കാത്ത ഭൂമി തർജ്ജായതോടെ സർക്കാർ ഭൂമി മൊത്തമായി ഒരു വിദേശകുത്തകയ്ക്കു പാട്ടുത്തിനു നല്കി. എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും വൻ ഫലാറുകൾ ഉള്ള വിദേശ കുത്തക കുന്നി പക്ഷേ, കൊല്ലും കുറ ചൂയപ്പോ, പൊളിഞ്ഞു പോയി. ഒരു പക്ഷേ ആ യുമകേതു കളക്കർ അവിഭേദ്യും ചെന്നു കേരിക്കാണും, അല്ലെങ്കിലും സാറെ? കുന്നി പൊടി വിദേശികൾ മടങ്ങിപ്പോയെങ്കിലും

പാട്ടുത്തിനെന്നുത്ത ഭൂമി വേലി കെട്ടി കാവൽ നിർത്തി. ഒ സാർ കണ്ണോ, ചക്രവാളം വരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഇരുവു വേലി. അതായിരുന്നു നമ്മുടെ ശ്രാമാതിരത്തി. ഇനിപ്പോൾ ആ പാതത്താന് കാലുകുത്തിയാൽ കാവൽക്കാർ കൊന്നുകള്ളും.

മുന്നാമതൊരു ഉള്ഗദണ്ഡ് ഉണ്ടായിരുന്നു സാർ, ഈ ശ്രാമത്തിലെ അവസാന ഉള്ഗദണ്ഡ്. അവൻ തന്റെ ദിവസം തന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് ശ്രാമം നഷ്ടപ്പെടാൻ കാരണം സർക്കാരാബന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു നടന്നു. ഒരു രാത്രി നേരു പുലർന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളെല്ലാം കണ്ടത്...

അവൻ ശരീരം തുണഡം തുണഡമായി ഭട്ടിലറിന്റെ അടിയിൽ നിന്നും, ലോറികളുടെ അടിയിലേക്കും അവിടെ നിന്നും ഉരുണ്ടാരുണ്ട് കാറിന്റെ ടയറിനടക്കിയിലേക്കും ചത്തെന്നു കൊണ്ടിരുന്നു സാർ. ഈ നോക്കിനിൽക്കാണെ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. വണ്ണികൾ ഒന്നു നിർത്തിക്കിട്ടേണ്ടും. സർക്കാരിനെ വിമർശിച്ചാൽ ഇതായിരിക്കും എലം, അല്ലെങ്കിൽ?

ഈലു സാർ, ഞങ്ങളാരും സർക്കാരിനെ വിമർശിക്കില്ല. എന്തെ ഭാര്യ ശർഭിണിയാണ് സാർ. മഴയെയും വെയിലിനേയും പേടിക്കണംല്ലോ... ദിവിയിൽ കാണുന്നോൾ മുഖം എങ്ങനെയുണ്ട് സാർ? സാറിന് അവാർഡ് കിട്ടുമോ? ദാ, മരുഭൂമി വണ്ണി സിസ്റ്റിംഗ് സ്കോ ചെയ്തു വരുന്നു. നോൺ അവരോട് കമ്പ പിയാൻ ചെല്ലുട്ടേ?

എന്നാൽ നോൺ... നോൺ എന്നെന്തെ കുഞ്ഞിനെയും പേരിട്ടും സാർ...?



Shijin Kumar
U4

ഭാവിയിലേയ്ക്കൊരു മംഗളധാനം



“ഭാരതമെന്നപേര് കേട്ടാൽ അഭിമാനപൂർവ്വമാകണം അതരംഗം”

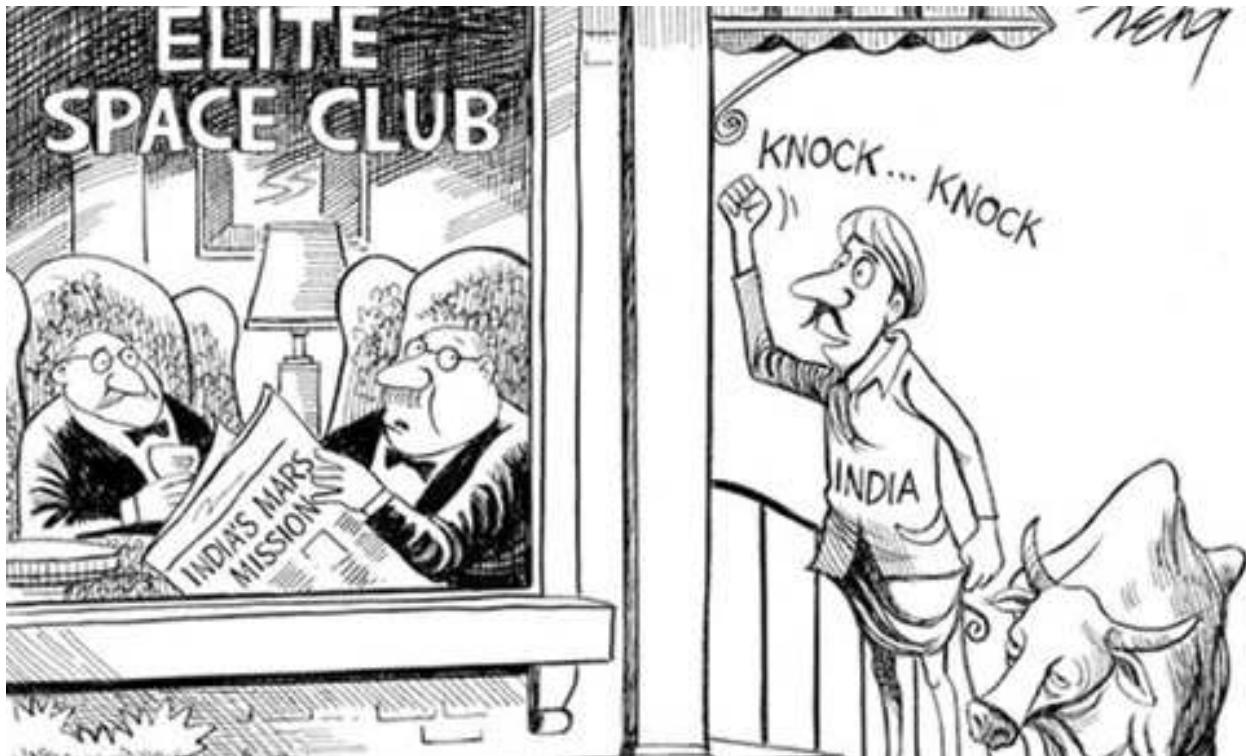
കി വി വാക്കുകളെ അനുഭവമാക്കുന്ന നിലിഷങ്ങളായിരുന്നു - 2013 നവംബർ 5-ാം തീയതി വായുവിനെ കീറിമുഖിച്ച് ‘മംഗൾധാനം’ പോകവുമായി സതീഷ്യവാൻ സ്വീപ്പയ്ക്ക് സെസ്റ്റിറിൽ നിന്നും കുതിച്ചു തയ്യാറായ പി.എസ്.എൽ.വി. റോക്കർ!

നാനാ തരത്തിലുള്ള ആളുകളും വേഷ്ഠവൈവിധ്യങ്ങളും പലതരത്തിലുള്ള സംസ്കാരങ്ങളും ഇഴകലർന്ന ഭാരതം, എന്നും പുരോഗതിയുടെ വികസനത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ ഒറ്റക്കെട്ടായി നിലകൊണ്ടു. ഇപ്പോഴും ആ ഏകുത്തിന് യാതൊരുവിധ കോട്ടവും സംഭ

വികാരതെ നിലകൊള്ളുന്നു എന്നതിൽ നമുക്ക് ഏവർക്കും അഭിമാനിക്കാവുന്നതാണ്!

ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതികരംഗങ്ങളിൽ ഈന്തു ക്ഷേണിയ മുന്നേറ്റം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കിടയിൽ രാജ്യത്തിന് ഒരു വിശിഷ്ടസ്ഥാനം നേടിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ സഹായകമായി. ബഹിരാകാശരംഗത്ത് സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരം ഈന്തു ഏറ്റരു ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുകയും വിക്രിക്കാരായായിരുന്നു. ഭാഗിയിൽപ്പോലെയുള്ള അതികായൻമാരുടെ സഹായത്തോടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അതിരേൾപ്പുർണ്ണതയിലേക്ക് കൈപിടിച്ചുയർത്തുകയും ചെയ്തു.

ബഹിരാകാശരംഗത്തെ ഈന്തുയുടെ ഏറ്റവ്



80 ഒടുവിലത്തെ മുന്നേറ്റമാണ് ‘മംഗൾയാൻ’. പ്രപാദ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ ഉറവിടവും അതിന്റെ ചുരുളിയാത്ത രഹസ്യങ്ങളും മനുഷ്യനെ എന്നും ആശ്വര്യപ്പെടുത്തി, ഇത്തരത്തിലുള്ള ജീജണ്ണാസയും ആകാക്ഷയുമാണ് ബഹിരാകാശ ഭൗത്യങ്ങളിലേക്ക് നമ്മു കൊണ്ടത്തിച്ചത്.

ചൊവ്വാഗ്രഹം - അമൃതാ ചുവന്നഗ്രഹം എന്നും മനുഷ്യർക്കിടയിൽ പലതരത്തിലാണ് ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ശ്രീകൃകാർക്ക് അത് ശക്തിയുടെയും വിജയത്തിന്റെയും പ്രതീകമായിരുന്നുകിൽ ഭാരതീയർക്കിടയിൽ ‘ചൊവ്വാ ദോഷം’ പോലുള്ള അസ്ഥിരിശാസനങ്ങൾക്ക് കാരണമായി.

ഇത്തരത്തിലുള്ള അസ്ഥിരിശാസനങ്ങൾക്ക് വിരാമമിടുകകാണാണ് ഇന്ത്യയുടെ ചൊവ്വാ ഭൗത്യമായ ‘മംഗൾയാൻ’ യാത്രതിനിച്ചത്! അതിന്റെ വിജയം ഭാരതത്തിന് നേടിക്കൊടുത്ത നേടങ്ങൾ ചില്ലറയല്ല, ചൊവ്വാഭത്യം വിജയക രമായി പുർത്തിയാക്കിയ ആദ്യ ഏഷ്യൻ രാജ്യവും, യു.എസിനും സോവിത്ത് യൂണിയനും, യുറോപ്പൻ സ്പെയ്ൻസ് ഏജൻസിക്കും ശ്രേഷ്ഠം ഭൗത്യം പുർത്തിയാക്കിയ ലോകരാഷ്ട്രം ഇന്ത്യയാണ് എന്നതും അതിന്റെ പ്രസക്തി ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നു.

780 മില്ല്യൺ കിലോമീറ്റർ താണ്ടിയാണ് മംഗൾയാൻ അതിന്റെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തെത്തി യത്. ഇതിന് ചെലവായത് വെറും 74 മില്ല്യൺ യൂ.എസ്.ഡോളർ (ഏകദേശം 453 കോടി രൂപ). ആദ്യ പരീക്ഷണത്തിൽ തന്നെ വിജയം നേരുകയെന്നത് ഒരു നില്ലാരകാര്യമല്ല - സമീപ കാലങ്ങളിൽ ചൊവ്വാഭത്യം നടത്തിയെങ്കിലും പരാജയപ്പെട്ട ഏഷ്യൻ ശക്തികളായ ജപ്പാനും ചെപനയും ഇന്ത്യയെ അതഭൂതതന്ത്രാടയാണ് നോക്കിക്കാണുന്നത്.

റൈ.എസ്.ആർ.ഡാന്റ കർന്നാഡാനവും ദിർഘവിക്ഷണവുമാണ് മംഗൾയാന്റെ വിജയത്തിന് പിന്നിൽ എന്നതിൽ തർക്കമെല്ലാം രാത്രിയും പകലുമെന്നില്ലാതെ, ഭൗത്യത്തിന്റെ വിജയത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞർ ലോകത്തിന് തന്നെ ഒരു മാതൃകയാണ്.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങൾപോലും ഈ ഭൗത്യത്തെ അതഭൂതതന്ത്രാട നോക്കി കാണുകയും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോൾ, ചില വ്യക്തികൾ ഭാരിപ്പെട്ടതിന്റെയും പോഷകാഹാരക്കുറവിന്റെയും പേരു പറഞ്ഞ ഇന്ത്യയെ മുന്നാംകിട രാജ്യമായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ഇത്തരം ബഹിരാകാശങ്ങളിൽ

അംഗൾക്ക് തടസ്സം നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾ ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടും പോഷകാഹാരകുറവുകൊണ്ടും ബുദ്ധിമുട്ടു സോൾ ഇത്തരം അനുശ്രദ്ധ പര്യവേഷണങ്ങളുടെ ആവശ്യകതയെ ഇവർ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ മംഗൾയാൻ വിജയം ലോക രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇത്രയധികം ചർച്ച ചെയ്തപ്പേട്ടാൻ കാരണമായത് അതിന്റെ ചിലവ് തന്നെയാണ് - വെറും 74 മില്ലീൺ യൂ.എസ്. ഡോളർ. ഈ അടുത്തിന്നെങ്കിയ ഫോളിവുഡ് ചിത്രമായ ‘ഗ്രാവിറ്റി’ക്ക് ചെലവായത് 100 മില്ലീൺ യൂ.എസ്. ഡോളർ! കണക്കുകൾ പ്രകാരം 2011 - 2012 കാലയളവിൽ സൗഖ്യവും വർദ്ധകവസ്തുക്കൾക്കും മറ്റൊരു മാത്രം ഇന്ത്യയിൽ ചിലവായത് 519 മില്ലീൺ യൂ.എസ്. ഡോളരാണ്!

ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും മറ്റും കണക്കുകൾ ചുണ്ടിക്കാട്ടി ഇത്തരം ഭാഗത്തെല്ലായും പര്യവേഷണങ്ങളെല്ലായും എതിർക്കുന്നവർ ഒന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ഇന്ത്യയുടെ GDPയുടെ വളർച്ച ചെറിയ ഒരു പക്ക മാത്രമേ നമ്മൾ ബഹിരാകാരത്തെത്തുണ്ടായി ചിലവിടുന്നുള്ളൂ. മംഗൾയാൻ യാത്രാച്ചുല്ലവാണ് മറ്റാരു അത്കുതം. കിലോമീറ്ററിന് ശരാശരി വെറും 7 രൂപ മാത്രം! മെട്രോസറ്റേറുകളിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ തുച്ഛം!

പിന്നെ മറ്റാരു ചോദ്യം. ഇന്ത്യയെപ്പോലുള്ളതു ഒരു വികസ്രഹണപ്രോഗ്രാം എന്നിനാണ് ബഹിരാകാരപദ്ധതികൾക്കായി പണം ചില വിടുന്നതെന്നാണ്. പത്രമാധ്യമങ്ങൾ NASA പുതിയ പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിക്കുന്നേയാണ് അവയെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാം ഒന്നു മനസ്സിലാക്കണം. 1969-ൽ നീൽ ആംസ്ട്രോൺ പ്രദനിൽ കാലുകുത്തുന്നേയാണ് അമേരിക്ക വിയറ്റനാം യുദ്ധവും, തൊഴിലില്ലാത്ത മയ്യും പോലുള്ള ഒട്ടനവധി പ്രദനങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നുയായിരുന്നു. പക്ഷേ പ്രദനിൽ മനുഷ്യരെ കാൽവെയ്പ് മാനവരാഗിയുടെ കുതിച്ചുചാട്ടമായി അവർ നോക്കിക്കണ്ടു.

ഈയടക്കത്ത് നാസ നടത്താനുദ്ദേശിക്കുന്ന

മംഗൾയാൻ വിജയം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇത്രയധികം ചർച്ച ചെയ്തപ്പേട്ടാൻ കാരണമായത് അതിന്റെ ചിലവാണ് - വെറും 74 മില്ലീൺ യൂ.എസ്. ഡോളർ. ഈ അടുത്തിന്നെങ്കിയ ഫോളിവുഡ് ചിത്രമായ ‘ഗ്രാവിറ്റി’ക്ക് ചിലവായത് 100 മില്ലീൺ യൂ.എസ്. ഡോളർ!

ചൊവ്വാദാത്യമായ “amsh”-ൻ പ്രോജക്ട് ഡയറക്ടർ മംഗൾയാനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് ലളിതവും ചെലവുകുറഞ്ഞതുമായ ചൊവ്വാദാത്യമായാണ്.

മീംസ്യൻ എന്ന വാതകത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും ഹൈക്കോട്ടേജുകളിൽക്കുന്നു. എ.എസ്.ആർ.ഡി. തദ്ദേശിയമായി വികസിപ്പിച്ച ടുത ക്രയോജനിക് എൻസിൻ സാങ്കേതികവിദ്യ - ഈ കെവശമുള്ള അഞ്ച് രാജ്യങ്ങളിൽ നേരിലുണ്ടായി ഇന്ത്യയെ മാറ്റി.

ഇത്തരം പര്യവേക്ഷണങ്ങൾ ആശോളനി ക്ഷേപകൾ ഉറുന്നോക്കിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു. എ.എസ്.ആർ.ഡി. തദ്ദേശിയമായി വികസിപ്പിച്ച ടുത ക്രയോജനിക് എൻസിൻ സാങ്കേതികവിദ്യ - ഈ കെവശമുള്ള അഞ്ച് രാജ്യങ്ങളിൽ നേരിലുണ്ടായി ഇന്ത്യയെ മാറ്റി.

എ.എസ്.ആർ.ഡി.യുടെ ബഹിരാകാരദാത്യങ്ങൾ എന്നും ജനങ്ങളുടെ നമ്മയും പുരോഗതിയും അടിസ്ഥാനമാക്കിട്ടുള്ളതാണ് - റിമോട്ട് സെൻസസിന് സാങ്കേതികവിദ്യ പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി കാണുന്ന തിനും സഹായകരമാണ്. ഈയടക്കത്ത് വിശയത്തിൽ ചുംബിക്കാറിട്ടു നിന്നും ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ അധികൃതർക്കായത് ഈ ഒരു സാങ്കേതികവിദ്യ ഉപയോഗിച്ചാണ്. ഈയടക്കത്തിൽ പദ്ധതികൾ ആയിരക്കണക്കിന് എൻസിനീയർിംഗ് തൊഴിലിലവസരങ്ങളാണ് സൃഷ്ടിക്കുന്നത്.

“Unless India stands upto the world no one will respect us. In this world fear has no place, only strength respects strength”

ഡോ. എ.പി.ജെ. അബ്ദുൾക്കലാമിന്റെ വാക്കുകൾപോലെ, ഈയടക്കയെ ഒരു ലോകശക്തിയെന്ന നിലയിൽ കണ്ട് ഇത്തരം ഭാഗത്തെ ലക്ഷ്യപ്പെട്ടിയിലെത്തിക്കാൻ നമുക്കൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കാം !!!

മഴവില്ലിൽ നിന്നുണ്ടാൽ പാലിച്ച് ചിത്രമാക്കു ഈ എൻ്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ!

ഡി പെയ്തു തോർന്നു. ഒരു മഴത്തുള്ളി എന്നിൽ ഒട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനെ തട്ടിമാറ്റി ഞാൻ ആലോചനയിൽ ആണെന്നു. വേനലിൽ ഒരു നന്ദിത വെള്ളത്തിന്റെ സ്വർശം കാത്തിരിക്കുന്ന പുൽക്കൊടിയെ പോലെ ഞാൻ കാത്തിരുന്നിട്ടില്ല. കാരണം എനിക്ക് ഒരു പുഴ തന്നെ അരികിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ പുഴ നല്കുന്ന കുളിർമ ഇന്ന ഭൂമിയിൽ ഒന്നിനും തന്നെ നികത്തുവാൻ പറ്റില്ല എന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചിറയുന്നു. പുഴയിലൂടെ ഒഴുകി വരുന്നവയെല്ലാം എന്ന കളിപ്പിച്ചും ചിരിപ്പിച്ചും കൊണ്ടെങ്കിലും പക്ഷേ അവരെയാനും പുഴയിൽ തണ്ടിനില്ക്കാറില്ലായിരുന്നു. എല്ലാം താൽക്കാലികമാണെന്ന് പിന്നീട് എനിക്ക് മനസ്സിലായി.

പുഴയിൽ നിന്ന് കുറച്ച് അകലേയ്ക്ക് എന്ന അകറുന്ന കാറ്റിനെ എനിക്ക് പേടിയാണ്. എത്ര ശക്തമായ കാറ്റ് വീശിയാലും എൻ്റെ വേരുകൾ പുഴയോടു ചേർന്നു തന്നെ നില്ക്കും. കാറ്റു വീശുവോൾ പുഴയിലെ ജലക്കണങ്ങൾ എൻ്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് ഓടി വനിട്ട് പറയും “കൊടുക്കാറ്റ് വീശിയാലും നിന്നും നാജുണ്ട്”. അതു കേടുപാടെ കുറച്ചുകൂടെ യെരുത്തിൽ ആടിയുലയാതെ അടിമാനത്തോടെ ഞാൻ ഇങ്ങനെ നില്ക്കും.

മഴ എനിക്കിഷ്ടമാണ്. മഴ പെയ്യുവോൾ ഞാൻ ഇങ്ങനെ നോക്കി നിൽക്കും. പക്ഷേ എപ്പോഴോ ഒരിക്കൽ എന്നിലൂടെ പെയ്തിരിങ്ങിയ ആ മഴ.... അത് എനിക്ക് ഒരു പ്രത്യേക അനുഭൂതി ഉള്ളവാകി. ഞാൻ അതിനെ കുടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. മഴക്കാറു വരുവോശ ഞാൻ തുള്ളിച്ചാണ് തുടങ്ങി. അതുവരെ തോന്നാത്ത ഒരു പ്രതീതി മഴ തോരുവോൾ ഞാൻ വീണ്ടും കാത്തിരിക്കാൻ തുടങ്ങി. എൻ്റെ അരികിലിൽ കാത്തിരിക്കാൻ തുടങ്ങി. എൻ്റെ അരികിൽ ഇത്രനാളും എന്ന ശക്തിപ്പെടുത്തിയ പുഴ ഉണ്ടായിട്ടും ഞാൻ മഴയ്ക്കുവേണ്ടി എന്തിനു കാത്തിരിക്കുന്നു എനിക്കിൻ യില്ല. എപ്പോഴും മഴ പെയ്യുന്നില്ലെല്ലോ!!! പക്ഷേ പുഴ എന്നോടൊപ്പം എപ്പോഴുമുണ്ട്. അത് ഞാൻ മറന്നുകൂടാ. മഴ തരുന്ന സന്ദേഹം ഞാൻ മാറ്റിവെയ്ക്കാം. കാരണം പുഴ എൻ്റെ ജീവനാശം, ഉൾജ്ജമാണ്. പുഴയില്ലാതെ എനിക്ക് പറ്റില്ല. എകിലും ഞാൻ കാത്തിരിക്കാം. പുഴ തന്നെ എനിക്കായ് അയക്കുന്ന മഴക്കായ്. ആ മഴ എന്നും എന്നിൽ തോർന്നിരിങ്ങുന്ന നാളുകൾക്കായ്....!!!

Aparna S
B8



Midhun Jose
U8

ദോർമ്മയിലെന്നും...

മറന്നുവോ, നീ സവി
മനസ്സിൽ തുള്ളുസ്ഥം
കാതരമാമാരു നാൾകൾ

ഡാർമ്മകൾ പുറിട്ടെന്നാരു എഴുപ്പവാടിയിൽ
ഓമൽ കുസുമങ്ങൾ തച്ചുകി നീ നിന്നതും
കാറ്റിൽ പാറിക്കളിക്കുമാ കുറുനിരകൾ
കനക മെമലാഞ്ചിനിരിൽ തുടുത്തനിൻ
വിരൽക്കാഞ്ചുമെല്ലു മാടിയൊതുക്കിയിട്ട്-
നെയ്യെന്നാളി കണ്ണാലാദ്യമായ്‌ക്കണ്ണതും

പിനെ, കളിവാക്കു ചൊല്ലി നീ വന്നതും
മെല്ലുഡയൻ മനസ്സിൽ കോവിൽ കടന്നതും
പരയാതൊളിപ്പിച്ചുരായിരു വാക്കുകൾ
പരയവെ, നിൻ മിചി വിടർന്നതും
ഡാർക്കുന്നു ശാന്തിനിതേകാനമാനസൻ
നിന്നെയൻ മുന്നിലായി ഇന്നും
പരിഭ്രഹ്മാഖരൻ നിരജന്താരാ സന്ധ്യയിൽ
മിചിയിൽക്കു കൂപ്പി നീ നിൽക്കേ
മനസ്സിൽ വാതിൽ തുറന്നു നിൻ നേറ്റിയിൽ
മായാതൊരന്നോർമ്മ നൽകേ
മറന്നുവോ, നീ പ്രിയേ തുള്ളുപിയോരാ
മനം... അനാദ്യമായൻ മുന്നിലായി...

പുലർക്കാലത്തെഴുന്നേറ്റ്, കണ്ണുകൾ നടക്കൽ
ചാരത്തു വന്നു നീ നിന്നതും
പൊട്ടിച്ചിരിക്കുമാ വള്ളൻ കിലുക്കം കേട്ടു
ഞെട്ടിത്തരിച്ചു ശാന്തിന്നന്നതും
ഡാർക്കുന്നു, പുലർക്കാലെയെന്നുമെൻ
നെമ്മിന്നേറ്റാരാ തീവ്യമാം ദു:ഖമോട
ഡാർക്കുന്നു, നിൻ മിചികൾ നിരജത-

നെൻ, നേര്റ്റിയിൽ മറിവിൽ പാടകാണ്ടൈക
വേദനയില്ലതിനെന്നിക്കുന്നാലുള്ളതിർത്തു
രക്താംബരങ്ങളും മാനസത്തിൽ
ലോലമാമാരു തലോടൽ കൊണ്ടുന്ന
നിൻ ശിരസ്സുനിൽ പതിച്ചതോർക്കൈ

ശാന്തിമെൻ സവിയായ നീയും
ചേർന്നൊരു ദിവ്യലോലമാം സുദിനങ്ങൾ
മറക്കുവാനാകില്ലെൻ കളിത്തോഴി
അകലങ്ങളേണ്ടോ നമ്മൾ തമ്മിൽ?

എൻകൈ പിരിഞ്ഞു നീ പോരെയാരാനാർ
ഉതിർത്ത നിൻ മോഹാശ്ചയാരകൾ
ഇറ്റിറ്റു വിണ്ണു, എൻ കൈവിരൽ തുനിൽ
നിന്നേറ്റെയൻ ഹൃത്തിൽ മുത്തുകളായി...

കാലങ്ങൾ നിന്നെയകറ്റിയെന്നാകില്ലും
നിൻ ചുടുനിസനും തൊട്ടാരാ തേഞ്ചാഴി
മാത്രമല്ലാത്തരളിത്തമാം മുവവും
എന്തിന്! നിൻ കാലൊച്ചപോല്ലും
ഡാർക്കുന്നു ദേഖി, ശാന്തിരിജ്ഞതിന്ത.

कलियुग के दोहे

रहमिन जमाने केलए उल्टा है, मांगे मलिना सीख।
बनि मांगे नोट मलि, चमचाजरी तो सीख॥

रहमिन राशन राखयि बनि राशन सब सून।
जनवरी की चीनी मलि, जब बीत जाये जून॥

कबीरा देख सट्टूडेंट की, बदल गयी है जात।
गुड़का, बीड़ी सनिमा के पीछे, पढाई को मारी लात॥

कल पढे तो आज पढ़, आज पढे सो अब।
फीस डबल होने लगी, फरि पढेगा कब॥

उँचे कूल का छोकरा, करनी उँची होगा।
पेपरों में नकल करें, फरि भी पास न होया॥

बड़ा हुआ तो क्या हुआ, जैसे बजिली का खम्बा।
आछे दनि बजिली न रहे, फरि भी बलि इतना लबा॥

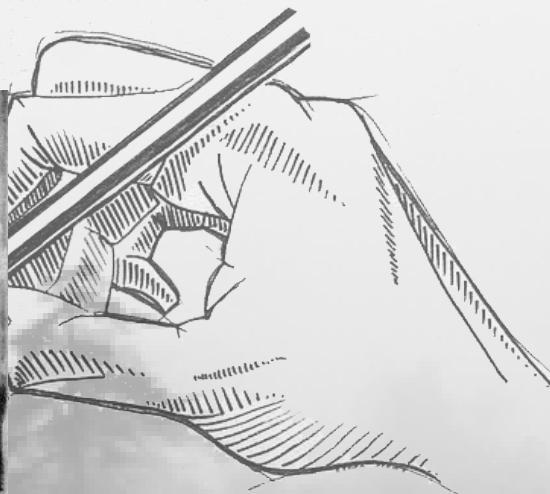
ऐसी वाणी बलए सबसे झगड़ा होए।
पर उससे ना बोलयि, जो तुझसे तकडा होए॥

चलती रशिवतखोरी देख, कबीरा दया रोय।
इस ब्रह्मासूत्र के बनि, पास हुआ न कोई॥

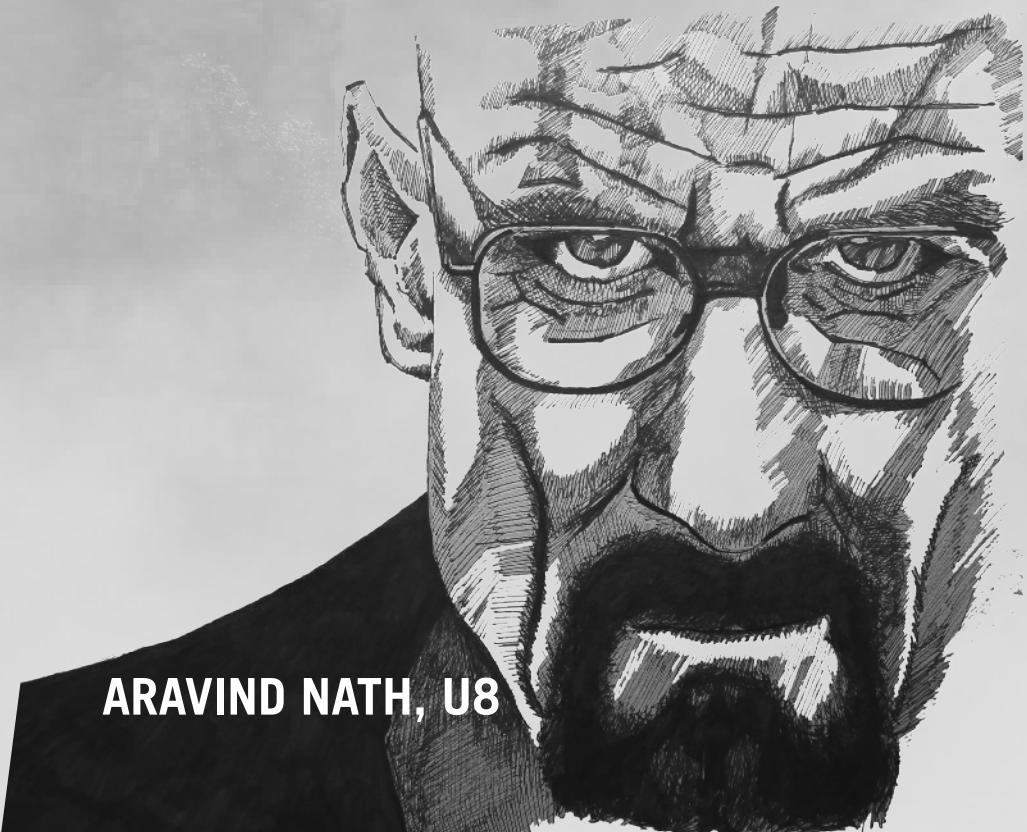
चलती रशिवतखोरी देख, कबीर दया रोय।
इस काजल की कोठरी में उजला रहा न कोई॥



VIVITH LAL BOSE, M4



VIVEK V KAMAL, U8



ARAVIND NATH, U8

കിവിതക്കാർ
വിലീബോ

തുള്ളുവും സാഹോദരും

നിമില്ലാത്ത കനവിൻ്റെ
നിങ്ങൾ നിനക്കായ് ഞാൻ തിരയുന്നു
നിന്യുന ചഷകത്തിൽ
വിയാർന്ന കരങ്ങളാൽ
മരവിച്ച മനുഷ്യനായ്
നിന്നസാനിധ്യം എനിലേക്ക്

മനസ്സിൻ്റെ ബന്ധനങ്ങൾ കെട്ടിയുന്നു
വ്യഥാ ഒരുക്കുന്നു ഓരായിരം നിമിഷങ്ങൾ
ഇനിയും നിദ്രയിൽ മായാതെ നിൽക്കുന്നു നീ
ഒരു സപ്പനവീച്ചിയായ് നിൻ തിരുസ്പന്നം
മധുര വാസ്തവ്യത്താൽ മൊഴിയുന്ന നിൻ-
വചനം, കളകളുമാം വിധം വാചാലമാകുന്നു.

എൻ കാതിൽ, അറിയാതെ സപ്പനം കാ-
ണുന്നു ഞാൻ, മിമ്പ് എന്നറിയാതെ വിഡ്യശിയായ്
പിരിയാതെ സാഹോദരും
വാചാലമായ് തീരുന്നതോർത്ത്
ഞാൻ നിൽപ്പു ഏകയായ്, വിമുകയായ്!
ഒരു നോവായ് നീ എന്നും
എൻ നെണ്ണിൽ നെരിപ്പോടായ്
ജതുദേശങ്ങൾ പലതും കടന്നുപോയി
അറിഞ്ഞൈല ഞാൻ അനു നിൻ്റെ ഭാവം
ഇടിമിന്നലായ് മാറുന്നു നിൻ്റെ
ചടുലതാളേമനിൽ
നിൻ കാലേഖച്ച നാദമായ്
എനിൽ മിനുസന്നോർ
എന്നമി നൃംജനു,

വിഷാദമായ് വിമുകയായ് ഞാൻ
നിനക്കായ് ഞാൻ കരുതിയ
വാൽസല്പത്തിൻ്റെ നീരുറവ
അകലത്തിൻ്റെ ആഴിയിൽ-
ആണ്ണുപോകുന്നു!

ഒരു വേർപാടിൻ്റെ കണ്ണുനീർത്തുള്ളി
ഞാൻ നിന്നിൽ കണ്ണനാൾ

നിസ്സഹായയായ് മൃതമായ് ഞാൻ
നിലാവിൻ്റെ തുവര്ക്കിനാവായ്
നിനെ കാണുന്നു.
നിശാപുഷ്പമാം ഞാൻ നോവിൻ്റെ
എകാതമാം അപാരതീരത്തിന്.

മനമാം നിൻ മൊഴിവന്ക്
ഹൃദയത്തിൽ ഒരു വാക്ക് ചൊല്ലി
കടന്ക് പോയി.
എൻ പകലിൻ്റെ നേരിനായ് ഞാൻ
കാതോർക്കുന്നു സോദരീ നിനക്കായ്
നിന്നരുമ നാദത്തിനായ്.

Najiya
B12

PEN AND BOOKS
ARE THE WEAPONS
AGAINST TERRORISM

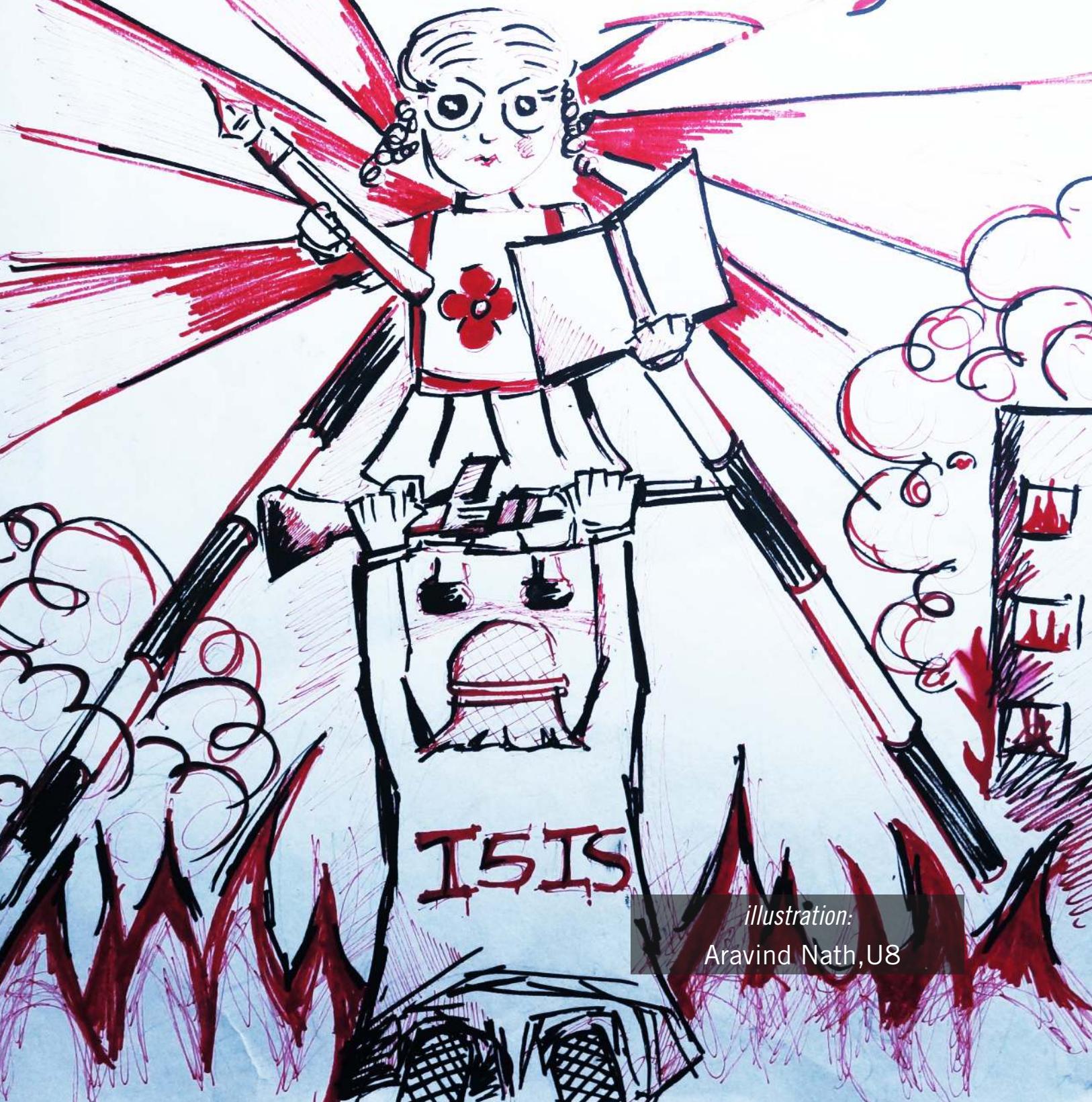


illustration:
Aravind Nath, U8



CAW CURTAIN RAISER



MISS SCT CONTEST



INTERCOLLEGE DEBATE COMPETITION



A DAY WITH AUTISTIC PEOPLE

Union Inauguration



മെയ്
2015



MECHANICAL



MECH.
AUTOMOBILE



MECH.
PRODUCTION



ELECTRONICS
AND COMM.
A



ELECTRONICS
AND COMM.
B



COMPUTER
SCIENCE



BIOTECH.

M. TECH



ECE



FACULTY

MECHANICAL ENGINEERING



ELECTRONICS & COMM.



COMPUTER SCIENCE

FACULTY



BIOTECHNOLOGY

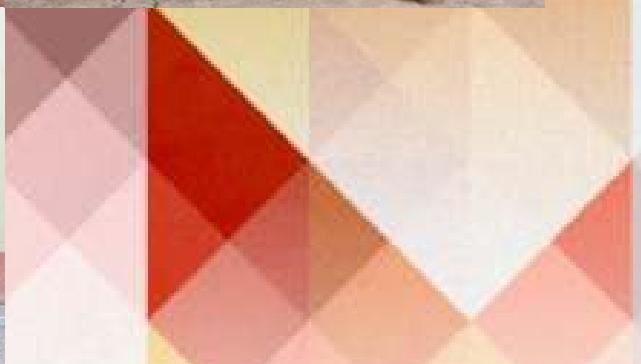


APPLIED SCIENCES



WORKSHOP STAFF

NON-TEACHING STAFF



CAREER GUIDANCE & PLACEMENT UNIT



PLACEMENTS



AUTOMOBILE



PRODUCTION



MECHANICAL



ELECTRONICS AND
COMMUNICATION



COMPUTER SCIENCE

COLLEGE TEAMS



CRICKET



VOLLEYBALL



BADMINTON



FASHION SHOW



FOOTBALL



DANCE TEAM

OUR PHOTOGRAPHERS



ARJUN GS



SREERAJ B



SARODH



KHAIZ S



ARUN S KUMAR



REBIN RAJ



AMAL SANKAR



SABARI A J



ദിവാൻ

അമ്മയാണ് തോൻ.
ഉടമയില്ലാതെ ആര്ഥാവ് പകരുതു തരാൻ ചോദിച്ചുപോ ഇദയവും ശരീരവും
കാണിയും വെച്ചുവർ. ഒറിൽ, പുരിനവങ്ങൾ കൊണ്ട് ഭേദം കീറിയപ്പോൾ
നോന്ന് നിലവിളിച്ചുവർ.
നാണു മായ്യാനില്ലാതെ തെരവിൽ കിടന്പോൾ നിന്നു വന്നത് സഹായ
ചൗപ്പുമെന്ന കത്തി... ആ കൈയുടെ അറുത്ത് ഒരു ക്രൂഞ്ഞായിരുന്നു. ഒരുപാട്
കണ്ണവർക്ക് തോൻ തേവിടിസ്തിയായി... നഗരം കാർക്കിച്ച ഉള്ളി.
എല്ലാ വിഴ്ചപ്പുകളും വന്ന ചേരുന്ന നഗരത്തിൽ ആത്തട കൈക്കയ്ക്കാ,വെറും
വിഴ്ചപ്പായി തള്ളിയ ബീജം,ആൻ ഉള്ളിൽ തീർത്തത് മദ്ദാരു അമ്മയ
ആയിരുന്നു. പൊകിൾ കൊട്ടി ബന്ധം കൊണ്ട്, എൻ്റെ വംശത്തിന്റെ തുടർച്ച
നിലനിർത്താൻ വിശ്വദം ഒരുമം...



illustration:
ARAVIND NATH,U8



Sumesh Sivarajan
U8



DEEPAK MENON,U8

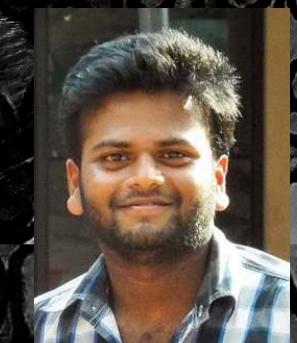
SITHILA S,B8



RAJEEV CHANDRAN,U8



BABILU B,P6



ARJUN M A,P6



JITHIN MOHAN,M6



YASIR HAREED,U4



VIJIN V L,U4



ZENITH,T4-B



ABHIJITH S J,U4



SAVIO MENIFER,R12

THE MAGAZINE COMMITTEE



അംനനത് കൃഷ്ണൻ

എഡിറ്റർ

ഓരോ തളിരിപയും പുലരിയുടെ തലോടാലോട് വിടതനന്ത് നല്ല നാഭേദ്യായുള്ള പ്രതീക്ഷയോടെയാണ്.

മനസ്സിൽനിന്നും കൊണ്ട് ഭ്രമിയെ ധന്യമാക്കുന്ന കയറ്റനകളുടെ നിശ്ചലക്രതയേപ്പാലും, വർദ്ധിയതീവുംതുണ്ടും ഇരകളാക്കി ആട്ടക്കാനു കാടനമാതുടെ ലോകമാണിത്. ഈ സമൂഹത്തെ കബജിപ്പിച്ച് കഴുതകളാക്കി നമുടെ നിയമവ്യവസ്ഥിതിയുടെ കണ്ണുകൾ പലതും സർദ്ദീയ ഭവനങ്ങളിൽ വിരാജിക്കുന്നോൾ. ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിനു വേണ്ടി മാനവും ആത്മാവും വില്ലൂൺ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഒരു ഭ്രതിപക്ഷമുണ്ടിവിടെ. അവർ പ്രതികരിക്കാൻ മറക്കുന്നോൾ ഇവിടെ അനീതിയുടെ വിളയാട്ടം തുടങ്ങും. മരവിച്ചുമനസ്സുമായിജീവിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്താട്ടുള്ള ഉയിർത്തെഴുന്നേപ്പിന്റെ ആഹാരമാണീ തിരു. 18.

വയസ്സു കൊണ്ടും പകുത കൊണ്ടും പ്രായപുർത്തിയാക്കുന്നത് 18 തികയുമോശാണ്. 18 ഒരു അതിർവ്വരബാണ്. തീരമാനങ്ങൾക്ക് വിലകലപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്ന കാലത്തിന്റെ ആരംഭം. പക്ഷേ, ബാല്യവും കൗമാരവും നല്ലിയ സഹിഷ്ണുതയുടെയും സേന്റുഹത്തിന്റെയും സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെയും നല്ല പാംങ്ങൾ, 18 എന്ന അതിൽ കടക്കുന്നുണ്ടും പലതും മറന്നു പോകുന്നു. ശരിയും തെറ്റും തിരിച്ചുവിഡിയാതെ പോകുന്നു. ആ അതിർത്തിയുംപുറം കാത്തിരിക്കുന്ന ചെക്കത്താമാരെയല്ല നാം കാണേണ്ടത്. അതിനുമപുറമുള്ള 18ന്റെ നമകളെയാണ്.

ഈ ധാതുയിലുടനീളം ചിരിയുടെയും കർന്നാധാനത്തിന്റെയും നിമിഷങ്ങൾ പക്കവെച്ച് ഈ കലാലയത്തിന്റെ വസന്തത്തിന്റെ മണമരിഞ്ഞത് തിരു. 18 എന്ന പുംഖരാം സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ സഹായിച്ചുവർക്ക് നന്നി. ഉന്നു പിഴയ്ക്കാതിരിക്കുന്നു. ഇനിയുമാരായിരും പുക്കൾ വിടരും.



പാണ്ടു തീർത്ഥതീലാരു സത്യമംബനറിയിലു്.
കാലമിനിയൈരു പരയാൻ ബാക്കിവൈച്ചിടംബനമറിയിലു്.

ഈ നാലാമധ്യായം ഇവിടെ അവസാനിക്കുന്നു.
നിരഞ്ഞ കണ്ണകളിൽ പ്രതീക്ഷയാണ്.
ആട്ടിത്തീരത്തെ നിരങ്ങൾ പുലരിയിലേയ്ക്കുള്ള
ജാല കൊള്ളത്തികഴിഞ്ഞു എന്ന പ്രത്യാഗ്രിക്കട്ടു.
ഇനി വരാനിരിക്കുന്നവർ പുതിയ വാതായനങ്ങൾ
തുറക്കുടു, ഈ ചെങ്കല്ലോട്ടാരത്തിൻ്റെ
ഇടനാഴികളിൽ ചരിത്ര ഗാമകൾ രചിക്കുടു.
മുൻപേ നടന്നവരുടെ നിശ്ചലകൾ ഈ ചുവരകളിൽ
അലിഞ്ഞു ചേർന്നിട്ടുണ്ട്. നിശഭൂമാകാൻ മനസ്സു
നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടുനോൾ, ആ ഭീതത്തിയിലോന്ന്
ചെവിയോർത്ത് നോക്കു. ഇടനെണ്ണിൻ്റെ
തുടിപ്പിന് വിപ്പുവതാളം പകരുന്ന കാഹളം
കേൾക്കാം...

ജൂൺ-18



